

การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply

พรพิมล อายายุทธ

การศึกษารายบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2561

Propagation on the meaning of love through “Reply” the series

Pornpimol Arsayuth

A Individual Study Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master Communication Arts

Department of Communication Arts

Faculty of Communication Arts, Dhurakij Pundit University

2018

ใบรับรองการศึกษารายบุคคล
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อการศึกษารายบุคคล การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply
เสนอโดย น.ส.พรพิมล อาษาอุท
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.พิทักษ์ศักดิ์ ทิศภาคย์
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบการศึกษารายบุคคลแล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ชนัญสร อรนพ ณ อยุธยา)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา
(ผศ.ดร.พิทักษ์ศักดิ์ ทิศภาคย์)

.....กรรมการ
(ดร.มานิช ชุ่มเมืองปัก)

คณะนิเทศศาสตร์รับรองแล้ว

.....คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(อาจารย์ กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช)

วันที่ 20 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561

หัวข้อการศึกษารายบุคคล	การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply
ชื่อผู้เขียน	พรพิมล อายายุทธ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.พิทักษ์ศักดิ์ ทิศากาศย์
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง 2) ศึกษาองค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ได้แก่ คู่พระเอกกับนางเอก คู่ศิลปินกับแฟนคลับ คู่พ่อแม่กับลูก และคู่ศิลปินกับแฟนคลับ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง คือ Reply 1997 Reply 1994 และ Reply 1988 งานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ตัวบท (Textual analysis) เก็บข้อมูลด้วยใช้สื่อโทรทัศน์ที่ออกอากาศจบไปแล้วในรูปแบบของ DVD ที่มีจำหน่ายอยู่ทั่วไป ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีมาออกแบบเป็นตารางในการจัดบันทึกสิ่งที่จะได้ในการศึกษาการถ่ายทอดความหมายของความรักในละครซีรีส์ชุด Reply ทั้ง 3 เรื่อง โดยแบ่งการเก็บข้อมูลเป็นตาราง จากคู่ความสัมพันธ์ ทั้ง 4 คู่

ผลการศึกษาพบว่า การถ่ายทอดความหมายของความรักในละครชุด Reply เป็นการใช้อวัจนภาษาที่แตกต่างกันตามคู่ความสัมพันธ์ ในคู่ของพ่อแม่กับลูก ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้อวัจนภาษาด้านการสัมผัส คู่แฟนคลับกับศิลปิน มักจะเป็นอวัจนภาษาด้านการกระทำที่แฟนคลับไปโดยที่ไม่สนใจว่าศิลปินจะเห็นหรือไม่ก็ตาม ในคู่ของพระเอกกับนางเอกและคู่ของเพื่อนกับเพื่อน มักจะถ่ายทอดความหมายของความรักออกมาในรูปแบบน้ำเสียง สายตา และท่าทางต่างๆ มากกว่าจะเป็นการสัมผัสถูกต้องเนื้อต้องตัวกัน ด้านองค์ประกอบของฉากแสดงความรัก พบดังต่อไปนี้ คือ องค์ประกอบด้านภาพ เป็นสิ่งที่เสริมในผู้ชมได้เห็นภาพการถ่ายทอดความหมายของความรักในคู่สัมพันธ์ต่างๆ ได้เด่นชัดขึ้น องค์ประกอบด้านเพลงเป็นส่วนที่เสริมทั้งการถ่ายทอดความหมายของความรักในคู่สัมพันธ์ของตัวละครและเสริมองค์ประกอบด้านภาพให้มีความลึกซึ้งเข้าไปอีก

กิตติกรรมประกาศ

จัดทำสารนิพนธ์เรื่อง “การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply” ครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีจากบุคคลหลายๆท่าน ผู้วิจัยจึงอยากจะขอบพระคุณในความปรารถนาดีที่มีต่อ ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ศักดิ์ ทิศภาคย์ ที่คอยให้คำปรึกษา ชี้แนะ แนวทางในการจัดทำสารนิพนธ์นี้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนฝึกให้ ผู้วิจัยขยันและอดทนในการทำสารนิพนธ์ในสมบูรณ์ที่สุด

ขอขอบพระคุณ ดร.ชนัญสราร อรณพ ณ อยู่ชยา และ ดร.มาโนช ชุ่มเมืองปัก ที่เป็นทั้ง ครูผู้สอนและให้เกียรติเป็นกรรมการในครั้งนี้ ซึ่งกรรมการทั้ง 2 ท่าน ได้คอยชี้แนะและส่งเสริมให้ผู้วิจัย ได้พัฒนาสารนิพนธ์เล่มนี้ด้วยความมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุน และส่งเสริมผู้วิจัยตลอดการศึกษาใน ครั้งนี้ รวมถึงคอยเตือนสติให้ผู้วิจัยขยันและตั้งใจศึกษาตลอดจนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณรุ่นพี่ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รุ่น 58 พี่ป้อง อธิษฐ์ ถึง ทองหิรัณย์ พี่ไก่อ พรพรรณษา พิมพ์กระจ่าง และพี่เอเชียน นนทวิช ไชยวัง ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำและ ให้กำลังใจ ตลอดจนช่วยติววิชาที่สอบให้ผู้วิจัยด้วย ขอขอบคุณเพื่อนระดับประถมและเพื่อนร่วมรุ่น ปริญญาโทที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอ ขอขอบพระคุณคุณชลาชัย พงษ์ศิริ เจ้าหน้าที่ ประจำหลักสูตรรับปริญญาโทนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พี่เลี้ยงที่คอยติดต่อประสานงาน และให้คำปรึกษาต่างๆตั้งแต่ผู้วิจัยเข้ามาศึกษาที่นี่จนจบหลักสูตร

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกวิชาเรียน ขอขอบพระคุณทุกองค์ความรู้ที่สอนให้ผู้วิจัย ได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และทำให้ผู้วิจัยมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า สิ่งที่คุณวิจัยกล่าว มาทั้งหมดจะส่งผลให้ผู้วิจัยเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นในสังคมต่อไป

พรพิมล อาษาอุท

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญ.....	
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.3 คำถามงานวิจัย.....	7
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
1.6 ขอบเขตงานวิจัย.....	9
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 องค์ประกอบของละครโทรทัศน์.....	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก.....	15
2.3 ทฤษฎีสัญวิทยาและการสร้างความหมาย.....	20
2.4 แนวคิดเรื่องการสื่อสาร.....	24
2.5 แนวคิดเรื่องการสื่อสารอวัจนภาษา.....	26
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3. ระเบียบวิธี.....	31
3.1 กลุ่มประชากรตัวอย่าง.....	31
3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	31
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	38
3.5 การวิเคราะห์ผลและการรายงานผล.....	39
4. ผลวิจัย.....	41
4.1 วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร องค์ประกอบ	

ที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครในซีรีส์ Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	41
4.2 วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร องค์กรประกอบ	
ที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครในซีรีส์ Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	47
4.3 วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร องค์กรประกอบ	
ที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครในซีรีส์ Reply 1988 วันวาน.....	53
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	63
5.1 สรุปผลการวิจัย	63
5.2 อภิปรายผล.....	65
5.3 ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม.....	69
ประวัติผู้เขียน.....	72

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงฉากที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	32
3.2 แสดงฉากที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	34
3.3 แสดงฉากที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา Reply 1988 วันวาน.....	36
3.4 ตารางเก็บข้อมูล.....	39

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 อธิบายแสง คู่พระเอกนางเอก Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	41
4.2 อธิบาย เสียงดนตรี และมุกกลิ้ง คู่พระเอกนางเอก Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	42
4.3 อธิบายแสง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	43
4.4 อธิบายเสียงดนตรีและมุกกลิ้ง ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	43
4.5 อธิบายแสงคู่พ่อแม่กับลูก Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	44
4.6 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบและมุกกลิ้ง คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1997 ย้อนรอยรัก....	45
4.7 อธิบายแสง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1997 ย้อนรอยรัก.....	46
4.8 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบ และมุกกลิ้ง คู่เพื่อนกับเพื่อน	46
4.9 อธิบายแสง คู่พระเอกนางเอก Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	47
4.10 อธิบาย เสียงดนตรี และมุกกลิ้ง คู่พระเอกนางเอก Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	48
4.11 อธิบายแสง พ่อแม่กับลูก Reply y 1994 คิดถึงเธอ.....	49
4.12 อธิบายเสียงดนตรีและมุกกลิ้ง พ่อแม่กับลูก Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	49
4.13 อธิบายแสง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	50
4.14 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบและมุกกลิ้ง คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1997 ย้อนรอยรัก..	51
4.15 อธิบายแสง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	52
4.16 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบ และมุกเพื่อนกับเพื่อน Reply 1994 คิดถึงเธอ.....	52
4.17 อธิบายแสง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1988 วันวาน.....	53
4.18 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบ และมุกกลิ้ง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1988 วันวาน.....	53
4.19 อธิบายแสง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1988 วันวาน.....	55
4.20 อธิบายเสียงดนตรี และมุกกลิ้ง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1988 วันวาน.....	55
4.21 อธิบายแสง คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1988 วันวาน.....	56
4.22 อธิบายเสียงดนตรีและมุกกลิ้ง คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1988 วันวาน.....	56
4.23 อธิบายแสง คู่พระเอกกับนางเอก Reply 1988 วันวาน.....	57
4.24 อธิบายเสียงดนตรี และมุกกลิ้ง คู่พระเอกนางเอก Reply 1988 วันวาน.....	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

กระแสเกาหลีเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความนิยมชมชอบทางวัฒนธรรมร่วมสมัยของเกาหลี (Korea Pop Culture) แทรกซึมเข้ามาทางละคร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง คารานักแสดง นักร้อง เสื้อผ้า เครื่องสำอาง และการใช้สิ่งของต่างๆ ที่ผลิตจากประเทศเกาหลี ซึ่งสิ่งนี้ได้รับความนิยมมากที่สุด สำหรับคนไทยทุกเพศทุกวัยก็คือ ละครโทรทัศน์เกาหลีและไม่เพียงประเทศไทยเท่านั้นที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เกาหลี ประเทศอื่นในเอเชีย อย่างญี่ปุ่น จีน มาเลเซีย ฮองกง หรือแม้แต่เวียดนามเอง ก็ถูกกระแสละครโทรทัศน์เกาหลีครอบงำมาถึง 20 ปีเช่นกัน และละครโทรทัศน์เกาหลียังเป็นกระแสไปทั่วโลกแล้วในปัจจุบันด้วย ซึ่งเป็นความพยายามของภาครัฐและเอกชนในประเทศเกาหลีที่ผลักดันกระแสวัฒนธรรมละครโทรทัศน์เกาหลีให้แพร่ออกไปให้เป็นที่รู้จักแก่สายตาคนทั้งโลก จนกลายเป็นว่า นอกจากประเทศเกาหลีจะส่งออกละครโทรทัศน์เกาหลีแล้ว ยังส่งออกอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้อีกมากมาย อย่างเช่น รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ และคอมพิวเตอร์ ควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมทางด้านวัฒนธรรมอื่นๆ (อภิสิทธิ์, 2557)

ละครโทรทัศน์เกาหลีที่ถูกนำมาออกอากาศในประเทศไทยในยุคแรกๆ คือเรื่อง ลิขิตรักแห่งดวงดาว (Wish Upon a Star) ในปี 2543 ทางช่อง 5 ละครเรื่องนี้ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของวงการละครโทรทัศน์เกาหลีที่ทำให้คนไทยรู้จักและสนใจ แต่เรื่องที่สร้างปรากฏการณ์และถือเป็นจุดเปลี่ยนทางวัฒนธรรมเกาหลีครั้งยิ่งใหญ่ กลับเป็นเรื่อง เพลงรักในสายลมหนาว (Winter Love Song) เข้ามาออกอากาศที่ไทยปี 2546 ทางช่องไอทีวี และวนออกอากาศไปหลายช่องถึง 4 รอบ นำแสดงโดย แบนองจุน และ ซเวจ็อู ไม่เพียงแต่คนไทยเท่านั้นที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เรื่องนี้ ในประเทศญี่ปุ่น ฮองกง และจีน ก็ชื่นชอบเช่นกัน กระแสของละครโทรทัศน์เรื่องนี้ ทำให้คนไทยหลายคนมองผู้ชายเกาหลีเปลี่ยนไป ด้วยลักษณะของตัวละครที่เป็นพระเอกมีความอบอุ่นและสุขุมชวนเพื่อฝัน นอกจากนี้ผู้ชมจากหลายประเทศยังอยากไปเยือนสถานที่ถ่ายทำละครเรื่องนี้อย่างเกาะนามิ ที่มีรูปปั้นของพระเอกและนางเอกของเรื่องนี้ด้วย ซึ่งช่วง 10 ปีมานี้ (พ.ศ. 2550– พ.ศ. 2560) ละครโทรทัศน์เกาหลีเข้ามาออกอากาศในประเทศไทยมีมากขึ้น แต่เรื่องที่สร้างปรากฏการณ์และกระแสโด่งดังในประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

Full House สะดุดรักที่ปักใจ นำแสดงโดย เรน(จองจีฮุน) ชงซเขคโย ออกอากาศที่ไทยทางช่อง 7 ปี 2548 ละครโทรทัศน์เรื่องนี้ถือเป็นเรื่องที่ถูกกระแสนิยมของเกาหลีในประเทศไทย ทำ

ให้นักแสดงนำกลายเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เพลงลูกหมูสามตัวที่นางเอกร้องและเต้นให้พระเอก คู่ยังตราตรึงและเป็นที่ยึดจำของแฟนๆ ได้อย่างไม่รู้ลืม ถ้าสุดช่องทรูวิชั่นส์ได้มีการซื้อลิขสิทธิ์และ นำละครโทรทัศน์เรื่องนี้มาสร้างเป็นฉบับของไทย นำแสดงโดย ไมค์ พิรัชต์ และ ออม สุชาร์

Dae Jang Geum แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง นำแสดงโดย อียองเอ และจีจินฮี ออกอากาศที่ไทยทางช่อง 3 ปี 2548 ละครโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครโทรทัศน์อิงประวัติศาสตร์ที่ส่งผ่านกระแสวัฒนธรรมด้านสมุนไพรและวัฒนธรรมด้านอาหารเกาหลีผ่านทางบดละคร ทำให้ธุรกิจอาหารเกาหลีในประเทศไทยเติบโตอย่างรวดเร็ว คนไทยหันมาบริโภคอาหารเกาหลีมากขึ้น ผู้ชมและนักท่องเที่ยวยุโรปหลายคน ต่างอยากเดินทางไปชื่นชมพระราชวังเคียงบกสถานที่ถ่ายทำของละครเรื่องนี้ด้วย

Princess Hours เจ้าหญิงวุ่นวาย กับเจ้าชายเย็นชา นำแสดงโดย ยุนอินฮยอ จูจินฮุน คิมจองฮุน ชงจิสโย ออกอากาศที่ไทยทางช่อง 7 ในปี 2549 และ ปี 2551 ละครโทรทัศน์เรื่องนี้สร้างจากเว็บตูน(Web toon)ของเกาหลีสถานที่ถ่ายทำหลายๆฉาก ถ่ายทำที่ประเทศไทย ทั้งสนามบินสุวรรณภูมิ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ถนนข้าวสาร อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย และแม่น้ำเจ้าพระยา นอกจากสถานที่แล้วยังมีช่างสัญลักษณ์ของประเทศไทยร่วมอยู่ในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ด้วยหรือแม้แต่การแสดงรำไทยและโขนของเราก็อแทรกซึมเข้าไปอยู่ในละครโทรทัศน์เรื่องนี้เช่นกัน (ชูเกียรติ,2556) ละครโทรทัศน์เรื่องนี้ถือเป็นเรื่องที่เปิดทางให้กับไอดอลเกาหลีเข้าไปแสดงในละคร จนทำให้ยุนอินฮยอ สมาชิกวง Baby VOX นางเอกของเรื่องเป็นที่รู้จักและโด่งดังมากทั้งในประเทศเกาหลีและประเทศไทย Coffee Prince รักวุ่นวายของเจ้าชายกาแฟ นำแสดงโดย ยุนอินฮยอ กงยู และอิซุนกยุน ออกอากาศที่ไทยทางช่อง 7 ปี 2551 และปี 2553 เรื่องนี้สร้างปรากฏการณ์ให้หลายคนหันมาสนใจทำกิจการร้านกาแฟกันมากขึ้น และเดินทางไปตามหาร้านกาแฟร้านนี้ถึงที่เกาหลี ช่วงที่ละครไทยออกอากาศ สาวๆหลายคนถึงขั้นตัดผมตามนางเอกของเรื่องด้วย ในปี 2555 ช่องทรูวิชั่นส์ได้ซื้อลิขสิทธิ์มาทำเป็นฉบับของไทย นำแสดงโดย แม็ค AF6 และแม็กซิม อินทพร

Boy Over Flower รักฉบับใหม่หัวใจ 4 ดวง นำแสดงโดย กุสเยซอน อิมินโฮ คิมฮยอนจุง คิมบอมและคิมจุน ออกอากาศที่ไทยทางช่อง 7 ปี 2554 สร้างมาจากการ์ตูนญี่ปุ่น ละครเรื่องนี้สร้างปรากฏการณ์ครั้งใหม่ให้กับวงการละครโทรทัศน์ ด้วยการติด 1 ใน 5 ของละครยอดนิยมปี 2552 ที่เกาหลีและทำให้พระเอกอย่าง อิมินโฮ ได้รับรางวัลนักแสดงหน้าใหม่ในปีนั้นอีกด้วย ซึ่งในประเทศไทยเอง เรตติ้งละครโทรทัศน์เรื่องนี้สูงมาก เป็นเพราะตัวละครหลักที่เป็นไอดอลถึง 4 คน Secret Garden เสกฉันทให้เป็นเธอ นำแสดงโดย ฮยอนบินและฮาจิวอน ออกอากาศที่ไทยทางช่อง 7 ปี 2555 และนำกลับมาออกอากาศอีกครั้งทางช่อง 3SD ในปี 2560 ละครโทรทัศน์เรื่องนี้ถือเป็นอีกเรื่องที่ทำให้คนดูได้อบอุ่นหัวใจ และได้สร้างปรากฏการณ์หลายอย่างในประเทศเกาหลี ยกตัวอย่าง

เช่น ฉากที่นางเอกตีหมาแพจนเลอะปากแล้วพระเอกเซ็ดให้ด้วยปากของตัวเอง หรือฉากพระเอกชดอัทท์กับนางเอก ทั้งสองฉากนี้ ถูกนำมาล้อเลียนในรายการบันเทิงต่างๆหลายรายการ แม้แต่ฉากที่พระเอกร้องเพลง คิมซูฮันมู ปู่เต่ากระเรียนป่า เพื่อระงับความคิดถึงนางเอก ผู้ชมทั้งชาวเกาหลีและไทยต่างก็ร้องได้จนติดปากกันอยู่พักใหญ่

You Who Came From The Star ยัยตัวร้ายกับนายต่างดาว นำแสดงโดย คิมซูฮยอน จอนจีฮยอน ออกอากาศในไทยทางช่อง 7 ปี 2557 เรื่องนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ได้สร้างปรากฏการณ์ด้วยเรตติ้งเฉลี่ย 27% เสื้อผ้าและเครื่องสำอางที่นางเอกใช้ ถูกซื้อไปโดยแฟนละครจนขาดตลาด นอกจากนี้ยังสร้างกระแส ซึ่แม่ก หรือการกินไก่กับเป็ยร์ของนางเอกในวันหิมะแรกไปทั่วทุกมุมโลก แม้ในประเทศจีนที่กำลังประสบปัญหาโรคไขหวัดไก่ทำให้ยอดซื้อลดลงแต่พอละครถูกออกอากาศในประเทศจีน กลับทำให้เมนูไก่ทอดกลับมาขายดีอีกครั้ง

Descendant Of The Sun ชีวิตนี้เพื่อชาติ รักนี้เพื่อเธอ นำแสดงโดย ชงจุงกิ ชงฮเยกโย คิมจีวอน และจินกุก ออกอากาศในไทยทางช่อง 7 ปี 2559สร้างปรากฏการณ์ละครโทรทัศน์กระแสแรงสุดในเอเชีย กับแฮชแท็กสามมีแห่งชาติ ของชงจุงกิ พระเอกในเรื่องนี้ ประกอบกับ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีของไทยได้กล่าวถึงและแนะนำให้คนไทยชมละครโทรทัศน์เรื่องนี้กัน เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับความรักชาติ สามัคคีเพื่อแผ่นดิน ทำให้คนไทยสนใจและพูดถึง นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดแนวทางการนำเสนอละครผ่านโทรทัศน์ด้วยระบบสองภาษาทั้งพากย์ไทยและบรรยายไทยของช่อง 7 อีกด้วย

ละครโทรทัศน์เกาหลีที่ยกมาเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นละครโทรทัศน์ประเภทโรแมนติกคอมเมดี้และ เมโลดราม่า โรแมนติกคอมเมดี้ หมายถึงละครรักตลก เป็นละครเบาสมอง เบิกบานใจ มีประเด็นความรักอยู่ในอุดมคติ โรแมนติกคอมเมดี้เป็นประเภทย่อยของละครตลก เช่นเดียวกับโรแมนติกหรือละครรัก (อัญชลี,2555) เมโลดราม่าหรือละครเรงรรมณ์ หมายถึง ละครประกอบเพลง เน้นเนื้อหาสะเทือนอารมณ์ ขยายอารมณ์จนเกินจริง (กฤษกร,2550) โดยมีปัจจัยที่ทำให้ละครโทรทัศน์เกาหลีมีชื่อเสียงเป็นที่นิยม ดังนี้ดังต่อไปนี้

1) ละครโทรทัศน์ทั่วไป ส่วนใหญ่นักแสดงที่เป็นพระเอก นางเอก จะมีบุคลิกภาพที่ดี สวยและหล่อ แต่ในละครโทรทัศน์เกาหลีจะเลือกนักแสดงที่มีหน้าตาไม่หล่อที่สุด หรือไม่สวยที่สุด มาแสดงบทพระเอกหรือนางเอก บางครั้งอาจจะขัดใจผู้ชม แต่เมื่อละครดำเนินไปเรื่อยๆ ถ้านักแสดง แสดงเก่ง สมทบบทบาท ทั้งบุคลิก การพูด ท่าทาง ดูจริง ผู้ชมจะรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับเนื้อเรื่อง จากที่รู้สึกไม่ชอบนักแสดงกลายเป็นผู้ชมหลงรักตัวละครนั้นๆ

2) ฉากนิยาม (Fan service) เอาใจแฟนคลับเช่น ฉากสารภาพรัก ไม่พูดพร่ำทำเพลงนาน สารภาพรักเสร็จ จูบกันเลย ฉากสะคุดลุ่มทับกันจนปากแตะปาก ฉากพระเอกหึงนางเอกและดึงไป

จบอย่างคุดคู้ นางเอกเสียใจร้องไห้ พระเอกคงมากอดจูบเท่านั้นก็หยุดน้ำตาและความโกรธไว้ได้ ทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นฉากเอาใจแฟนละครทั้งสิ้น ซึ่งก็สามารถเรียกเรตติ้งของละครเรื่องนั้นๆ ได้ดี เพราะเมื่อแฟนละครได้ดูแต่ละฉากข้างต้นที่กล่าวมา ต่างก็เงินจนจิกหมอน กัดฝ่าห่ม

3) เนื้อหาของละคร โทรทัศน์เกาหลี มักเป็นสูตรสำเร็จเป็นละครเรีงรรมณ์ที่ตัวละครต่างๆ มักมีลักษณะซ้ำกัน อย่างเช่น พระเอกรวย นางเอกจน ทั้งสองรักกัน แต่ถูกครอบครัวยุทธพระเอกกีดกัน เนื้อเรื่องเรื่องหนึ่งบางครั้งผู้ชมจะรู้สึกคุ้นๆ คล้ายๆ กับอีกเรื่อง แต่ตอนสุดท้ายมักหักมุมเป็นคนละอย่างกับที่ผู้ชมคาดเดาไว้ ยิ่งทีมงานที่สร้างละคร โทรทัศน์ดี มีคุณภาพ ยิ่งทำให้ละครเรื่องนั้นๆ ได้รับความนิยมและเป็นกระแสให้คนพูดถึงมากยิ่งขึ้น

4) จากที่ผู้วิจัยได้รับชมละครมาหลายเรื่อง การตัดจบแต่ละตอนของละครโทรทัศน์เกาหลี นั้น จะตัดจบในลักษณะทำให้ผู้ชมตื่นเต้น หรือตัดจบแบบที่ทำให้ติดตามและจินตนาการถึงตอนต่อไป และจบลงด้วยผู้ชมพูดถึงในสังคมออนไลน์ วิเคราะห์ตอนต่อไปกันระหว่างกลุ่ม หรืออาจจะเป็นลักษณะตอนที่รู้สึกได้ถึงจุดสูงสุดแล้วแต่จริงๆ กลับไม่มีอะไรเลย

5) เพลงประกอบละคร โทรทัศน์เกาหลี มีผลอย่างมากต่อผู้ชมที่เป็นแฟนละครโทรทัศน์ ที่เห็นเด่นชัดที่สุดในยุคแรก เช่น เพลงประกอบละครโทรทัศน์เรื่อง Full House ที่มีเพลงประกอบละครเป็นสิบเพลง แต่เพลงที่ติดหูติดปากแฟนละครคนไทย คือเพลง I Think I กลายเป็นกระแสเอาไปทำเป็นเสียงเรียกเข้า เสียงรอสายในช่วงนั้น และยังได้นำไปแปลเนื้อร้องเป็นภาษาไทย ร้องโดยแคทรียา อิงลิช ขณะที่ละครเรื่องนี้ออกอากาศในไทยด้วย ซึ่งในปัจจุบันกระแสของเพลงประกอบละครที่มีผลต่อผู้ชมก็ยังมีอยู่เหมือนในยุคแรกๆ เช่นกัน

6) อาชีพของตัวละครมีความหลากหลาย ละครโทรทัศน์เกาหลีลงรายละเอียดเรื่องอาชีพ การงานของตัวละครอย่างชัดเจน ไม่ใช่บอกว่าทำอาชีพอะไร จากจุดนี้จึงเกิดการสร้างความเป็นคนให้ตัวละครทำให้ละครโทรทัศน์เกาหลีมีความแตกต่างจากละครโทรทัศน์ประเทศอื่นๆ พระเอกเป็นทหาร นางเอกเป็นหมอ ถ้าเป็นละครโทรทัศน์ของประเทศอื่นเราแค่รู้สึกว่า ทั้งสองมีอาชีพเป็นทหาร เป็นหมอ แต่ในเรื่อง Descendant of the Sun ผู้กำกับลงรายละเอียดเรื่องความเป็นทหาร ความเป็นหมอ ของพระเอกนางเอก ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่า เขามีอาชีพเป็นทหาร เป็นหมอจริงๆ และเมื่อเกิดมีปัญหากันในเรื่องหน้าที่การงาน ทุกคนต่างมีหน้าที่และความรับผิดชอบ เพราะฉะนั้น การเลิกรักกันไปคือทางออกที่ดีที่สุด

7) การใส่ใจในรายละเอียดเล็กๆ น้อยและการลงทุนในรายละเอียดต่างๆ ของผู้กำกับและผู้สร้าง การจัดฉาก จัดสถานที่ในการถ่ายทำละครโทรทัศน์ย้อนยุคโดยเฉพาะ หรือแม้แต่ในละครโทรทัศน์ธรรมดาการใส่รายละเอียดให้สมจริง ทำให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อในตัวละครว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นจริงกับตัวละคร สถานที่นี้มีอยู่จริงก็เช่นกัน การกำหนดลักษณะตัวละครที่ไม่หวงสวย ห่วง

หล่อ ของพระนางก็เป็นอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกเข้าถึงตัวละครและเข้าถึงละครเรื่องนั้นๆ เร็วขึ้น

นอกจากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว การถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดจากความสุขและก่อให้เกิดความรัก ของเนื้อเรื่องในละครโทรทัศน์เกาหลีก็เป็นปัจจัยสำคัญ เช่น พระเอกบอกรักนางเอก ตามด้วยการกอด หอมแก้ม จูบ การจับมือเดินด้วยกันในสวนสาธารณะ การซื้อของขวัญ หรือตุ๊กตาให้กันในวันสำคัญ การร้องเพลงไปเล่นกีตาร์ไปด้วย การทำอาหารให้กัน การนอนตักนอนซบไหล่ ดูพระอาทิตย์ตก ดูพระอาทิตย์ขึ้น ดูดาว ด้วยกัน ไปเที่ยวด้วยกันในสถานที่ต่างๆ การจ่ารายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของอีกฝ่ายได้ หรือแม้กระทั่งการเอาชนะใจพ่อแม่อีกฝ่าย ล้วนแต่เป็นการถ่ายทอดความรักที่คุ้นตาผู้ชม และมีความชัดเจนในแบบฉบับละครโทรทัศน์เกาหลีทั้งสิ้นผู้ชมมักจินตนาการหรือใฝ่ฝันอยากจะพบเจอเหตุการณ์และพบความรักที่เกิดจากความสุขแบบนี้ ซึ่งอาจจะไม่เหมือนกับชีวิตจริงที่ตัวเองเป็นอยู่

อย่างไรก็ตามมีละครโทรทัศน์เกาหลีอีก 3 เรื่อง ที่มีความโดดเด่นในเรื่องการถ่ายทอดความหมายของความรัก ซึ่งผู้วิจัยสนใจและหยิบยกมาเป็นกรณีศึกษาในวิจัยนี้ ก็คือเรื่อง Reply โดยจะขออธิบายรายละเอียดของแต่ละเรื่อง ดังต่อไปนี้

เรื่องแรก Reply 1997 หรือในชื่อไทยว่า ย้อนรอยรักนำแสดงโดย จองอินจี ซออินกุก อีโซวอน ชินโซยูล อีจินวอน อีชีอิน ชงจงโฮ จองดงอิล และอีอิลสวา ออกอากาศในไทยทางช่อง Workpoint ปี 2556 เป็นละครโทรทัศน์ที่เล่าถึงเรื่องราวของนักเรียนมัธยมปูซาน ที่เป็นเพื่อนเก่าทั้ง 6 คน สะท้อนวัฒนธรรมของวัยรุ่นและวงการบันเทิงเกาหลีในยุค 90 ดำเนินเรื่องโดยให้นางเอกเล่าสลับฉากไปมาระหว่างปัจจุบันกับอดีต เป็นยุคเริ่มต้นของกระแสคลั่งไคล้เคป๊อป กล่าวถึงวง H.O.T. และ Sechs Kies ที่กำลังดังและประสบความสำเร็จอย่างมากในปี 1997

เรื่องที่สอง Reply 1994 หรือในชื่อไทยว่า คิดถึงเธอ นำแสดงโดย โกอารา จองอู ยูยอน ซอก คิมซองคยูนมินโดฮี บาโร ชนโฮจุน จองดงอิล และอีอิลสวา ออกอากาศในไทยทางช่อง Workpoint ปี 2557 เป็นผลงานการเขียนบทของ อีอูจอง ละครเรื่องนี้นำเสนอโดยการย้อนกลับไปในยุค 90 เช่นเดียวกับ Reply 1997 กลับไปในยุคที่การสื่อสารยังใช้เพจเจอร์อยู่ ด้วยตัวละคร 6 คน บอกเล่าเหตุการณ์สำคัญๆ ในปี 1994 ตั้งแต่ประธานาธิบดีคนแรกของเกาหลีเหนือถึงแก่อสัญกรรม เกิดคลื่นความร้อนทำให้อุณหภูมิในเกาหลีสูงมากที่สุดในรอบ 52 ปี สะพานซองซูเหนือแม่น้ำฮันพังถล่มจนทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง 32 คน นอกจากนี้ในปี 1994 ยังเป็นปีแห่งละครเกาหลี ปีแห่งการขึ้นชมฟุตบอล บาตเก็ตบอล และการคลั่งไคล้หนังร้องบอยแบนด์

เรื่องที่สาม Reply 1988 หรือในชื่อไทยว่า วันวาน นำแสดงโดย พักโบคอม อีฮยริ รยูจุนยอลโกคยองพโย อีดงฮี รยูชเยยอง อันแจซอง รามีริน คิมซองคยูน จองดงอิล และอีอิลสวา

ออกอากาศในประเทศไทยช่อง one31 ในปี 2559 เป็นผลงานการเขียนบทของอ็อจอง ในละครเรื่องนี้กล่าวถึง 5 ครอบครัว ที่ดำเนินอยู่บนเส้นทางเดียวกัน ณ หมู่บ้านเล็กๆ ในปี 1988 เกาหลีใต้ได้เป็นเจ้าภาพโอลิมปิก เป็นปีแรกที่ประชาชนสามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ เป็นปีที่อิชูมาน ประธานบริษัท SM Entertainment เปิดโลกการเดินสไตล์ MTV และวงการเพลงให้กับเกาหลีใต้ เป็นปรากฏการณ์ของวงการเพลงระดับโลก นำเสนอความก้าวหน้าของการศึกษา การกีฬาและการข่าวในช่วงปี 1988 อีกด้วย

ละครโทรทัศน์เกาหลี“Reply” ทั้ง 3 เรื่องนี้เป็นละครโทรทัศน์ที่มีผู้เขียนบทคนเดียวกัน ซึ่งดำเนินเรื่องแบบย้อนกลับไปในอดีตช่วงปีต่างๆ และบอกเล่าเหตุการณ์สำคัญในปีนั้นๆ ผ่านตัวละครหลัก ผู้วิจัยนำละครเรื่อง “Reply” มาเป็นกรณีศึกษาเพื่อจะค้นหาความหมายของความรัก เนื่องจากละครโทรทัศน์เรื่อง “Reply” เป็นละครที่ย้อนกลับไปในปี 20 ปี 23 ปี และ 29 ปี ซึ่งประเด็นในการถ่ายทอดความรักในบริบทต่างๆ ของละครทั้ง 3 เรื่องนี้มีทั้งความรักของครอบครัว พ่อ แม่ และลูก ที่ถ่ายทอดออกจากตัวละครหลัก ทั้ง 3 เรื่อง จากหลากหลายครอบครัว ความรักของเพื่อนสมัยมัธยมที่มีต่อเพื่อนร่วมห้องจากเรื่อง “Reply 1997” ความรักของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกันทั้งแบบคนรักและแบบเพื่อนสนิทซึ่งประเด็นนี้จะเด่นชัดมากในเรื่อง “Reply 1994” ความรักและความสนิทสนมของคนชุมชนเดียวในสมัยนั้นจาก“Reply 1988” ความรักของแฟนคลับวัยรุ่นที่มีต่อศิลปินที่ตนเองชื่นชอบในยุคที่วงการ Kpop กำลังเติบโตจากทั้ง 3 เรื่อง ได้ถูกถ่ายทอดออกมาจากตัวละครเป็นภาพสะท้อนถึงแฟนคลับในยุคปัจจุบัน ความรักของผู้ชายคนหนึ่งที่มีต่อผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งในสมัย 20 กว่าปีที่แล้วเรื่องของรักร่วมเพศยังไม่ได้เปิดกว้างอย่างปัจจุบันจาก “Reply 1997 และ Reply 1994” และความรักของคนนามสกุลเดียวกันที่โดนครอบครัวกีดกันไม่ให้รักและแต่งงาน เนื่องจากเกาหลีได้บังคับใช้ประมวลกฎหมายมาตรา 809 ห้ามคนนามสกุลเดียวกันจดทะเบียนสมรสกัน จนเกิดกระแสต่อต้านและนำมาซึ่งการฆ่าตัวตายของคู่รักจนในปี 1978 1988 และ 1996รัฐบาลผ่อนผันให้คนนามสกุลเดียวกันที่ไม่ใช่เครือญาติสามารถแต่งงานกันได้และกฎหมายมาตรานี้ได้ถูกยกเลิกอย่างเป็นทางการในปี 2005ประเด็นนี้ถูกถ่ายทอดอยู่ใน “Reply 1988” ซึ่งผู้วิจัยสนใจอย่างมากที่จะศึกษาถึงการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านตัวละครสมัยเก่าของทั้ง 3 เรื่องนี้

ผู้วิจัยได้เลือกละครชุด Reply มาศึกษา ความน่าสนใจอยู่ที่ละครชุด Reply เป็นละครย้อนยุคไปในช่วง 20-30 ปีของประเทศเกาหลี ซึ่งถ่ายทอดวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนในชุมชนในต่างจังหวัด การอยู่กันแบบแบ่งห้องในบ้านเดียวกัน นอกจากนี้ยังสะท้อนตัวตนความเป็นวัยรุ่นของหนุ่มสาวต่างจังหวัด การเปล่งสำเนียงและการใช้ศัพท์แสลงท้องถิ่นในยุค 90 และด้วยวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความวุ่นวายของตัวละครหลัก ด้านความบันเทิง Reply ทั้ง 3 เรื่อง ได้

พูดถึงศิลปินนักร้องต่างๆมากมาย ตั้งแต่กระแส K Pop ยังไม่เป็นที่นิยม จนกระทั่งในปี 1997 กระแสคลั่งไคล้ของวง H.O.T และ Sechs Kies ได้เกิดขึ้น ทั้งสองวงมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วเอเชีย จากที่กระแส K Pop โด่งดังในพื้นที่ของประเทศตัวเอง ก็แผ่ขยายไปทั่วเอเชียและทั่วโลก นอกจากนี้จะพูดถึงศิลปินต่างๆแล้ว ใน Reply 1997 ได้สอดแทรกเรื่องราวความรักของนางเอกที่ส่งผ่านไปยังศิลปินนักร้อง วง H.O.T ที่ตนเองชื่นชอบ สำหรับการแสดงความรักและการจีบกันในละครทั้ง 3 เรื่องนี้ จะพาคุณย้อนรำลึกไปในยุคของการสื่อสารยังเป็นแบบเก่าๆ สื่อใหม่ยังคงไม่มีดังเช่นปัจจุบันนี้ การใช้เพจเจอร์เพื่อที่จะโทรหาหรือฝากข้อความถึงกันและกัน การใช้จดหมายเป็นตัวกลางในการสารภาพรัก การใช้โทรศัพท์สาธารณะหยอดเหรียญโทรหาคนรัก การแสดงความรักตรงๆแบบธรรมดา การจีบสาวแบบหนุ่มกรุงโซล และการแสดงความรักที่ไม่มีคำว่ารักในแบบวัยรุ่นสมัยก่อน

จากรีวิวข้างต้นที่กล่าวมานั้น ทำให้ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกซีรีส์ชุด Reply มาทำการศึกษา เพราะนอกจากจะเล่าเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในปีนั้นๆแล้ว ยังสอดแทรกเรื่องราวความรัก ความผูกพันของตัวละครหลากหลายคู่ หลากหลายอารมณ์ความรู้สึก ร้อยเรียงเรื่องราวเป็นซีรีส์ชุด Reply ที่ทำให้มีความน่าสนใจและน่าค้นหาเป็นอย่างยิ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ได้แก่ คู่พระเอกกับนางเอก คู่ศิลปินกับแฟนคลับ คู่พ่อแม่กับลูก และคู่ศิลปินกับแฟนคลับ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง

1.3 คำถามวิจัย

1. การถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครในละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง “Reply” มีวิธีการอย่างไร
2. องค์ประกอบในฉากแสดงความรักของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง “Reply” เป็นอย่างไร

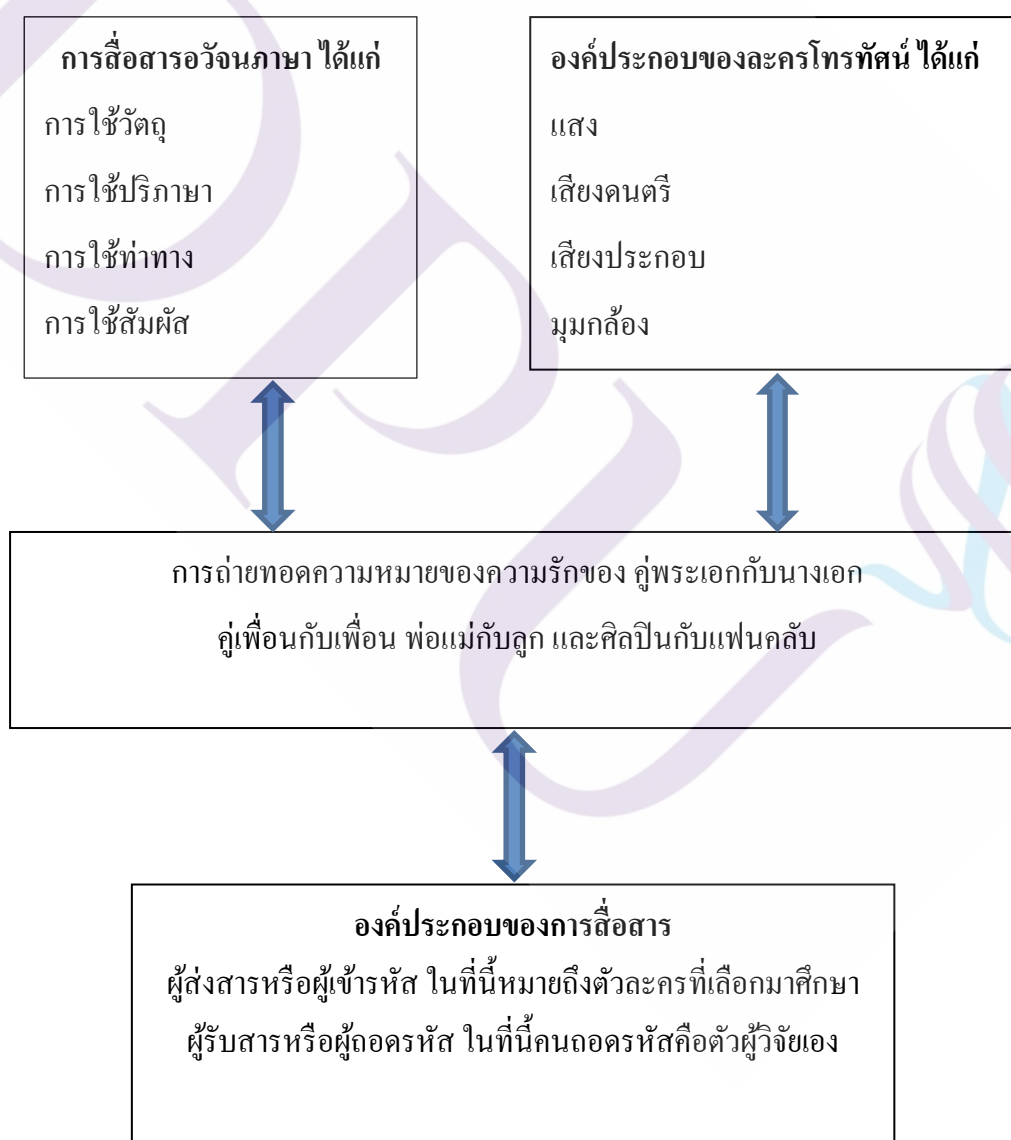
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านตัวละครทั้ง 4 คู่ คือ พระเอกกับนางเอก เพื่อนกับเพื่อน แฟนคลับกับศิลปิน และพ่อแม่กับลูกในด้านวันจภาษา และอวันจภาษา ของละครโทรทัศน์เกาหลีชุด “Reply” ทั้ง 3 เรื่อง ที่เป็นละครย้อนยุคไปใน 20-30 ปีก่อน(1988-1997)

เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ทำงานวิจัยชิ้นนี้ได้นำไปเป็นแนวทางในการศึกษาและต่อยอดในงานวิจัย
ชิ้นต่อไป

2. ได้ทราบถึงองค์ประกอบในฉากแสดงความรักว่ามีอะไรบ้าง เช่น เพลงประกอบ (Music) เสียงประกอบ (Sound Effects) แสงประกอบฉาก และมุกตลกของละคร โทรทัศน์เกาหลีชุด “Reply” ทั้ง 3 เรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัยเล่มต่อไป และสามารถนำความรู้ที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ไปสร้างละครย้อนยุคได้ในแบบฉบับของไทยได้

1.5 กรอบแนวการวิจัย

จากกรอบแนวคิดงานวิจัยข้างต้นเป็นการนำตัวแปรประเด็นที่ต้องการจะศึกษามา เชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาการถ่ายทอด ความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply โดยใช้องค์ประกอบของละครโทรทัศน์มาเป็นตัว แปรในการค้นหาอันจะได้มาซึ่งแสง เสียงดนตรี เสียงประกอบ และมุกล้อต่างๆ ในฉากแสดง ความรัก ใช้ทฤษฎีสัญวิทยาและการสร้างความหมายเพื่อค้นหาการถ่ายทอดความหมายของความรัก ผ่านการใช้สัญลักษณ์ระหว่างตัวละครทั้ง 4 คู่ ใช้แนวคิดการสื่อสารอวัจนภาษามาและการเข้ารหัส ถอดรหัสมาเป็นตัวแปรในการวิเคราะห์สิ่งที่ตัวละครได้ทำการสื่อสารออกมาให้ผู้ชมได้เห็น

1.6 ขอบเขตการวิจัย

ละครโทรทัศน์เกาหลีที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งหมด 3 เรื่อง ได้แก่ Reply 1997 ย้อน รอยรัก Reply 1994 คิดถึงเธอและ Reply 1988 วันวาน โดยเนื้อหาที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ฉากที่ แสดงถึงความรักของตัวละคร 4 คู่ คือพระเอกกับนางเอก แฟนคลับกับศิลปิน เพื่อนกับเพื่อน และ ความรักของพ่อแม่กับลูก ในละครโทรทัศน์เรื่อง Reply ทั้ง 3 เรื่อง

1.7 นิยามศัพท์

การถ่ายทอดความหมายคือ การถ่ายทอดความรู้สึกจากภายในไปสู่ภายนอก เพื่อให้เกิด ความรับรู้และเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการถ่ายทอดความหมายอยู่หลายอย่าง ทั้งการ ถ่ายทอดผ่านภาษา เช่น การพูด การเขียน และไม่ใช้ภาษา เช่น การแสดงออกทางร่างกาย กริยา สายตา ท่าทาง

ความรักหมายถึง การชอบพอกัน การมีใจผูกพันด้วยความห่วงใย เป็นความรู้สึกของคนหนึ่งที่อยู่สีก กับอีกคนหนึ่ง แบบครอบครัว เพื่อน และคนรัก หรืออาจเป็นความรู้สึกที่ไม่ใช่เฉพาะคนกับคน แต่ เป็นคนกับสัตว์ คนกับวัตถุ และคนกับอาหารเป็นต้น **ความรัก** ไม่ใช่แค่ความรู้สึกที่พูดออกมาเพียง อย่างเดียว แต่รวมไปถึงการกระทำที่แสดงออกมาด้วย

การถ่ายทอดความหมายของความรัก หมายถึง การแสดงออกอาจจะใช้ภาษาพูด เช่น การพูดว่า “ฉันรักเธอ” “ฉันชอบเธอ” ผ่านทางข้อความหรือผ่านทางภาษา ขณะที่การแสดงออกทาง ความรักที่ไม่ใช่ภาษาพูดก็ เช่น การแสดงออกทางสายตา การเล่นดนตรีให้อีกฝ่ายฟังแทนการบอก รัก การแสดงความห่วงใย ใส่ใจของอีกฝ่าย โดยไม่พูดคำว่ารักออกมา

ละครโทรทัศน์เกาหลี หรือที่นิยมเรียกกันว่า “ซีรีส์เกาหลี” หมายถึง ละครโทรทัศน์ที่ผลิตเป็นภาษา เกาหลี และมีนักแสดงเป็นคนเกาหลี ออกอากาศที่ประเทศเกาหลีมีความยาวต่อตอนประมาณ 1

ชั่วโมง ละครโทรทัศน์ 1 เรื่องมี 16-20 ตอนจบละครโทรทัศน์เกาหลีหลายเรื่องได้สร้างปรากฏการณ์ และกลายเป็นกระแสเกาหลี หรือที่เรียกว่า “ฮันรยู”

องค์ประกอบในฉากแสดงความรัก หมายถึง องค์ประกอบต่างๆที่ทำให้ฉากแสดงความรักเด่นชัดขึ้น เช่น เพลงประกอบฉาก (Music) เสียงประกอบฉาก (Sound effect) แสงประกอบฉาก และมุมกล้องต่างๆในฉากแสดงความรัก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง Reply” มีแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นกรอบทางความคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 องค์ประกอบของละครโทรทัศน์
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก
- 2.3 ทฤษฎีสัญวิทยาและการสร้างความหมาย
- 2.4 แนวคิดเรื่องการสื่อสาร
- 2.5 แนวคิดเรื่องการสื่อสารอวัจนภาษา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 องค์ประกอบของละครโทรทัศน์

บทละครโทรทัศน์

จากทฤษฎีการละครที่อริสโตเติล(Aristotle)ได้เขียนไว้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับละครทุกยุคสมัย มีองค์ประกอบหลัก 6 ส่วนคือ โครงเรื่อง ตัวละคร ความคิด ภาษา เสียงและภาพ ซึ่งเพลงได้ถูกปรับเปลี่ยนเป็นเสียง เพื่อความชัดเจน เราสามารถศึกษาองค์ประกอบเหล่านี้เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างของละคร ถูกรวบรวมมาจากนักการละครยุคหลังหลายคน ไม่ได้มาจากอริสโตเติลทั้งหมด ความหมายบางอย่างจึงอาจจะไม่เหมือนของอริสโตเติลที่ได้นิยามไว้เนื่องจากละครในปัจจุบันมีการพัฒนาและแปรเปลี่ยนจากอดีตพอสมควร (Aristotle, อ้างถึงใน สดใส พันธุมโกมล,2524)

1. โครงเรื่อง (Plot) คือลักษณะของการลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างสมเหตุสมผล มีความร้อยเรียงต่อกัน สัมพันธ์กันตามกฎหมายแห่งกรรม มีความสมบูรณ์ในตัวเอง มีความยาวพอเหมาะผู้ชมสามารถเข้าใจได้ว่า ใครทำอะไร จุดมุ่งหมายอย่างไร ภายใต้อารมณ์และบรรยากาศ

ไหนด พบอุปสรรคอะไร ในบทละครที่มีความรัดกุม จะตัดฉากใดฉากหนึ่งไม่ได้ โครงเรื่องที่มีเหตุการณ์ไม่เป็นเหตุเป็นผลกัน คือ โครงเรื่องที่บกพร่องที่สุด

2. ตัวละคร (Character) คือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในการเล่าเรื่อง แบ่งเป็นผู้กระทำและผู้ได้รับผลจากการกระทำ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครแบบตายตัว หมายถึง ตัวละครที่สามารถมองเห็นได้เพียงด้านเดียว ลักษณะนิสัยตามบทละครทั่วไป เช่น พระเอก นางเอก ผู้ร้าย นางร้าย ตัวละครที่เห็นได้รอบด้าน หมายถึง ตัวละครที่มีความเข้าใจยากและลึกซึ้ง กว่าตัวละครแบบตายตัว คล้ายชีวิตของคนจริงๆ มองเห็นได้รอบด้าน ผู้เขียนบทจำเป็นต้องกำหนดลักษณะนิสัยของตัวละครให้เหมาะสมกับเรื่องราวที่น่าเสนอ

3. ความคิด (Thought) นิยมใช้คำว่า “แก่น” คือความคิดหลักในการดำเนินเรื่อง เป็นข้อเสนอของผู้เขียนที่เขียนถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ความคิดคือสิ่งที่อยู่เบื้องหลังเรื่องราวในละคร คือจุดมุ่งหมายของบทละครนั้นๆ

4. การใช้ภาษา (Diction) คือศิลปะการถ่ายทอดความคิดและเรื่องราวของผู้เขียน ออกมาทางบทสนทนาหรือคำพูดของตัวละคร ผู้เขียนต้องเขียนให้เหมาะสมกับประเภทของบทละคร ลักษณะนิสัยของผู้พูด และเหตุการณ์แต่ละตอนต้องมีความกระชับเพียงพอ ให้ฟังแล้วเข้าใจตลอดเรื่อง จึงจะเป็นการเขียนบทเจรจาที่ดี นอกจากนี้บทเจรจาที่ดีควรแสดงลักษณะนิสัย ความคิดเห็น ความคิดอ่าน ความรู้สึก และอารมณ์ของผู้พูด ต้องมีความหมายภายใต้คำพูดเพื่อนำไปสู่การแสดงออกทางการกระทำ และมีผลเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินเรื่องด้วย

5. เพลง (Song) คือ ศิลปะการถ่ายทอดความคิดและเรื่องราวของผู้เขียนออกมาทางบทเพลงที่ตัวละครขับร้อง แม้ปัจจุบันนี้บทละครหลายเรื่องอาจจะไม่ได้มีเพลงทุกเรื่อง แต่ก็สามารถใช้เพลงเป็นส่วนหนึ่งของบทละครได้ และบทเพลงต้องมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นๆ ไม่สามารถตัดทิ้งได้ และต้องไม่กระทบคุณค่าของบทละครนั้นๆด้วย

6. ภาพ (spectacle) เนื่องจากบทละครไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่ออ่าน แต่เขียนเพื่อนำมาแสดงความคิดเห็นของบทละคร จึงไม่ได้อยู่ที่คำพูดของตัวละครบนกระดานเพียงอย่างเดียว บทบาทของตัวละครสามารถนำมาแสดงให้เห็นทางสีหน้า ท่าทาง และจังหวะการเคลื่อนไหวที่แบบเนียน ช่วยเพิ่มอรรถรสให้กับละครเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี บทละครดีเด่นมักมีจุดต่างๆ ที่ผู้กำกับ ผู้ออกแบบและนักแสดงได้สร้างสรรค์ออกมา สามารถตีความหมายและแสดงออกในแง่ของภาพที่ปรากฏอยู่ในสายตาผู้ชมอย่างมีศิลปะชวนติดตาม

วิธีการเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่องเป็นกลวิธีสำคัญ ที่ทำให้เราสามารถเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง สร้างความคิดและค่านิยมในเรื่องราวต่างๆ มีองค์ประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. โครงเรื่อง (Plot) เป็นขอบข่ายเหตุการณ์และเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นตัวดำเนินเรื่อง ผู้เขียนจะกำหนดแก่นเรื่องมาขยายเป็น โครงเรื่อง เปิดเรื่องอย่างไร ตัวละครมีบทบาทแบบไหน มีอุปสรรคและมีวิธีแก้ได้อย่างไร และตอนจบเป็นอย่างไร กำหนดโครงเรื่องคร่าวๆ เพื่อมาเขียนเรื่องราว มีลำดับเหตุการณ์ 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การเริ่มเรื่องหรือเปิดเรื่อง (Exposition) เป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว แนะนำจากและตัวละคร หรือสถานที่ที่มีการเปิดประเด็นปัญหา หรือเผยปมขัดแย้ง เพื่อให้ชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ อาจเริ่มจากกลางเรื่อง หรือเริ่มจากท้ายเรื่องย้อนไปต้นเรื่องก็ได้
- 2) การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือการที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างสมเหตุสมผล และต่อเนื่อง ปมปัญหาหรือความขัดแย้งเข้มข้นขึ้น ตัวละครอาจตกอยู่ในสถานการณ์ยุ่งยาก
- 3) ภาวะวิกฤติ (Climax) เกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวมาถึงจุดแตกหัก ตัวละครอยู่ในช่วงต้องตัดสินใจ
- 4) ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือสภาพหลังผ่านจุดวิกฤติไปแล้ว ประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผย ข้อขัดแย้งได้รับการกำจัดออกไป
- 5) การยุติของเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด อาจหมายถึงจบแบบการสูญเสีย จบแบบมีความสุข หรือทิ้งข้อขบคิดไว้

2. ความขัดแย้ง (Conflict) การศึกษาเรื่องนี้จะทำให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น เพราะเรื่องเล่าก็คือการสานต่อเรื่องราวบนความขัดแย้งนั่นเอง สามารถแบ่งออกเป็นความขัดแย้ง 3 ประเภท คือ (Claude Levi-Strauss อ้างถึงในฉลองรัตน์, 2539)

- 1) ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน เช่น การไม่ลงรอยกันของตัวละครทั้ง 2 ฝ่าย ต่อต้านและพยายามทำลายล้างกัน เป็นต้น
- 2) ความขัดแย้งภายในจิตใจ เกิดขึ้นจากตัวละคร จะรู้สึกสับสนและยุ่งยากใจในการตัดสินใจที่จะทำอะไรบางอย่าง เช่น ความขัดแย้งกับกฎจราจรที่ไฟแดงนานกว่าไฟเขียว เป็นต้น

3) ขัดแย้งกับพลังจากภายนอก เช่น ขัดแย้งกับสิ่งแวดล้อมหรือธรรมชาติ

3. ตัวละคร(Character) ต้องมีองค์ประกอบ 2 ส่วนเสมอ คือ ส่วนที่เป็นความคิด ต้องเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงยากจนกว่าจะมีเหตุผลเพียงพอ สำหรับตัวละครที่ดีมักมีความคิดเป็นของตัวเอง และส่วนที่เป็นพฤติกรรมต้องเป็นส่วนที่เป็นผลจากความคิดและความคิดจากตัวละครโดยตรง

4. แก่นความคิด (Theme) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเล่าเรื่องมากที่สุด โดยเฉพาะเมื่อต้องการวิเคราะห์ใจความสำคัญของเรื่อง จำเป็นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ เพื่อเข้าใจความคิดหลักที่ผู้ต้องการถ่ายทอด สามารถเข้าใจได้จากการสังเกตองค์ประกอบต่างๆในการเล่าเรื่อง แก่นความคิดที่พบบ่อยมีอยู่ไม่มาก มักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ความรัก-ความเกลียด และความดี-ความชั่ว แก่นความคิดสามารถแบ่งย่อยรายละเอียดในการสนับสนุนความคิดหลัก ความคิดย่อยทั้งหมดจะมีลักษณะร่วมกันบางประการ หรือเดินไปทิศทางเดียวกัน เพราะฉะนั้นการแยกความคิดปลีกย่อยคือสิ่งที่จะทำให้เราเข้าใจเรื่องราวยิ่งขึ้น

5. ฉาก (Setting) เป็นองค์ประกอบหนึ่งในเรื่องเล่าทุกประเภท เนื่องจากเรื่องเล่าคือการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน เหตุการณ์ต่างๆต้องเกิดขึ้น โดยมีสถานที่รองรับ นอกจากนี้ฉากยังบ่งบอกความหมายบางอย่างของเรื่อง และสัมพันธ์กับบุคลิกของตัวละครด้วย ทำให้ได้รู้สาระสำคัญของเรื่อง

6. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) ลักษณะการเล่าเรื่องมักใช้สัญลักษณ์พิเศษเพื่อสื่อความหมายอยู่เสมอ โดยสัญลักษณ์ที่มีความสำคัญอาจเป็นวัตถุ สถานที่ หรือสิ่งมีชีวิต ในภาพยนตร์จะปรากฏสัญลักษณ์พิเศษที่เป็นตัวแทนในการสื่อความหมายผ่านสัญลักษณ์ของภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ภาพยนตร์มีการนำเสนอภาพนั้นซ้ำ ๆ และผ่านสัญลักษณ์ของเสียงเป็นเสียงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในภาพยนตร์

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) คือการมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมตัวละครนั้นๆ ผ่านสายตาของตัวละครใดๆ หรือ การที่ผู้เล่ามองเหตุการณ์จากวงใกล้ชิด หรือจากวงนอกระยะห่าง ซึ่งแต่ละมุมมองจะน่าเชื่อถือต่างกันไป มุมมองในการเล่าเรื่องสำคัญกับการเล่าเรื่องมาก เพราะจะส่งผลต่อความรู้สึกและชักจูงอารมณ์ของผู้ชม พื้นฐานของ การเล่าเรื่องมีทั้งหมด 4 ประเภท ได้แก่

1) เล่าเรื่องจากบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) คือการเล่าเรื่องของตัวละครเอกในเรื่อง

- 2) เล่าเรื่องจากบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator) คือผู้เล่ากล่าวถึงบุคคลหรือเหตุการณ์อื่น ที่พบเห็นและเกี่ยวข้องกับตัวผู้เล่า
- 3) เล่าเรื่องจากความเป็นกลาง (The Objective) คือผู้สร้างนำเสนอมุมมองที่เป็นกลาง ไม่มีความอคติ เป็นการเล่าเรื่องจากภายนอก ไม่สามารถเข้าถึงตัวละครได้ ผู้ชมตัดสินเรื่องราวเอง
- 4) เล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient) เป็นการเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัด รู้จิตใจของตัวละครทุกตัว รู้ความคิดฝันของตัวละคร ย้ายเหตุการณ์ สถานที่ ข้ามจิตจำกัดในเรื่องของกาลเวลาได้ ย้อนกลับไปอดีตได้ และข้ามไปอนาคตได้

จากงานวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของละคร โทรทัศน์ มาเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ เพลงที่สื่อความหมายในฉากแสดงความรัก การใช้ภาษาในฉากแสดงความรัก สัญลักษณ์พิเศษในฉากแสดงความรัก ภาพของสีหน้า ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของตัวละครเอกในฉากของละครโทรทัศน์เรื่อง Reply เพื่อให้เห็นภาพการถ่ายทอดความหมายความรักที่ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะความหมายแฝงที่ถูกซ่อนอยู่ในบทละครและแฝงอยู่ในตัวละครเอง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก

ความหมายของความรัก

การจะหาความหมายของความรักนั้นไม่่ง่ายนัก แต่ทุกคนบน โลกใบนี้ต่างเคยรักและถูกรักด้วยกันมาทั้งนั้น ชีวิตมนุษย์ต่างเกี่ยวข้องกับความรักตั้งแต่เกิด จนตาย เด็กที่เพิ่งเกิด รักใคร่ไม่ เป็น แต่ก็ถูกความรักโอบอุ้ม จากพ่อแม่และญาติพี่น้องทำให้เติบโตมาได้

ตามหลักจิตวิทยา ความรักคืออารมณ์ ประเทสุข อย่างหนึ่ง ที่มีพลังมากพอทำให้คนแสดงออกมา และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายให้สายตาได้ประจักษ์ เมื่อคนเรามีความรัก จิตใจก็จะเบิกบาน ร่าเริง แจ่มใส ร่างกายจะแสดงอาการรักออกมา หากที่จะปิดบังอาการ ทุกคนต่างค้นหาที่จะรักคนอื่น ขณะเดียวกันก็อยากเป็นที่รักของคนอื่นเช่นกัน กล่าวได้ว่า ความรักเป็นสิ่งที่ดีและสวยงาม (เทวีภา,2557)

ลาสเวลล์ และ ลาสเวลล์ (Lasswell and Lasswell.1976) กล่าวว่าไว้ว่า ความรักของชายหญิงมีหลากหลายรูปแบบ และแต่ละรูปแบบเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ต่างกัน ช่วงเริ่มต้นการจีบกันจะเป็นความรักแบบโรแมนติก (Romantic Love) เมื่อเวลาผ่านไปจะกลายเป็นรักแบบมีเหตุผล

(Logical-sensible Love) แต่ถ้าใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันนานเกินไป ความรักนั้นเพื่อนจะเข้ามาแทนที่ (Lifelong Friendship)

ซิก รูบิน (Rubin Zick, 1970-1973) ได้ทำการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความโรแมนติกของความรัก เพื่อให้เกิดประโยชน์กับงานวิจัยอื่นๆ โดยผลออกมาว่า มี องค์ประกอบอยู่ 3 อย่าง ที่ทำให้เกิดความรักแสนโรแมนติก นั่นก็คือ ความต้องการที่จะผูกพันซึ่งกันและกัน (Affiliative and Independent Need) ความพร้อมที่จะช่วยเหลือกัน (A Predisposition to Help) ความเข้าใจในตัวตนของอีกฝ่ายหนึ่ง และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (An Orientation of Exclusiveness and Absorption) แม้ผลจากแบบสอบถามของรูบินจะทำให้เกิดองค์ประกอบ ทั้ง 3 อย่าง แต่ก็ไม่สามารถบอกได้ว่า ความรักของชายหญิงนั้น ใครมีมากกว่ากัน แต่สามารถบอกได้อย่างชัดเจนว่า ความรักของชายหญิงนั้นไม่เหมือนกัน

โรเบิร์ต สเติร์นเบิร์ก (Robert Sternberg) นักจิตวิทยา ชาวอเมริกัน ได้พัฒนาทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก Triangular of Love ขึ้นมา ในปี ค.ศ. 1986 เกี่ยวกับองค์ประกอบของความรัก ว่า มี 3 ประการ ดังนี้

ความผูกพัน (Intimacy) คือ ความผูกพันที่เกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมกันในฐานะคนรัก หรือคู่ครองมาระยะหนึ่ง มีความมั่นคงอบอุ่นทางจิตใจซึ่งเกิดจากความเข้าใจและไว้วางใจกัน ต้องการใช้ชีวิตร่วมกัน โดยกำหนดคุณลักษณะของความผูกพันไว้ 10 อันดับคือ

1. มีความปรารถนาให้คนรักมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
2. ผ่านห้วงเวลาแห่งรักกับคนรักมาก่อน
3. รู้สึกห่วงใยนึกถึงความรู้สึกของคนรักอย่างมาก
4. เป็นที่พึ่งในยามที่คนรักต้องการ
5. เข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี
6. แบ่งปันความทุกข์และสุขทรัพย์สินต่างๆกับคนรักได้
7. ได้รับการปลอบโยนและกำลังใจจากคนรัก
8. ให้การปลอบโยนและให้กำลังใจต่อคนรัก
9. สื่อสารและพูดคุยกับคนรักได้อย่างลึกซึ้งจริงใจ
10. เห็นคุณค่าในตัวคนรัก

ความเสนาหา (Passion) คือ ความหลงใหลในทางเพศ (Sex Appeal) พื่อใจในรูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ และลักษณะทางเพศอื่นๆ กริยามารยาท น้ำเสียง รู้สึกเข้ายวนใจ และตกหลุมรักในที่สุด เกิดแรงที่ให้อยากรู้จักและสานสัมพันธ์ต่อ เป็นความปรารถนาที่เกิดจากฮอร์โมนทั้งเพศหญิงและเพศชาย เริ่มตั้งแต่ช่วงอายุที่เป็นวัยรุ่นตอนปลายจนถึงช่วงอายุ 20-25 ปี ความสัมพันธ์มีการพัฒนาไปในทางที่ดีอย่างต่อเนื่อง เกิดความสนิทสนมไว้วางใจกัน และกระตุ้นให้มีความปรารถนาทางเพศต่อกัน มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ขึ้นอยู่กับ นานิยม ความเชื่อ ทัศนคติ และการยอมรับที่สำคัญที่สุดคือ ความจริงใจที่มีต่อกัน

พันธะผูกพัน (Commitment) คือ องค์กรประกอบด้านความคิด ตัดสินใจที่จะรักหรือมีพันธะทางใจหรือทางสังคมต่อกัน การใช้เวลา และใช้ชีวิตร่วมกันต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานาน รับผิดชอบในพันธะที่ตกลงกันจะเพิ่มขึ้นเมื่อมีความสนิทสนมมากขึ้น เปลี่ยนแปลงไปตามระดับของความพอใจและความสุขที่เกิดขึ้นในแต่ละระยะเวลา เมื่อมีปัญหาในความสัมพันธ์ การรับพันธะผูกพันอาจลดระดับลงด้วยเช่นกัน

ระดับความผูกพันเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้ความสัมพันธ์ของการใช้ชีวิตคู่ยืนยาว และประสบความสำเร็จ การมีหรือขาดองค์ประกอบแต่ละด้าน จะนำมาซึ่งความรักทั้ง 8 รูปแบบ ดังนี้

1. ความไร้รัก (No Love) เป็นความรักที่ไม่มีองค์ประกอบด้านใดเลย
2. รักแบบชอบพอ (Liking) เป็นความรู้สึกใกล้ชิดกับใครบางคน สามารถสื่อสารกันได้เป็นอย่างดี แต่ไม่มีความรู้สึกเสนาหา หรือมีพันธะผูกพันลึกซึ้งต่อคนคนนั้น
3. รักแบบโรแมนติก (romantic Love) เป็นการผสมระหว่างความใกล้ชิดกับความเสนาหา แม้เป็นความรู้สึกหิวหา แต่เริ่มแรกมักไม่คิดถึงพันธะผูกพันกัน
4. รักหลง (Fatuous Love) เป็นการยอมรับพันธะผูกพันกันได้รวดเร็ว มีพื้นฐานบนความดึงดูดใจทางด้านร่างกายหรือความเสนาหา แต่ไม่มีความใกล้ชิดทางอารมณ์และไม่มีความรู้สึกห่วงหาอาทรกัน
5. รักแบบหลงใหล (Infatuation) เป็นความรักแบบลุ่มหลง จุดประกายความรู้สึกด้วยความเสนาหาอย่างเดียว ไม่มีความเข้าใจหรือไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ไม่มีพันธะใดๆ กับคนรัก ความรักแบบนี้มักเกิดกับวัยรุ่นมากที่สุด
6. รักแบบเพื่อน (Companionate Love) เป็นความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกัน เป็นความผูกพันแบบการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความสนใจร่วมกัน และเป็นมิตรภาพที่แนบแน่น ไม่มีอารมณ์เสนาหาเข้ามาข้องเกี่ยว มีแต่ความมั่นคงสม่ำเสมอ เพิ่มขึ้นตาม

ระยะเวลา เป็นความรู้สึกต่อคนที่เราคิดว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งที่ผูกพันกับชีวิตเรา ซึ่งรวมไปถึงความรักแบบพี่น้องด้วย

7. รักหลอกๆ (Empty Love) เกิดจากการจับคู่โดยไม่สมัครใจ หรือคู่ที่มีปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างกัน แต่ยังอยู่ร่วมกัน โดยไม่มีความสนิทสนมทางอารมณ์ และไม่มีความเสน่หากันแล้ว มักเกิดกับคู่รักที่แต่งงานกันแต่มีปัญหา ซึ่งต้องอยู่ร่วมกันโดยไม่หย่าร้างกันด้วยเหตุผลบางอย่าง

8. รักแท้ (Consummate Love) เกิดขึ้นเมื่อคู่รักมีองค์ประกอบครบทั้ง 3 อย่างต่อกัน จะ เป็นความรักที่สมบูรณ์และสมดุล เกิดขึ้นในกรณีที่มีความสัมพันธ์กันแบบพิเศษมากเท่านั้น

รูปแบบความรักที่กล่าวมาข้างต้น ไม่ใช่ข้อสรุปที่ตายตัว อาจมีความรักแบบอื่นเกิดขึ้นอีก ซึ่งทฤษฎีของโรเบิร์ต เคิร์ทเนอร์ ได้ให้ความสำคัญในความรักที่มีความเสน่หาไว้ค่อนข้างมาก แต่ในความเป็นจริง ส่วนใหญ่ความสนิทสนมและพันธะผูกพันเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากกว่าความเสน่หา

คนเราเกิดมาเพื่อแสวงหาใครสักคนมาเป็นคู่คิด คู่ครอง และคู่ชีวิต คู่รักหลายคู่ประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิตร่วมกันจนแก่เฒ่า แต่ก็ยังมีหลายคู่ที่ไม่สามารถใช้ชีวิตคู่กันไปได้นถึงยามแก่เฒ่า ชีวิตคู่ที่มีความเข้าใจกันและกัน อยู่กันด้วยรัก และความผูกพัน เป็นชีวิตคู่ที่มีความสุข และราบรื่น เมื่อให้ความรักไป ก็จะได้รักมา นั่นคือรักแท้ ความอยากได้ความรักจากคนรัก แต่ไม่ได้ให้ความรักตอบแทนกลับไป นั่นคือความหลง และความหลงนั้นก็จะจบลงไป โดยที่ไม่มีความรักหลงเหลืออยู่เลย การรักษาความสัมพันธ์ให้ยืนยาว สิ่งที่สำคัญมากที่สุดคือวิธีแสดงความรู้สึก ควรแสดงความรักทั้งตอนที่ยังดีอยู่และในตอนที่ทะเลาะกันด้วย มีวิธีการแสดงออกถึงความรัก โดยไม่บอกรัก ดังต่อไปนี้ (Mollacake,2558)

1. ชื่อของมาให้ ทำให้คนรักรู้สึกประหลาดใจ ชื่อของที่คนรักชอบเพื่อบอกว่าเรายังคิดถึงเขาเสมอ แม้ไม่ได้อยู่ใกล้ๆกัน ลองตั้งแถวว่าคนรักชอบสิ่งของแบบไหน ชอบกินอาหารอะไร เมื่อถึงวันสำคัญต่างๆก็สร้างความทรงจำดีๆ โดยการพาไปเที่ยว เซอร์ไพรส์ด้วยการจัดห้องสวยๆ

2. สร้างความโรแมนติกในทุกๆวัน ทำอะไรเล็กๆน้อยๆที่โรแมนติกและทำให้คนรักยิ้มได้ เช่น การจูบมือกันในที่สาธารณะ หรือเวลาข้ามถนน เขียนข้อความหวานซึ่งให้กัน ช่วยทำอาหารเช้า ช่วยล้างจานเมื่อกินเสร็จ ไปดูหนังรักด้วยกัน ปิดผม เช็ดเศษอาหารที่ติดบนหน้าคนรัก

3. ใส่ใจรายละเอียดเล็กๆน้อยๆของคนรัก จำเรื่องเล็กน้อยของเขาได้เสมอ เช่น ตื่นมาทำอาหารให้ในวันสำคัญของคนรัก คอยเป็นตารางชีวิตประจำวันของคนรัก อาสาขับรถไปส่งไปรับ เมื่อคนรักไม่สบายหรือขับรถไม่ไหว

4. เสียสละเพื่อกันและกัน รัก ไม่มีเงื่อนไขแบบที่พ่อแม่มีต่อลูก สามารถนำมาใช้กับแฟนได้ เสียสละความสุขเล็กๆน้อยๆของตัวเอง เพื่อให้คนรักยิ้มได้ เป็นสิ่งที่ดี

5. สร้างความทรงจำใหม่ๆสุดพิเศษร่วมกัน จำวันเกิด วันแต่งงาน วันสำคัญต่างๆ แล้วมีส่วนร่วมในวันต่างๆ และเหตุการณ์สำคัญกับคนรักให้มากที่สุด เดินทางไปเที่ยวในสถานที่ใหม่ๆ ถ่ายรูป ถ่ายคลิป เก็บไว้ดูเวลาคิดถึง

6. ประกาศให้โลกรู้ ว่าฉันรักเธอ โดยการแสดงความเป็นเจ้าของ จับมือกัน จัดผมให้ไม่ถึงกับต้องจูบกันในที่สาธารณะ

7. รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของคนรัก คนรักกันก็มักจะคุยกันตลอด แต่จะมีสักกี่ครั้งที่ตั้งใจฟังอีกฝ่ายพูด ทบทวนตัวเองว่าเคยละเลยความรู้สึกและความคิดเห็นของคนรักหรือเปล่า ลองคุยกันเรื่องความคิดเห็นและทัศนคติอย่างจริงจัง เมื่อคนรักรู้สึกที่เราตั้งใจฟังและใส่ใจเรื่องของเขา เราจะไวใจและรักเรามากขึ้นโดยไม่ต้องพูดคำหวานออกมาสักคำ

8. เป็นที่พึ่งพาได้เสมอ ความรักไม่ใช่เพียงการจับมือ กอด จูบ จ้องตาเท่านั้น แต่ต้องรู้จักสนับสนุนกันด้วย สู้ไปด้วยกันไม่ว่าจะเจอเรื่องอะไรก็ตาม สนับสนุนคนรักทุกครั้งเมื่อเขาต้องการ เป็นหลักให้พักพิงเมื่อเขาเจอปัญหา หากคนรักหงุดหงิด จงปลอบให้อารมณ์ดีขึ้น ถามความช่วยเหลือจากเขา และให้คำสัญญาว่าจะอยู่กับเขาตลอดไป ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

9. เชื่อใจและสนับสนุนเขา การหักหลังทรยศ ทำให้คนรักรู้สึกแยะและไม่เชื่อใจเรา ยินยอมเคียงข้างคนรักเสมอ สนับสนุน ให้กำลังใจ เคารพ และรักในสิ่งที่เขาเป็น การทะเลาะกันในที่สาธารณะทำให้คนรักรู้สึกด้อยค่าลง

10. ไร่เรียงสดใส เหมือนกลับไปเป็นเด็ก การเป็นคนโรแมนติก ทำให้เรารู้สึกกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง หากนั่งฟังเพลงแล้วมีเด็กออกมาเต้น ให้ดึงมือคนรักไปเต้น การเอาหมอนดีใส่กัน วิ่งไล่จับกัน เรียกคำแทนชื่อด้วยชื่อตลกๆ หรือ โดดทับแฟนที่นอนอยู่บนโซฟา อย่าทิ้งความเป็นเด็กออกไป เมื่อชีวิตคู่น่าเบื่อ ลองทำให้ความรักน่าตื่นเต้นขึ้น โดยการเล่นแบบเด็กๆ สนุกสนานดู

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นทั้ง 10 ข้อนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง และสิ่งเหล่านี้ จะนำคำว่า “ฉันรักเธอ” ให้ปรากฏอยู่ในสิ่งที่คุณทำ

ความรักแบบครอบครัว

การมีครอบครัวที่อบอุ่นเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทุกคนต้องการกำลังใจจากครอบครัว ความรักที่บริสุทธิ์ปราศจากเงื่อนไข มนุษย์เราเรียนรู้กันและกันและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน แต่กลับไม่สามารถเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและราบรื่นได้ในครอบครัว เนื่องจากมนุษย์ไม่ทราบว่าให้เวลากับครอบครัวมากพอหรือยัง จะมาเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้ก็ต่อเมื่อสูญเสีย หรือเกิดสิ่งไม่ดีขึ้น (เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. ฮัลโลเวลล์, 2546)

เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาในครอบครัว คนในครอบครัวต้องหาทางแก้ไขให้ปัญหาคลับสู่สถานะปกติให้เร็วที่สุด โดยสามารถแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งได้ 2 วิธีคือ

1. ครอบครัวต้องหันหน้าเข้าหากัน เพื่อพูดคุยถึงปัญหาโดยตรงไปตรงมา และหาข้อยุติที่เหมาะสม
 2. การยอมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ยุติความขัดแย้ง ไม่ให้ปัญหาลุกลามออกไป
- การเอาชนะ ไม่ทำให้ปัญหายุติปัญหาลงได้ และเมื่อถึงบุคคลที่ 3 เข้ามา จะทำให้เกิดปัญหาเป็นลูกโซ่ตามมา (รณชัย, 2548)

งานวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับความรักมาเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ตัวละครของเรื่องเพื่อให้เห็นภาพของวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรัก ผ่านทางคำพูดซึ่งๆหน้า สีหน้า การสบตา ท่าทาง การแสดงออกถึงความรักด้วยการกระทำต่างๆ เช่น การใส่ใจรายละเอียดเล็กๆน้อยๆของคนรัก การดูแลตอนคนรักป่วย การซื้อของขวัญให้ของขวัญในโอกาสพิเศษ เป็นต้น

2.3 แนวคิดสัญวิทยาและการสร้างความหมาย (Semiology and Signification)

กาญจนา แก้วเทพ (2547) กล่าวว่าไว้ว่า สัญวิทยาแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Semiology รากศัพท์ภาษาละติน มาจาก Semio ในภาษาอังกฤษหมายถึงคำว่า sign และ logy ในภาษาอังกฤษ หมายถึงคำว่า science ดังนั้น Semiology จึงแปลว่า ศาสตร์แห่งสัญญาณ (Science of sign) สัญญาณถูกสร้างขึ้นเพื่อแทนความหมายจากของจริงหรือตัวจริง ในตัวบท และในสภาพแวดล้อมหนึ่งๆ สิ่งที่น่ามาใช้เป็นสัญญาณ อาจจะเป็นสิ่งของ รูปภาพ หรือที่เรารู้จักกันดีที่สุดก็คือ ภาษา ถึงแม้สัญญาณ จะเป็นเพียงตัวแทนความหมายของความจริง แต่ความสำคัญของสัญญาณไม่ได้ลดลงเลย

การศึกษาเรื่องสัญญาณ เคยมีมาแล้วในสาขาวิชาอื่นๆ ทฤษฎีสัญญาณมีเอกลักษณ์ในเรื่องการสร้างสรรค์และเปลี่ยนความหมายที่คงอยู่ในสัญญาณต่างๆ

โดยปกติเราค้นเจอกับสัญญาณในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว อย่างเช่น เมื่อไปซื้อของตามห้างสรรพสินค้า และเห็นป้ายรูปผู้ชาย/ผู้หญิง เราจะเข้าใจได้นั่นคือห้องน้ำ ที่ขึ้นแทนความหมายอะไรบางอย่างมากกว่าตัวมันเอง ไม่ใช่แค่รูปผู้ชายและผู้หญิง จากตัวอย่าง หากจะวิเคราะห์สิ่งที่จะเป็นสัญญาณ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. สัญญาณต้องมีลักษณะทางกายภาพสามารถจับต้อง รับรู้ได้ด้วยอวัยวะสัมผัสเป็นตัวอักษร ภาพวาด เสียง อากัปกริยา เป็นต้น

2. ตัวสัญญาณต้องเกิดมาจากความตั้งใจที่จะส่งสารหรือสื่อความหมายอะไรบางอย่าง ฉะนั้น แม้ว่า เหมจะเป็นสัญญาณว่าฝนจะตก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเหมเป็นสัญญาณเนื่องจากเหมไม่ได้มีความตั้งใจที่จะส่งข่าวอะไร

3. เป็นคุณสมบัติที่ต่อเนื่องมาจาก 2 คุณสมบัติแรก กล่าวคือเมื่อ ภาพ เสียง อากัปกริยา ถูกผู้ใช้สัญลักษณ์นำมาใช้อย่างตั้งใจ ความหมายของภาพ เสียงต้องมีความหมายมากกว่าตัวของมันเอง ฉะนั้น ถ้าดอกกุหลาบแดงดอกหนึ่ง ถูกรับรู้ว่าเป็นเพียงดอกไม้ดอกหนึ่ง มันก็ยังไม่มีความเป็นสัญญาณจนกว่าดอกไม้ดอกนั้นจะถูกรับรู้ว่าเป็นมากกว่าดอกไม้ เช่น ความรัก ความผูกพัน เป็นเครื่องแสดงความซื่อสัตย์ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปก็คือของทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกใบนี้ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร ประติมากรรม พระราชวัง เคนซิงตัน แหวน ก้อนหิน เสา สามารถจะเป็นสัญญาณได้หมด หากเป็น ภาพ เสียง อักษร มีความหมายมากกว่าตัวเอง และต้องอาศัยความรู้ของผู้ใช้สัญญาณ

จากแนวคิดสัญญาณที่ได้กล่าวมาข้างต้นอาจสรุปได้ว่าสัญญาณจะเป็นการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอยู่ 3 เรื่องคือ

1) ตัวสัญญาณ Sign สัญญาณจะศึกษาประเภทต่างๆของสัญญาณนับตั้งแต่เรื่องภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาภาพ ภาษาเสียง ไปจนกระทั่งถึงอาการของโรค อาหาร รูปร่าง เสื้อผ้า ด้วยจะสนใจวิธีการสื่อทอดความหมายของสัญลักษณ์นี้ รวมทั้งวิธีการที่สัญลักษณ์นี้จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับหรือเชื่อมโยงกับผู้ใช้สัญญาณ ทั้งนี้เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่าสัญญาณเป็นผลผลิตทางความคิดของมนุษย์เกิดมาจากการประกอบสร้างของมนุษย์ ฉะนั้นการที่จะทำความเข้าใจกับสัญญาณจึงจำเป็นต้องเข้าใจตัวมนุษย์ผู้สร้างสัญญาณนั้นด้วย

2) รหัสระบบ Code System เนื่องจากการใช้สัญญาณไม่ได้เป็นไปตามยถากรรมมากแต่มีการจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระบบที่นำเอาสัญญาณมาก่อนเข้าด้วยกันนั้นเรียกว่ารหัสซึ่งมีมากมายหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณสมบัติต่างกัน เช่น บางประเภทมีการระบุเอาไว้อย่างชัดเจน บาง

ประเภทแขวนเอาไว้อย่างอ่อนเร้น เช่น รหัสของการแบ่งเขตไปรษณีย์ในกรุงเทพฯ ได้ระบุเอาไว้ อย่างชัดเจน แต่ทว่ารหัสสำหรับรับประทานอาหารฝรั่งอย่างเป็นทางการจะไม่มีการระบุเอาไว้ อย่างชัดเจน เป็นต้น

3) วัฒนธรรม culture เนื่องจากสัญญะเป็นผลิตภัณฑ์ของมนุษย์ ดังนั้นจึงเป็นผลผลิต ทางวัฒนธรรมทั้งสัญญะและรหัสจึงถูกสร้าง ถูกใช้และทำงานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมแบบ หนึ่งๆเท่านั้น หากเปลี่ยนบริบทไป สัญญะและรหัสนั้นจะเปลี่ยนแปลงความหมายไป เช่น ความแก่ชราอาจมีความหมายถึง ความน่าเคารพในสังคมไทยโบราณ แต่มีความหมายถึงการหมด สมรรถภาพในสังคมตะวันตกสมัยใหม่ ในขณะที่สัญญะและรหัสทำงานอยู่ภายใต้บริบททาง วัฒนธรรมแบบหนึ่งๆนั้น ในทางกลับกันวัฒนธรรมอย่างหนึ่งจะดำรงอยู่ได้ก็ต้องอาศัยสัญญะและ รหัสนั้นเช่นกัน ตัวอย่างที่ได้เห็นอย่างชัดเจนที่สุดคือภาษา เมื่อชาติที่ตกเป็นอาณานิคมถูกบังคับให้ ยกเลิกการใช้ภาษาอังกฤษเองและหันไปใช้ภาษาเจ้าของอาณานิคมวัฒนธรรมเดิมของตนก็จะสูญ หายไปด้วย เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นต่อกันและกันระหว่างสัญญะหรือรหัสกับบริบททาง วัฒนธรรม ในการวิเคราะห์เชิงสัญญะจึงจำเป็นที่จะต้องรู้จักและเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมที่เป็น บ่อเกิดของสัญญะและรหัสนั้นด้วย

อัตลักษณ์ของสัญวิทยาวิทยาเป็นศาสตร์น้องใหม่ ที่ก่อนหน้านี้มีศาสตร์รุ่นพี่ที่มีมา ก่อนหน้านั้นและมีลักษณะคล้ายคลึงกับสัญวิทยาอย่างมาก คือภาษาศาสตร์ โชนัวร์ก็เป็น นักภาษาศาสตร์มาก่อน ดังนั้นจึงมีคำถามในแง่ของขอบเขตและอัตลักษณ์ของสาขาวิชาว่าสัญวิทยา มีความแตกต่างจากวิชาภาษาศาสตร์อย่างไรบ้าง โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาความหมาย ความแตกต่างของภาษาศาสตร์กับสัญวิทยา มีดังนี้

1) ในขณะที่วิชาภาษาไทยทั่วไปจะสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้ามกับ ความหมายของคำ เช่นคำว่า อวตาร แปลว่าอะไรและแนวทางการวิเคราะห์จะเป็นไปในแนวทาง ประวัติศาสตร์คือพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความหมายในช่วงเวลาต่างๆการทางประวัติศาสตร์สัญ วิทยาเปลี่ยนมาศึกษาภาษาสัญญะดูความสัมพันธ์ระหว่างสัญญะช่วยย่อยซึ่งหมายความว่าคำๆหนึ่ง จะยังไม่มีมีความหมายหรือบอกความหมายไม่ได้อย่างแน่นอนจนกว่าจะพิจารณาอย่างสัมพันธ์กับคำ อื่นๆ เช่นคำว่า “แม่” ที่วางอยู่ตามลำพังยังไม่อาจบอกได้ว่ามีความหมายอะไร จนกว่าจะนำไปวาง ในข้อความที่สัมพันธ์กับคำอื่น เช่น แม่ใจยักษ์ทิ้งลูกลงถังขยะ แม่นี้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง วิธีการ เช่นนี้ เรียกว่าเป็นการวิเคราะห์เชิง โครงสร้าง ที่ให้ความสนใจความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยย่อยที่เข้า

มารวมกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ กล่าวโดยสรุปก็คือ ในขณะที่วิชาภาษาศาสตร์สนใจคำถามว่าคำต่างๆ แปลว่าอะไร วิชาสัญวิทยากลับสนใจตอบคำถามว่าความหมายนั้นถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร

2) ในวิชาภาษาศาสตร์จะมุ่งสนใจที่จะศึกษาความหมายจากผู้ส่งสารวิเคราะห์ข้อมูล เหตุจูงใจ แรงจูงใจในการสร้างผลงานความหมายที่สอดคล้องเอาไว้ในเนื้อหาสาระ ในขณะที่สัญวิทยา สนใจความหมายจากผู้รับสาร เนื่องจากสัญวิทยาเชื่อว่าความหมายในตัวบทหนึ่งมีอยู่อย่าง หลากหลายความหมายที่ผู้ส่งสารใส่รหัสลงไปนั้นเป็นเพียงความหมายหนึ่ง แต่ทว่าในฝ่ายผู้รับสารเองก็มีการใช้ความหมายอีกมากมายลงไปด้วย กล่าวคือ สัญวิทยาเชื่อว่ากระบวนการที่เรียกว่า การถอดรหัสของผู้รับสารนั้น เป็นการสร้างความหมายในอีกขั้นตอนหนึ่ง

3) ความแตกต่างประการสุดท้ายก็คือ ขอบเขตที่จะศึกษาในขณะที่วิชาภาษาศาสตร์ จะให้ความสนใจ กับภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนก็ตาม แต่สัญวิทยาได้ก้าวไปไกล กว่าภาษาศาสตร์ในแง่ของขอบเขตของสิ่งที่จะศึกษา อย่างที่กล่าวมาแล้วว่า สัญวิทยาการศึกษาทุก สิ่งทุกอย่างขอเพียงแต่สิ่งนั้นมีการประกอบสร้างความหมายขึ้นมาเป็นสัญลักษณ์เท่านั้น

ประเภทสัญลักษณ์ที่มีระยะห่างจากวัตถุของจริงมี 3 แบบ ดังนี้

1. Icon มีลักษณะคล้ายคลึงกับวัตถุจริงมากที่สุด เช่น ภาพถ่าย รูปปั้น รูปวาด เป็นต้น การถอดรหัสของ icon แค่เห็นก็สามารถถอดรหัสของวัตถุได้

2. Index เป็นสัญลักษณ์ที่เกี่ยวพันอย่างเป็นเหตุเป็นผลโดยตรงกับวัตถุจริง เช่น นาฬิกา เป็น index ของเวลา เนื่องจากนาฬิกามีความเกี่ยวพัน โดยตรงกับการดูเวลา การถอดรหัสของ index ต้องคิดหาเหตุผลเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ระหว่าง index กับวัตถุของจริง

3. Symbol เป็นสัญลักษณ์ที่ไม่เกี่ยวพันและเชื่อมโยงกับวัตถุจริง เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงร่วมกันในหมู่ผู้ใช้สัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษร วลี ประโยค จำนวน ตราสัญลักษณ์ ต่างๆ ที่สร้างขึ้น ภาษา ไพจราจร การแบ่งสีเสื้อตามความคิดทางการเมือง การถอดรหัสจึงต้องมีการ เรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่ใช้สัญลักษณ์วิธีเดียวเท่านั้น

นอกจากนี้ยังสามารถนำ รูปสัญลักษณ์ (Signifier) และ ความหมายสัญลักษณ์ (Signified) มา ประยุกต์กับเรื่องการถ่ายภาพ จัดมุมกล้องและการตัดต่อเพื่อให้ได้ความหมายต่างกันไป ดังนี้

Signifier	Definition	Signified
Close Up	ถ่ายแต่ใบหน้า	ความใกล้ชิด
Medium Shot	ถ่ายส่วนใหญ่ของร่างกาย	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
Shot	ถ่ายฉากและตัวละครหลายๆตัว	บริบท,ขอบเขตที่เกิดเหตุการณ์
Long Shot	ถ่ายร่างกายเต็มตัว	ความสัมพันธ์ทางสังคม
Full Shot	กล้องถ่ายกวาดแบบกด	อำนาจ,ฐานที่สูงกว่า
Pan Down	กล้องถ่ายกวาดข้อนขึ้น	ลักษณะที่ต่ำต่อยกว่า มีอำนาจน้อยกว่า
Pan Up	กล้องถ่ายเข้าหา	การสังเกต การให้ความสนใจ
Zoom In	ภายในจอก่อยๆสว่างขึ้น	จุดเริ่มต้น
Fade In	ภายในจอก่อยๆจางหายไป	จุดจบ
Fade Out	ย้ายจากภาพหนึ่งไปอีกภาพหนึ่ง	เหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ ที่เกิดในช่วงเวลา
Cut		ใกล้กัน, ความตื่นเต้น
Wipe	ภาพค่อยๆถูกกวาดออกไปจากจอ	แสดงบทสรุป

ที่มา : กาญจนา แก้วเทพ (2547,น.112)

ผู้วิจัยนำทฤษฎีสัญญาวิทยาและการสร้างความหมาย มาเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อหาสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครจากสิ่งของ วัตถุ และสถานที่ต่างๆ ด้วยการประยุกต์ใช้ตารางสัญลักษณ์ในองค์ประกอบด้านภาพ มุมกล้อง การตัดต่อ และประยุกต์เรื่องสัญญาในองค์ประกอบด้านเสียงดนตรีของฉากแสดงความรักจากตัวละครทั้ง 4 คู่ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง

2.4 แนวคิดเรื่องการสื่อสาร

แม้จะมีการนิยามคำว่า การสื่อสารต่างกัน แต่นักนิเทศศาสตร์ส่วนใหญ่ยอมรับว่าการสื่อสารของมนุษย์เป็นกระบวนการที่มีการเคลื่อนไหว มีความสัมพันธ์ที่มีผลกระทบต่อองค์ประกอบของการสื่อสาร การสื่อสารของมนุษย์จึงมีความต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลง และต้อง

อาศัยการปรับตัวตลอดเวลา การสื่อสารไม่ใช่กระบวนการทางเดียว เหมือนอุตสาหกรรมการผลิต แต่การสื่อสารของมนุษย์เป็นกระบวนการ 2 ทาง (two way process) ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ผู้ส่งสารหรือผู้เข้ารหัส (Sender/Encoder)
2. ผู้รับสารหรือผู้ถอดรหัส (Receiver/Decoder)
3. สาร (Message)
4. ช่องทางการสื่อสาร (Channel)
5. สภาพแวดล้อมของการสื่อสาร (Context Environment)

การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบหนึ่งๆ ทำให้กระบวนการสื่อสารเปลี่ยนไป นอกจากนี้การสื่อสารของมนุษย์อาจมีสิ่งรบกวนทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่ต้องการ การสื่อสารสองทางของมนุษย์ผู้ส่งอาจส่งสารเป็นวจนสารหรืออวจนสาร ผ่านช่องทางต่างๆ ไปยังผู้รับสารภายใต้สภาพแวดล้อมหนึ่ง ผู้รับสาร ตีความหมายของสาร และส่งสารหรือปฏิกิริยาตอบสนองเป็นวจนสารหรืออวจนสาร โดยผ่านช่องทางต่างๆ ไปให้ผู้ส่งสาร ซึ่งต้องตีความหมายสารที่ได้รับจากผู้รับสารเช่นกัน

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของการสื่อสารในเรื่องผู้ส่งสารหรือผู้เข้ารหัส และผู้รับสารหรือผู้ถอดรหัสมาเป็นแนวทางในการศึกษา ผู้เข้ารหัสและถอดรหัสในการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Reply โดยผู้เข้ารหัสหมายถึงตัวละคร 4 คู่ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง ผู้ถอดรหัสหมายถึงตัวผู้วิจัยเอง และผู้วิจัยจะขออธิบายเกี่ยวกับผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังต่อไปนี้

ผู้ส่งสาร คือบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่เริ่มการส่งสาร โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจไปให้อีกบุคคลหนึ่ง หรือเป็นผู้ทำหน้าที่ส่งสารจากช่องทางหนึ่งไปยังผู้รับสาร ผู้รับสารจึงมีความสำคัญมากในการชี้นำพฤติกรรมสื่อสารในสถานที่ต่างๆต้องเป็นไปอย่างไร มีผลแบบใด หรือก็คือ ผู้ส่งสารเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองของผู้รับสาร

ผู้รับสาร คือผู้รับสารจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่เมื่อได้รับสารจะต้องตีความและตอบสนองโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ และส่งปฏิกิริยาตอบสนองกลับไปยังผู้รับสาร

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm) นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ ได้พยายามแยกความแตกต่างระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารไว้ว่า บางครั้งผู้เริ่มความคิดอาจเป็นคนเดียวกันในการสื่อสารนั้นๆ และผู้ถอดความคิดกับผู้รับสารอาจเป็นคนเดียวกัน หรือคนละคนกันก็ได้

ผู้เข้ารหัส จึงหมายถึง ผู้รับผิดชอบในการนำความคิดของผู้เริ่ม ความคิดหรือแหล่งสารส่งไปยังผู้ที่ต้องการสื่อสารด้วย โดยใช้สัญลักษณ์และสัญญาณ หรือเรียกว่าการเข้ารหัส เพื่อแสดงถึงเป้าหมายหรือสิ่งที่แหล่งสารต้องการจะสื่อ

ผู้ถอดรหัส เป็นผู้ถอดความหมายของสัญญาณหรือสัญลักษณ์ที่ผู้เข้ารหัสส่งมา หรือเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการถอดรหัสของสาร เพื่อให้ผู้รับปลายทาง หรือผู้รับสารที่ผู้ส่งสารต้องให้ได้รับสารของตนนั่นเอง

ดังนั้นการสื่อสารของมนุษย์ จะเกิดขึ้นได้ต้องมีการปฏิสัมพันธ์ของบุคคล 2 คนขึ้นไป แต่การสื่อสารจะดำเนินไปได้ต่อเมื่อทั้งผู้รับและผู้ส่งสาร อยู่สภาพแวดล้อมทางสังคมร่วมกัน จึงจะเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ร่วมกัน

นอกเหนือจากการมีขอบข่ายของประสบการณ์ร่วมกันแล้ว การสื่อสารระหว่างผู้ส่งและผู้รับสาร จะประสบความสำเร็จมากเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยและลักษณะส่วนบุคคล เช่น ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องมีเป้าหมาย แรงจูงใจ ทักษะคิด การรับรู้ ความคาดหวัง รูปแบบการคิด ความรู้ และทักษะ ผู้ส่งและผู้รับสารจะมีบทบาทและหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และระดับการสื่อสาร สถานภาพ และความสัมพันธ์ของผู้ส่งและผู้รับสาร รวมถึงบริบทและสภาพแวดล้อมต่างๆด้วย

2.5 การสื่อสารเชิงอวัจน (Nonverbal Communication)

การสื่อสารเชิงอวัจนเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนการแสดงหรือสะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงตนเองกับผู้อื่นในสังคม เป็นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยตรง (Culture bound) ไม่ได้เกิดจากสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์แม้พฤติกรรมเชิงอวัจนบางอย่างจะเกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณ เช่น ปฏิกริยาตอบสนองอันตราย เช่น อันตรายจากความร้อน ความเจ็บปวด เป็นต้น สัญลักษณ์ทางอวัจนภาษา มีมากมายหลายประเภทสัญลักษณ์บางประการ มีความหมายที่เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันในระดับสากล คือทุกคนสามารถเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์นั้นตรงกัน เช่น การ โบกมือทักทายของคนต่างชาติในหลายประเทศ ขณะที่สัญลักษณ์บางประการมีความหมายที่เข้าเฉพาะบางวัฒนธรรม เช่น การไหว้เพื่อทักทายของคนไทย เป็นต้น การปฏิสัมพันธ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในสังคมมักดำเนินไปโดยรหัสทางการพูดและสายตา ซึ่งมีความหมายจำนวนมาก เรียกสารประเภทนี้ว่าอวัจนหรือภาษาเงียบ การใช้สัญลักษณ์ทางอวัจนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 รูปแบบ ได้แก่ (กาญจนาแก้วเทพ,2557)

1. การใช้วัตถุ (Artifacts) หมายถึงสิ่งของที่บอกสภาพเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม และอำนาจของผู้กระทำการศึกษา เพื่อบ่งบอกความหมายที่ต้องการจะสื่อสารเช่น เครื่องประดับ เครื่องแต่งกาย ข้าวของเครื่องใช้
2. ปริภาษา (Paralanguage) สิ่งที่อยู่รอบๆภาษา แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ปริภาษาเกี่ยวกับภาษาพูด เช่น น้ำเสียง ความดัง ความเร็ว จังหวะการพูดสิ่งเหล่านี้สามารถบอกอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ ปริภาษาเกี่ยวกับภาษาเขียน เช่น รูปแบบตัวอักษร ใหญ่ เล็ก หนา บาง เอียง สี จิตเส้นใต้ เครื่องหมายวรรค เพื่อเน้นย้ำความ
3. การแสดงออกทางกายภาพเพื่อสื่อความหมาย (Physical appearances) เป็นการสื่อความหมายจากสิ่งที่ปรากฏทางกายภาพของบุคคล เช่น การเป็นคนอารมณ์ร้อน เชื้อมัน ในตัวเอง เป็นคนที่มีลักษณะโต้แย้ง ความสูง รูปร่าง สีผิว ผม และน้ำหนก
4. การใช้อาการเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อสื่อความหมาย (Kinesics) เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวอวัยวะในร่างกายส่วนต่างๆ เพื่อสื่อความหมายบางประการ เช่น การส่ายศีรษะ เป็นการปฏิเสธ การโบกมือ เป็นการทักทายหรือบอกลา อาการภาษาจะถูกกำหนดด้วยคนในแต่ละสังคม ซึ่งเข้าใจกันได้
5. ใช้การสัมผัสเพื่อสื่อความหมาย (Haptics) เป็นอวัจนภาษาที่สื่อกับผู้รับสารโดยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของผู้สัมผัสกับผู้ส่งสารเพื่อแสดงถึงความรู้สึก ความปรารถนา อารมณ์ของผู้ส่งสารที่ต้องการสื่อ เช่น คล้องแขน โอบกอด จับมือ ลูบไล้
6. การจัดวางและกำหนดใช้พื้นที่ในการสื่อสาร (Proxemics) เกี่ยวข้องกับสถานที่หรือช่วงระยะห่างที่ที่บุคคลกำลังสื่อสารกัน สถานที่ที่บุคคลสื่อสารกัน สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์บางประการของผู้ส่งสารและผู้รับสาร
7. การกำหนดใช้เวลาเพื่อสร้างความหมายในการสื่อสาร (Chronemics) เกี่ยวข้องกับระยะเวลา หรือช่วงระยะเวลาที่กำลังสื่อสารกัน เป็นอวัจนภาษาที่สำคัญมากในทุกสังคม เพื่อแสดงความให้เกียรติ ให้ความเคารพ ให้ความสำคัญ

การศึกษาด้านอวัจนภาษาได้รับความสนใจมานานแล้ว ตั้งแต่ริสโตเติลและซิเซโร หลักฐานที่อวัจนภาษาได้รับความสนใจมานานคือ แนวคิดเรื่อง การออกเสียง ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่าน้ำเสียงและร่างกาย ถูกนำมาใช้ร่วมกันอย่างกลมกลืนในการกล่าวสุนทรพจน์ต่อหน้าสาธารณชนได้อย่างไร แม้การศึกษาด้านอวัจนภาษาจะปรากฏอยู่ในยุคแรกบ้าง แต่ก็ยังไม่ได้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายจนกระทั่งชาลส์ ดาร์วิน (Charles Dawin) ได้ตีพิมพ์หนังสือชื่อ “การ

แสดงออกทางอารมณ์ในมนุษย์และสัตว์” (The expression of Emotion and Animals) ปี 1972 โดยมีความเชื่อว่าอวัจนภาษาที่ใช้แสดงอารมณ์ในการแสดงออกทางสีหน้า และร่างกาย เป็นการกระทำที่เกิดจากกลไกภายในและสัญชาตญาณไม่ใช่การกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ แต่แนวคิดดังกล่าวได้รับการโต้แย้งเป็นอย่างมาก ต่อมา เรย์ เบิร์ดเวลล์ (Ray Birdwistell) นักมานุษยวิทยา เชื่อว่าอวัจนภาษาเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมของแต่ละบุคคล อวัจนภาษาจากวัฒนธรรมหนึ่ง อาจไม่เป็นที่เข้าใจของอีกวัฒนธรรมหนึ่ง การค้นพบนี้ เป็นจุดกำเนิดของการศึกษาอวัจนภาษาให้เป็นระบบมากขึ้นจนเกิดทฤษฎีเกี่ยวข้องขึ้นมากมาย ทฤษฎีเหล่านี้มุ่งเน้นในประเด็นหลัก 4 ประการ คือ 1. บทบาทหน้าที่ทางการสื่อสารของอวัจนภาษา 2. ความสัมพันธ์ระหว่างอวัจนภาษาและพฤติกรรมการสื่อสาร 3. การถอดรหัสหรือการเรียงความหมายของอวัจนภาษาของผู้รับสาร

การถ่ายทอดความหมายของความรัก อาจไม่ได้ถ่ายทอดทางภาษาพูดหรือบทละครเท่านั้น แต่เป็นการถ่ายทอดผ่านกริยาท่าทาง สีหน้า แววตา และการแสดงออกต่างๆทางร่างกายที่เกิดจากสัญชาตญาณ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดอวัจนภาษามาใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร 4 คู่ในละคร โทรทัศน์เรื่อง Reply ทั้ง 3 เรื่อง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หทัยรัตน์ ศรีจันทร์ขำ(2558). ได้ทำการศึกษาเรื่อง “รักโรแมนติกในภาพยนตร์ผีไทย” จากการวิเคราะห์ตัวบทภาพยนตร์ สามารถแบ่งภาพยนตร์เป็น 2 กลุ่ม คือ ภาพยนตร์ผีที่สยบยอมต่อโครงสร้างอำนาจในสังคม และภาพยนตร์ผีที่ต่อต้าน / ต่อรองกับโครงสร้างอำนาจในสังคม แต่ถูกพันธนาการไว้ด้วยความรัก โดยรูปแบบความรักที่ปรากฏในภาพยนตร์ผีในกลุ่มที่มีแนวโน้มสยบยอมต่อโครงสร้างสังคมมีบทสรุปว่าความรักคือการเสียสละ และปล่อยวาง ผียอมให้คนรักได้พบกับความสุข ระยะเวลาจะพยายามต่อสู้เพื่อให้ตัวเองหลุดพ้นจากการแปลกแยกในโลกหลังความตาย โดยใช้ความรักที่มีต่อคนรักเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจแต่สุดท้ายก็ยอมจากไปในพบภูมิของตน ในขณะที่ภาพยนตร์ผีกลุ่มที่มีแนวโน้มต่อต้านอำนาจโครงสร้างสังคมมองความสัมพันธ์ความรักในเชิงแลกเปลี่ยนจุดยืนสำคัญของผีในกลุ่มนี้คือการต่อสู้กับอำนาจของโครงสร้างสังคม ไม่ยอมปลดปล่อยคนรัก มองว่าความรักไม่ใช่แค่เครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ที่จะเกาะเกี่ยวสายสัมพันธ์ที่ขาดลงในระบบทุนนิยมเท่านั้น แต่ความรักเป็น “การแลกเปลี่ยน” ที่ต้องมองความคุ้มค่า ซึ่งทำให้ตัวละครผีต้องต่อสู้กับอำนาจของโครงสร้างสังคมเพื่อให้ตัวเองได้รับความพึงพอใจ

ปรัชญา เปี่ยมการุณ (2533). ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ.2548-2552” ผลงานวิจัยพบว่า กระแสนิยมของหนังรักไทยมีเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในรอบ 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ.2548-2552 ความลึกซึ้งและหลากหลายของตัวหนังรักไทย แบ่งได้ 4 ประเภทหลัก คือ หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน หนังรักโรแมนติก หนังรักแบบครอบครัว และหนังรักหลากหลาย ซึ่งในทุกประเภทยังมีลักษณะหนังที่ค่อนข้างชัดเจน เป็นเรื่องราวความรักเพียงอย่างเดียว โดยเนื้อหาอาจใกล้เคียงกันบ้าง แต่ส่วนใหญ่เมื่อเห็นแล้ว จะรับรู้ได้ทันที ด้านผู้ผลิตภาพยนตร์พบว่า ผู้กำกับแต่ละคนสามารถนำเสนอเรื่องราวที่มีความเป็นตัวเองผ่านภาพยนตร์ รวมถึงเป็นคนควบคุมทุกกระบวนการในหนังได้อย่างเสรี แต่กระบวนการเริ่มทำต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทุนเป็นหลัก เพราะภายใต้อุตสาหกรรมหนังรักไทย กระแสนิยม หรือกระแสตลาดจะเป็นตัวขับเคลื่อนทิศทางหนังมากกว่าจะเป็นหนังที่ผู้กำกับแต่ละคนอยากทำ ทิศทางหนังรักไทยเลยจะค่อนข้างไปในทางที่ไหลตามกระแส

ชโลทร โปยมยล(2552). ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย” ผลงานวิจัยพบว่า ความหมายความรักที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทย มีความหลากหลาย โดยในภาพยนตร์รัก ภาพยนตร์ชีวิต ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์วัยรุ่น มีการให้ความหมายความรักในแง่มุมเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบด้านความรัก และการเรียนรู้ในเรื่องความรักของตัวละคร ในขณะที่ภาพยนตร์ต่อสู้ และภาพยนตร์สยองขวัญ มีการให้ความหมายในแง่มุมเชิงลบมากกว่าเชิงบวก โดยชี้ให้เห็นถึงความรักแบบขาดสติ ตั้งอยู่บนความไม่พอดี จนทำให้เกิดโศกนาฏกรรมและการสูญเสีย แสดงให้เห็นถึงความรักไม่ได้มีแต่ด้านสุขสมหวังอย่างเดียว นอกจากนี้ผลการวิจัยยังได้แสดงให้เห็นว่าแง่มุมความรัก สามารถเข้าไปอยู่ในภาพยนตร์ทุกตระกูล แต่รูปแบบและวิธีการนำเสนอต่างกัน ตระกูลของภาพยนตร์สามารถกำหนดทิศทางของความรักได้ ปัจจัยสำคัญที่มีส่วนในกระบวนการสร้างความหมายความรักในภาพยนตร์ไทย ได้แก่ องค์ประกอบด้านการเล่าเรื่อง องค์ประกอบด้านผู้สร้างภาพยนตร์ องค์ประกอบด้านภาพ และองค์ประกอบด้านเพลงประกอบภาพยนตร์

จากการทบทวนงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องพบว่า ทั้งสามเล่มนี้มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องรักโรแมนติกในภาพยนตร์ไทย การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรักและภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ.2548-2552 และความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย ซึ่งงานวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply ของผู้วิจัยเล่มนี้

มีความแตกต่างจากทั้งสามเล่มข้างต้น เนื่องจากผู้วิจัยจะศึกษาละครโทรทัศน์เกาหลีแนวชีวิตอม
เรื่อง Reply ทั้ง 3 เรื่อง โดยต้องการจะศึกษา วิเคราะห์เรื่ององค์ประกอบด้านภาพ ได้แก่ แสง และ
มุมกล้อง องค์ประกอบด้านเสียงดนตรี โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ และ
ศึกษาการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านอวัจนภาษา และถอดรหัสการสื่อสารในการถ่ายทอด
ความหมายของความรักจากตัวละครเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษา เรื่อง “การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละคร โทรทัศน์ ชุด Reply” โดยภาพรวมของการกำหนดระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยเป็น กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิเคราะห์ตัวบท (Textual analysis) ในการถ่ายทอดความหมายของความรักที่ปรากฏอยู่ในละคร โทรทัศน์เกาหลีชุด Reply จำนวน 3 เรื่อง

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มประชากรเป็นละคร โทรทัศน์เกาหลีที่มีการออกอากาศในประเทศไทยเสร็จสิ้นไปแล้ว โดยผู้วิจัยได้นำ DVD ที่มีการจัดจำหน่ายทั่วไปทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ Reply 1997 ย้อนรอยรัก จำนวน 16 ตอน ออกอากาศในประเทศไทยทางช่อง เวิร์คพอยท์ปี 2556 Reply 1994 คิดถึงเธอ จำนวน 21 ตอนออก ออกอากาศในประเทศไทยทางช่องเวิร์คพอยท์ปี 2557 และ Reply 1988 วันวาน จำนวน 20 ตอน ออกอากาศในประเทศไทยทางช่อง one31 ปี 2559

3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เลือกตอนที่ จะทำการศึกษา 12 ตอน จาก Reply ทั้งหมด 3 เรื่อง แบ่งออกเป็นเรื่องละ 4 ตอน 4 คู่ คือ พระเอกกับนางเอก เพื่อนกับเพื่อน พ่อแม่กับลูก และศิลปินกับแฟนคลับ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงฉากที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา Reply 1997 ย้อนรอยรัก

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
2	พระเอกกับนางเอก	ชีวิตอนและยูนแจเป็นเพื่อนบ้านกันที่สนิทมาตั้งแต่เด็กๆ ทั้ง 2 คนได้เรียนที่เดียวกัน และยูนแจมักจะมากินข้าวที่บ้านของชีวิตอนเสมอ พ่อแม่ของชีวิตอนเองก็รักและเอ็นดูยูนแจเหมือนลูก หลังเลิกเรียนวันหนึ่ง ยูนแจกำลังล้างถ้วยขณะที่เล่นบาสเสร็จ ประกอบกับชีวิตอนเป็นเวรทำความสะอาดห้องวันนั้นพอดี เธอจึงเดินไปทางที่ยูนแจกำลังล้างถ้วยอยู่ ทั้งสองคนสบตากัน ก่อนที่เสียงความคิดของยูนแจก็บอกว่า อยากยืนยันความรู้สึกของตัวเองตอนนี้ว่าจริงๆ แล้ว เขารู้สึกกับเพื่อนคนนี้ยังไงและในที่สุด ยูนแจก็พูดคำว่า “ช่วยยืนยันหน่อย” ก่อนจะประจบจูบลงไปที่ริมฝีปากของชีวิตอน
3	ซิลปินกับแฟนคลับ	สืบเนื่องมาจากตอนที่ 1 เป็นเหตุการณ์ที่ชีวิตอน โดดเรียนเพื่อหนีไปดูคอนเสิร์ตวง H.O.T. กับเพื่อนสนิท ชีวิตอนร้องเพลงและเต้นเพลงของ H.O.T. ได้เป็นอย่างดี ในช่วงท้ายของ คอนเสิร์ต มีการเล่นเกมตอบคำถามเกี่ยวกับซิลปิน ชีวิตอนก็ตอบได้หมด แต่ของรางวัลที่เธออยากได้กลับเป็นคำถามที่เพื่อนของเธอตอบ เมื่อเห็นดังนั้น เพื่อนของชีวิตอนก็ยกของรางวัลที่เธอได้ให้ซ็อนแทน ชีวิตอนรับมาอย่างดีใจและมีความสุขมากๆ ฉากนี้เป็นฉากที่แสดงถึงความรักของแฟนคลับคนหนึ่ง ที่ทุ่มเททุกอย่างให้กับซิลปินที่ตนรักได้ดีที่สุด และในตอนที่ 3 เป็นฉากที่ชีวิตอนไปแอบหนีออกจากบ้านเพื่อไปเฝ้าอยู่หน้าบ้านของซิลปินที่ตัวเองชื่นชอบ และเธอได้ปีนเข้าไปในบ้านของซิลปินเพื่อที่จะได้พบหน้าซิลปินที่ตัวเองรัก แต่เมื่อพบซิลปินแล้ว ทำให้ซิลปินเกิดการไม่พอใจ และบอกปิดให้กลับบ้านไป เพราะจะพักผ่อน ทำให้ชีวิตอนเกิดสำนึกผิด เดินออกมานั่งร้องไห้อยู่หน้าบ้าน แต่อยู่ๆซิลปินก็เปิดประตูมาเรียกให้ชีวิตอนเข้าไปหา ทั้งสองได้พูดคุยกัน และโหม่ ซิลปินที่ชีวิตอนชื่นชอบก็ให้ลายเซ็นกับเธอ

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
5	พ่อแม่กับลูก	<p>สืบเนื่องมาจากตอนที่ 2 เป็นตอนที่พ่อเห็นผลการเรียนของชีวอน จึงเดินเข้าไปในห้องเพื่อต่อว่าเธอ แต่เรื่องกลับบานปลายเพราะพ่อของเธอโมโหสุดๆ เพราะคิดว่าที่ชีวอนผลการเรียนตกนั้น มาจากการที่ชีวอนบ้าคิดปิ่นมากเกินไป จนไม่สนใจการเรียน พ่อจึงได้ลงมือทำลายโปสเตอร์ของคิดปิ่นที่ชีวอนติดไว้ในห้อง แต่ชีวอนไม่ได้ตอบโต้อะไร เพียงแต่ร้องไห้และห้ามพ่ออยู่ห่างๆ ในตอนที่ 5 ชิวอนและพ่อมีปากเสียงกันระหว่างทางบนรถ ขณะที่ชีวอนกำลังจะไปเยี่ยมคุณแจที่โรงพยาบาล และเมื่อเธอถึงบ้านก็ได้รับโทรศัพท์จากแม่ว่าให้เดินทางมาโรงพยาบาล เพราะพ่อของเธอตรวจพบมะเร็งในช่องท้อง ระหว่างทางที่นั่งรถแท็กซี่ไปโรงพยาบาล ชิวอนเอาแต่ร้องไห้ และเมื่อถึงโรงพยาบาล ชิวอนได้พบหน้าพ่อ เธอก็เอาแต่ร้องไห้และพูดแต่คำว่าขอโทษซ้ำๆ จนพ่อต้องดึงเข้าไปกอดปลอบ</p>
6	เพื่อนกับเพื่อน	<p>สืบเนื่องมาจากตอนที่ 3 อักซานเป็นนักเรียนชายที่ย้ายเข้ามาเป็นเพื่อนร่วมห้องของยุนแจ เมื่อถึงตอนพักกลางวัน ยุนแจกับชีวอนและเพื่อนๆ มากินข้าวกันตามปกติที่โรงอาหาร เป็นจังหวะที่อักซานเดินมากลับเพื่อนอีกคนในกลุ่มของยุนแจพอดี ยุนแจจึงเรียกให้อักซานเดินมานั่งด้วยกัน ซึ่งเมื่ออักซานเห็นยูของเพื่อนของชีวอนก็เกิดอาการประหม่าทำตัวไม่ถูก ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเจอกันระหว่างอักซานและยูของ ตอนที่ 4 เพื่อนๆพากันไปดูบอลที่บ้านของชีวอน และเป็นการเจอกันครั้งที่ 2 ของอักซาน ในขณะที่ดูบอล ยูของนั่งอยู่บนโซฟาและอักซานนั่งอยู่ที่พื้น ในลักษณะที่ยูของเอามือวางบนหัวของอักซาน เมื่อทีมที่เชียร์ยิ่งประตู ยูของจะดีใจและกอดคออักซาน ยิ่งทำให้อักซานทำตัวไม่ถูก และในตอนที่ 6 ยูของถูกยุนแจทำร้ายจิตใจ เธอซ่อนความเสียใจไว้ข้างในและวิ่งหนีออกมาเพื่อไปนั่งร้องไห้บนรถเมล์ อักซานวิ่งตามไปที่รถเมล์ เขานั่งลงข้างๆ ยูของ เปิดเพลงให้ยูของฟัง เพื่อให้ยูของรู้สึกดี และชวนยูของไปทำอะไรที่อยากทำ โดยไม่ต้องฝืนทำอะไร ยูของรับรู้ถึงความรู้สึกของอักซาน เธอมองหน้าอักซานและอมแก้มเขา จนทำให้อักซานตกใจ ตาเบิกโพรง หลังจากนั้นทั้ง 2 คนก็เป็นแฟนกัน</p>

ตารางที่ 3.2 แสดงฉากที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา Reply 1994 คิดถึงเธอ

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
2	พระเอกกับนางเอก	<p>พี่ชายของนางเอกเสียชีวิตตั้งแต่เด็กๆ จองอูซึ่งเป็นเพื่อนของพี่ชายเธอ จึงทำหน้าที่เป็นพี่ชายที่คอยดูแลนางเอกมาตลอด มากิน มานอนที่บ้านนางเอกตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งเรียนมหาวิทยาลัย คุกภายนอกทั้ง 2 คนอาจจะเป็นพี่น้องชายหญิงที่ออกจะดีกันบ่อยๆ หลายครั้งที่มีการลงไม้ลงมือทุบตี จิกหัว หรือกระโดดทับกัน จนพ่อกับแม่รู้สึกไม่พอใจ จนมีวันหนึ่ง นางเอกเกิดอาการปวดหลังขึ้นมา เธอนอนอยู่ในห้องโดยมีจองอูดูแลอยู่ นางเอกบอกกับจองอูว่าให้ปิดม่านให้หน่อย เพราะนอนไม่หลับ และขอมมอุ่นกับจองอู แต่จองอูก็ไม่ทำตาม จนสุดท้าย จองอูทนไม่ไหว เดินไปปิดม่าน และเอาหมอนอุ่นมาให้ ผ่านไปหลายวัน นางเอกอาการแย่งเรื่อยๆจนแม่ต้องพาไปโรงพยาบาล และหมอบอกว่าไม่สามารถทำอะไรได้ นอกจากนอนพักให้หลับเท่านั้น แม่ของนางเอกกลับไปดูแลเด็กๆในบ้านพัก ประกอบกับจองอูก็แวมานูนางเอกที่ห้องผู้ป่วยพอดี เขาเดินเอาหมอนอุ่นๆ ไปวางไว้ที่หัวเตียงของนางเอก และเดินไปนั่งลงที่เตียงคนไข้ฝั่งตรงข้าม เขากลายเป็นนางเอกด้วยน้ำเสียงเป็นห่วง ก่อนจะเดินปิดม่านให้ และในที่สุดก็เดินขึ้นไปนอนกอดนางเอกบนเตียงคนไข้ เขาจูบหัวนางเอกและสิ่งที่จองอูทำก็ทำให้นางเอกรู้สึกตกหลุมรักพี่ชายของตัวเอง และภาพก็ตัดไปตอนเด็กๆของ นางเอก จองอู และพี่ชายของนางเอกอีกครั้ง ทั้ง 2 กลับไปจนถึงเช้า</p>

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
4	พ่อแม่กับลูก	<p>แม่ของแฮแท่งเขามาเรียนในเมือง และพักอยู่บ้านเดียวกับนางจอง และเพื่อนๆ เมื่อแม่ของเขาได้รับข่าวจากทางโทรศัพท์ว่ามีเหตุการณ์การอะไรเกิดขึ้นในโซลที่ใกล้ๆกับบ้านพักของแฮแท่ง แม่จะรีบโทรมาหาแฮแท่งทุกครั้ง แฮแท่งรู้สึกหงุดหงิดที่แม่เขาตื่นตูมเรื่องข่าว และมักจะบอกกับแม่เสมอว่า โซลไม่ใช่เมื่อเล็กๆ เหตุการณ์อันตรายต่างๆที่มีในข่าว ไม่ใช่จะเกิดกับบ้านพักของเขาเสมอไป แต่แฮแท่งก็โทรกลับ หรือรับสายแม่ของเขาตลอด จนครั้งนี้ แฮแท่งออกไปเที่ยวข้างนอกกับซังกยุน และไม่ได้สนใจเพจเจอร์ที่นางจองส่งไปให้ว่าแถวบ้านของเขามีอุบัติเหตุไฟไหม้ เมื่อเขาถึงบ้านและได้รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นจึงรีบโทรหาแม่ของเขา แฮแท่งถือสายรอนาน ทำทางกระวนกระวายใจ เขาเดินวนไปวนมา และหวังให้แม่รีบๆรับโทรศัพท์เขา จนในที่สุดแม่ของเขาก็รับสาย แฮแท่งถามแม่ด้วยน้ำเสียงร้อนใจ ทั้งสองคนคุยกับสັกพัคและแม่ก็ถามถึงของที่แม่ส่งไปให้ว่ากินหมดหรือยัง แฮแท่งมองไปยังกระปุกแยมของแม่ด้วยสายตารู้สึกผิด หลังจากวางสายไป แฮแท่งก็หยิบกระปุกแยมมาเปิดและกินแยมไป ร้องไห้ไปในความซาบซึ้งใจของแยมที่แม่ทำ</p>
5	ศิลปินกับแฟนคลับ	<p>ยุนจินชอบศิลปินวงซอแทจึมาก จึงไปดูคอนเสิร์ตของวงนี้ ในเกาหลีจะมีการจัด โซนให้กับแฟนคลับศิลปินวงต่างๆ ยุนจินกลัวจะไม่มีที่นั่ง จึงเปลี่ยนไปต่อแถวของอีกวงหนึ่ง เพื่อจะได้มีสิทธิ์เข้าไปนั่งดู และเมื่อการแสดงของวงซอแทจึจบลง ยุนจินได้แอบเข้าไปหาศิลปินในห้องแต่งตัว สมาชิกวงซอแทจึคนหนึ่ง บอกกับยุนจินว่า เธอไม่สามารถเจอศิลปินได้ แต่อย่างซยอนซอกกลับเรียกให้เธอเข้ามาในห้อง เขาถามประวัติส่วนตัวยุนจินเล็กน้อย ก่อนจะบอกให้เธอแบมือมาเพื่อที่จะแบ่งขนมของเขาให้กับยุนจิน เมื่อยุนจินได้รับขนมมาแล้ว เธอรักษาขนมบนมือเธออย่างระแวดระวัง จนกลับมาถึงบ้าน เธอก็ได้ประดิษฐ์กล่องใส่ขนมที่วงซอแทจึแบ่งให้</p>

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
6	เพื่อนกับเพื่อน	ซิลบงเป็นนักเบสบอลที่มีชื่อเสียงของเกาหลี และยังเป็นลูกพี่ลูกน้องของบิงกือแรกที่พักอยู่บ้านของนาจองด้วย ในการเจอกันครั้งแรก นาจองทำให้เขายิ้มได้เสมอเวลาอยู่ด้วยกัน และครั้งนี้ สืบเนื่องมาจากอาการปวดหลังของนาจองที่ยังไม่หายสักที ซิลบงจึงอาสาทำกายภาพให้กับนาจอง จึงกะเวลาที่เขายกขาของนาจองขึ้น และทำการกดลง ทั้ง 2 ก็สบตากันดั่งโลกหยุดหมุน เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ซิลบงหวั่นไหว และในฉากที่ทุกคนเล่นเกมพระราชากัน คนอื่นเริ่มมาจนไม่มีสติ นาจองกับซิลบงก็โดนลงโทษให้จูบกัน ถ้าไม่จูบก็ให้ดื่มเหล้าแทน แต่ซิลบงเลือกที่จะจูบนาจอง และไม่คิดว่าจองอูจะแอบมองการกระทำของเขาเลย

ตารางที่ 3.3 แสดงฉากที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา Reply 1988 วันวาน

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
3	ศิลปินกับแฟนคลับ	ด็อกซอนชอบเพลงเรื่องกินนั้นของโซบังชามากๆ เธอฝึกซ้อมจนสามารถเต้นได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากดงรยอง เธอตั้งใจจะเต้นตอนไปค่ายกับเพื่อนๆ เพื่อชิงรางวัล แต่เพื่อนของเธอสองคนมีเรื่องตบตีเลยทำให้ขึ้นแสดงด้วยไม่ได้ ด็อกซอนจึงขอร้องดงรยองท และเพื่อนๆ ที่มาค่ายใกล้ๆ กันให้ขึ้นไปเต้นแทนให้ จนได้รางวัลชนะเลิศเป็นชาวน้อะเบ้าท์

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
4	เพื่อนกับเพื่อน	<p>ค็อกซอนและจองฮวันเป็นเพื่อนบ้านในระแวกเดียวกันในทุกวันทั้งสองจะต้องขึ้นรถเมล์ไปโรงเรียนด้วยกันตลอด ในครั้งนี้ระหว่างทางไปโรงเรียน รถเมล์ขับกระชากไปกระชากมา จนค็อกซอนเซโนคนอื่น จองฮวันซึ่งอยู่ไกลจากค็อกซอน แอบมองมาที่ค็อกซอนตลอดทาง จนในที่สุดก็ทนไม่ไหวค่อยๆ แทรกตัวเดินเข้าไปหาค็อกซอนเรื่อยๆ จนในที่สุดก็ถึงตัวค็อกซอน เขายืนซ่อนอยู่ข้างหลังของค็อกซอน เอามือโอบรอบตัวค็อกซอนเพื่อไม่ให้เขาไปโดนคนอื่นอีก พอรถเบรก อาการเซของค็อกซอนหายไป เธอจึงประหลาดใจและหันไปหาจองฮวัน และมองสลับกับวงแขนของจองฮวันที่ขึ้นเป็นเส้นเลือดปูคอกอยู่</p>
8	พ่อแม่กับลูก	<p>จองบงเป็นพี่ชายของจองฮวันที่มีร่างกายไม่แข็งแรงตั้งแต่เด็กๆ วันๆ เอาแต่เล่นเกม กินของไม่มีประโยชน์ไปเรื่อยๆ แต่พ่อแม่ก็ไม่เคยว่าอะไร และจองฮวันที่รักพี่ชายของเขามากๆ ด้วย ในเหตุการณ์นี้จองบงต้องได้รับการผ่าตัดหัวใจครั้งใหญ่ เขา รู้สึกว่าการผ่าตัดครั้งนี้อาจจะทำให้เขาไม่ฟื้นขึ้นมาอีก แม่ของจองบง พยายามให้กำลังใจจองบงตลอดก่อนที่จะผ่าตัด แต่แอบออกไปร้องไห้ข้างนอกคนเดียวไม่ให้ใครเห็น และเมื่อจองบงออกมาจากห้องผ่าตัดแล้ว เขาลืมตาขึ้นมา ขอโทษแม่ที่เกิดมาไม่แข็งแรง จนแม่ต้องลูบหน้า และบีบแขนของเขา ก่อนจะพูดว่าเดี๋ยวก็หายแล้ว แก่งมาก เพื่อให้กำลังใจจองบง จองบงเรียกหาจองฮวัน และถามถึงจมูกของจองฮวันที่ชอบมีเลือดไหล ทำให้จองฮวันถึงกับร้องไห้ และพูดขึ้นมาว่าทำไมถึงยังห่างคนอื่นแทนที่จะห่างตัวเองก่อน บรรยากาศเต็มไปด้วยการร้องไห้ที่มีทั้งความดีใจและเสียใจซ่อนอยู่</p>

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ตอน	ฉากแสดงความรัก	คำอธิบายสถานการณ์
18	พระเอกกับนางเอก	แท็กเป็นนักเล่นพาดูกที่เก่งที่สุดในเกาหลี เขาเป็นเพื่อนบ้านระแวกเดียวกับจองฮวันและด็อกซอน แท็กมักจะเป็นคนเดียวที่ไม่ค่อยได้อยู่กับเพื่อนๆ มากนัก เพราะต้องเดินทางไปแข่งพาดูกหลายที่ เวลาผ่านไปจนทุกคนโตขึ้น ต่างคนต่างมีงานทำกันแล้ว ทุกคนก็ได้มาเจอกัน ในตอนนี้ด็อกซอนมีแฟน เธอ โคนปฎิเสธไปดูคอนเสิร์ตจากแฟนที่กำลังคบอยู่ ซึ่งแฟนของเธอมีแฟนอยู่แล้ว ที่มาคบกับด็อกซอนก็เพื่อประชดแฟนตัวเอง ซึ่งแท็กแอบฟังและรู้เรื่อง จึงทิ้งการแข่งขันพาดูก วิ่งมาหาด็อกซอน เขาสละเสื้อสูทให้ด็อกซอนใส่และพากันเข้าไปในคอนเสิร์ตของอีซิงฮวัน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลโดยใช้สื่อโทรทัศน์ที่ออกอากาศจบไปแล้วในรูปแบบของ DVD ที่มีจำหน่ายอยู่ทั่วไป เพื่อค้นหาการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านวจนภาษาและอวจนภาษา การใช้สัญลักษณ์ในการแทนความหมายของความรักผ่านสิ่งของจากตัวละครทั้ง 4 คู่ในละครโทรทัศน์ชุด Reply และเทคนิคพิเศษที่ช่วยทำให้ฉากแสดงความรักเด่นชัด โดยนำ DVD มาเปิดตอนที่ต้องการจะศึกษาดูหนึ่งรอบ ก่อนจะกวดดูตอนเดิมครั้งที่สองเพื่อจะจดบันทึกเกี่ยวกับองค์ประกอบของฉากแสดงความรัก กวดดูครั้งที่สามเพื่อจดบันทึกเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์ระหว่างตัวละคร กวดดูครั้งที่สี่เพื่อจดบันทึกเกี่ยวกับการใช้อวจนภาษาในการแสดงความรักระหว่างตัวละคร และกวดดูครั้งที่ห้าเพื่อจดบันทึกเกี่ยวกับการเข้ารหัสและถอดรหัสของตัวละคร ทำแบบนี้ไปจนครบ ทั้ง 12 ตอน ใน Reply 3 เรื่อง และด้วยระยะเวลาของแต่ละตอนนั้นไม่ยาวมาก ฉากหนึ่งไม่เกิน 10 นาที จึงทำให้สะดวกในการที่จะกวดดูได้หลายรอบเพื่อจดบันทึก

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีในบทที่ 2 อันได้แก่ องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับความรัก ทฤษฎีสัญวิทยาและการสร้างความหมาย แนวคิดเรื่องการสื่อสาร และแนวคิดเรื่องการสื่อสารอวจนภาษามาออกแบบเป็นตารางในการจดบันทึกสิ่งที่จะได้ในการศึกษา

การถ่ายทอดความหมายของความรักในละครซีรีส์ชุด Reply ทั้ง 3 เรื่อง โดยแบ่งการเก็บข้อมูลเป็นตาราง จากคู่ความสัมพันธ์ ทั้ง 4 คู่ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.4 ตารางเก็บข้อมูล

องค์ประกอบของฉากแสดงความรัก	
แสง	
เสียงดนตรี	
เสียงประกอบ	
มุมกล้อง	
อวัจนภาษา	
การเข้าหัดและ การถอดรหัด	

3.5 การวิเคราะห์ผล และการรายงานผล

การวิเคราะห์ผล

นำข้อมูลดิบที่ได้จากตารางมาอ่านทบทวนจนละเอียดตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา จัดประเภทของข้อมูลที่เหมือนกันในตารางไว้ด้วยกัน นำมา จำแนกและตีความจากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้เลือกมาทำการศึกษา เขียนพรรณนาเพื่อวิเคราะห์และ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

การรายงานผล

ผู้วิจัยได้แบ่งการรายงานผลออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. บทที่ 4 เสนอผลงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply ผู้วิจัย เก็บข้อมูลเป็นเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ด้วยบทเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยเนื้อหาในบทนี้ผู้วิจัย จะนำเสนอผลที่ได้รับจากการศึกษาดูวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 2 ข้อ เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอด ความหมายของความรักที่ปรากฏอยู่ในฉากต่างๆ เช่น การใช้อวัจนภาษา โดยอาศัยการถอดรหัดจาก ตัวละครของผู้วิจัย และเพื่อศึกษาองค์ประกอบต่างๆในฉากแสดงความรัก เช่น เพลงประกอบ (Music) เสียงประกอบ (Sound Effects) แสงประกอบฉาก และมุมกล้องของละคร โทรทัศน์เกาหลี เรื่อง “Reply” ทั้ง 3 เรื่อง

2. บทที่ 5 แบ่งเป็นสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเลือกศึกษา การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply เนื่องจากผู้วิจัยชอบละครโทรทัศน์เกาหลี แต่ในเรื่อง Reply ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเพราะมีการนำเสนอเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเหตุการณ์สำคัญทั้งด้านการเมือง ความบันเทิง กีฬา และจุดกำเนิดกระแสเกาหลี นอกจากนี้ยังสอดแทรกแง่มุมของความรักที่แตกต่างจากละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่องอื่นๆ ด้วยเป็นละครย้อนยุคไปเมื่อ 20-30 ปี (1988-1997) ซึ่งถ่ายทำโดยใช้เทคนิคพิเศษสมัยใหม่ให้ภาพมีความเก่าและเปิดเพลงประกอบฉากเป็นเพลงในยุคนั้นๆ จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามว่า ในฉากแสดงความรักของละครย้อนยุคอย่าง Reply นั้น มีการแสดงความรักอย่างไร แล้วใช้องค์ประกอบอะไรบ้างที่ทำให้ฉากแสดงความรักเด่นขึ้น โดยได้ค้นหาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการศึกษา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนำการวิเคราะห์ตัวบท มาสร้างเป็นตารางในการเก็บข้อมูล เพื่อบันทึกผลที่ได้จากการศึกษา และนำมาสู่การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเรียงจากคำถามวิจัยที่ได้ตั้งไว้ คือการถ่ายทอดความหมายของความรักในละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง “Reply” มีวิธีการอย่างไร และองค์ประกอบในฉากแสดงความรักของละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นอย่างไร ในส่วนสุดท้ายของวิจัยเล่มนี้ ขอนำเข้าข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป เนื่องด้วยผู้วิจัยเป็นผู้ที่ชื่นชอบและติดตามละครเกาหลีมาตลอดระยะเวลาที่สิบปี จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับละครรักโรแมนติกในอีกหลายแง่มุม ซึ่งในส่วนที่ผู้วิจัยทำไปแล้วนั้น เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่ง จึงอยากให้มีการศึกษาเรื่องอื่นเพิ่มเติม อย่างเช่น สื่อประกอบสร้างความจริงทางสังคมในประเด็นเรื่องของตัวเองละครที่เป็นผู้ชาย ละครเกาหลีส่วนใหญ่มักนำเสนอไปในทิศทางที่ว่า มีความเป็นสุภาพบุรุษ รักเดียวใจเดียว และรวยมาก หรือเป็นสื่อประกอบสร้างความจริงทางสังคมประเด็นการเข้าถึงศิลปินเกาหลีที่แฟนคลับเข้าถึงได้ยาก แต่ในละครชุด Reply ทำให้เห็นภาพว่าการเข้าถึงศิลปินไม่ได้ยากนัก แต่ต้องดูความเหมาะสมด้วย

บทที่ 4

ผลวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การถ่ายทอดความหมายของความรัก ผ่านละครซีรีส์ชุด Reply” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง และเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ได้แก่ คู่พระเอกกับนางเอก คู่ศิลปินกับแฟนคลับ คู่พ่อแม่กับลูก และคู่ศิลปินกับแฟนคลับ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง โดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และเก็บข้อมูลจากตารางที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น ในที่นี้จะขอนำเสนอผลการศึกษจากตารางข้อมูลเป็นคู่ๆ ดังต่อไปนี้

4.1 วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร องค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครในซีรีส์ Reply 1997 ย้อนรอยรัก

คู่พระเอกกับนางเอก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงแดดจากพระอาทิตย์กลางแจ้งที่สาดส่องอ่อนๆ ในช่วงหลังเลิกเรียน มีความเป็นสีส้มที่ดูร้อนแรงแต่ไม่มากนัก

ภาพที่ 4.1 อธิบายแสง คู่พระเอกนางเอก Reply 1997 ย้อนรอยรัก

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เพลง Heart Beat Away ของยังพา เนื้อเพลงมีความหมายเกี่ยวกับความรักที่เก็บซ่อนไว้นาน ถ้าวัดไหนเธอเหนื่อยก็มาหาฉัน พักกายใจที่ฉัน

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ตอนชีวิตอนเดินไปมองหน้า Yun Jaehwan ล้างตัวอยู่และเมื่อ Yun Jaehwan เอี้ยวตัวไปประกบจูบริมฝีปากชีวิตอน ก็ยังใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot อยู่เพียงแต่ขยายภาพขึ้นเท่านั้น

ภาพที่ 4.2 อธิบาย เสียงดนตรี และมุมกล้อง คู่พระเอกนางเอก Reply 1997 ช้อนรอยรัก

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ สายตาของชีวิตอนที่มองไปยัง Yun Jaehwan มีความว่างเปล่า แต่สายตาของ Yun Jaehwan กลับมีแต่ความมุ่งมั่นที่ต้องการจะยืนยันความรู้สึกของตัวเอง และเมื่อ Yun Jaehwan พูดคำว่า “ช่วยยืนยันหน่อย” จบ ก็ประกบริมฝีปากตัวเองลงบนริมฝีปากของชีวิตอน

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ Yun Jaehwan กับชีวิตอนเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็กๆ Yun Jaehwan มักจะมากินข้าวที่บ้านชีวิตอนบ่อยๆ เพราะพ่อแม่ของเขาเสียชีวิตไปแล้ว ครอบครัวชีวิตอนก็รัก Yun Jaehwan เหมือนลูกคนหนึ่ง จนมาวันหนึ่ง Yun Jaehwan เริ่มหันไหวกับเพื่อนสาวของเขา ด้วยวัยที่กำลังจะโตขึ้น ทำให้เขาอยากพิสูจน์ว่า จริงๆ แล้วเขาแค่กำลังโต หรือเพราะเพื่อนสาวคนนี้จะคือรักแรกของเขา กันแน่ เลยตัดสินใจทำการยืนยันความรู้สึกของตัวเองด้วยการจูบชีวิตอน

คู่ศิลปินกับแฟนคลับ

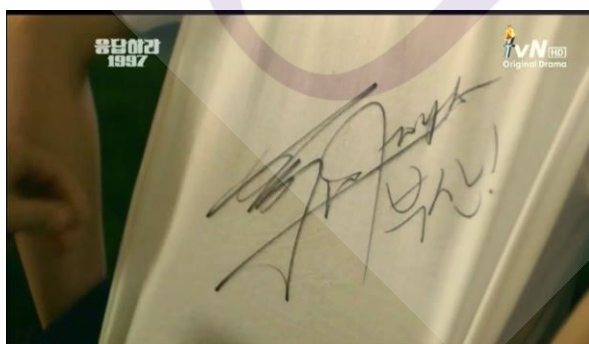
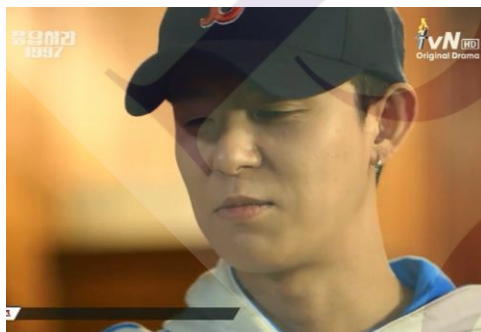
แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบ เป็นแสงสีส้มสว่างๆ บริเวณหน้าบ้านของศิลปิน ภาพที่มองไปในฉากสีส้มเหมือนดูภาพยนตร์เก่าอยู่

ภาพที่ 4.3 อธิบายแสง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1997 ช็อนรยรัก

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงเปียโนเล่นทำนองเพลงซึ่งๆในตอนที่ศิลปินออกมาเซ็นเสื้อให้ชีวิตนคลอเบาๆเบาๆไม่ดังมาก

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือใช้มุมกล้องแบบ Close Up ไปที่ลายเซ็นสลักกับหน้าของโทนี่ตอนเซ็นเสื้อให้กับชีวิตน และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ไปที่ตัวชีวิตนที่เป็นแฟนคลับกับโทนี่ที่เป็นศิลปิน

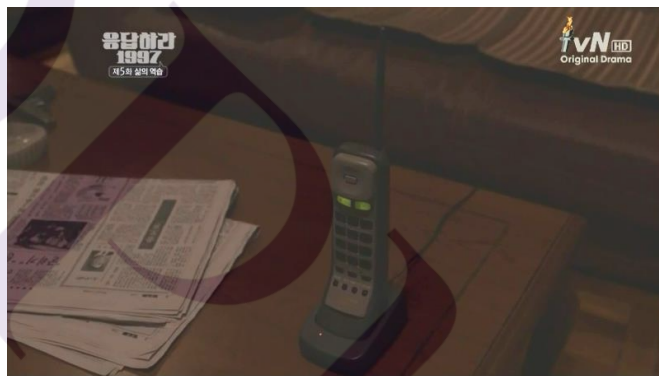
ภาพที่ 4.4 อธิบายเสียงดนตรีและมุมกล้อง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1997 ช็อนรยรัก

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ท่าทางตอนโทนี่เอียงหัว ก้มไปถามชีวิตอนด้วยน้ำเสียงเป็นกังวลว่า “แล้วนี่ มีเงินกลับบ้านหรือเปล่า?” ตอนโทนี่ใช้น้ำเสียงร้อนรนขณะที่พูดว่า “อย่าร้องสิ” เมื่อเห็นชีวิตอนร้องไห้ และตอนโทนี่เข็นลายเข็นตัวใหญ่ให้ชีวิตอน โดยเน้นชื่อชีวิตอนว่า “ปูซาน” ที่เป็นชื่อเฉพาะที่โทนี่จำได้ จากนั้นโทนี่ก็ลูบหัวชีวิตอนด้วยความเอ็นดูหลังจากที่เธอกล่าวคำว่า “พี่คะ ฉันรักพี่นะคะ

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เกาหลีถือเรื่องความเป็นส่วนตัวของศิลปิน และระยะห่างระหว่างศิลปินกับแฟนคลับมากๆ ในเหตุการณ์นี้ชีวิตอนกำลังก้าวล้ำพื้นที่ส่วนตัวของศิลปิน แต่ตัวโทนี่ที่เป็นศิลปินเองกลับเป็นคนที่เดินออกมาคุยกับชีวิตอนที่เป็นแฟนคลับและให้ลายเข็นตัวเองบนเสื้อเพื่อเป็นการปลอบใจที่ชีวิตอนร้องไห้

คู่พ่อแม่กับลูก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือชีวิตอนเดินเข้ามาในบ้าน มีแสงไฟจากห้องโถงเปิดทิ้งไว้ และส่องลอดเข้าไปในห้องนั่งเล่นที่มีโทรศัพท์บ้านตั้งอยู่

ภาพที่ 4.5 อธิบายแสงคู่พ่อแม่กับลูก Reply 1997 ย้อนรอยรัก

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเพลง Ode To My Family ของ The Cranberries เป็นเพลงเกี่ยวกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่ครอบครัวเลี้ยงดูมาให้ใช้ชีวิตสนุกสนาน เมื่อทุกหัวใจพ่อแม่จะคอยโอบกอดเอาไว้

เสียงประกอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงเปียโนทำนองระทึกใจสลับกับเศร้าๆ ในระยะสั้นๆ ตอนชีวิตอนกำลังจะรับโทรศัพท์ และเสียงของรถแท็กซี่ที่กำลังวิ่งไปยังโรงพยาบาล

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายไปที่หน้าของพ่อ แม่ และชีวิตอน ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ตัดสลับกับมุมกล้องแบบ Close Up ที่ถ่ายให้เห็นภาพทั้ง 3 คนในกรอบเดียวกัน

ภาพที่ 4.6 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบและมุกกลิ้ง คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1997 ย้อนรอยรัก

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ น้ำเสียงสั้นเครื่องของแม่ตอนโทรหาชีวิตอนว่าพ่อตรวจพบ มะเร็ง เมื่อชีวิตอนถึงโรงพยาบาลแม่ก็ดึงเข้าไปกอดปलอบใจกันสองคน พ่อเอียงคอมองชีวิตอนที่กำลัง ร้องไห้ก่อนใช้น้ำเสียงร่าเริงปलอบใจลูก และเสียงสั้นเครื่องของชีวิตอนที่ขอโทษพ่อ ก่อนที่พ่อจะจับ ไหล่แล้วพูดด้วยน้ำเสียงตื้นตันกล้าวหัวเราะว่า “นี่ลูกสาวของพ่อโตแล้วหรอเนี่ย” ก่อนจะยิ้มให้

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ในเรื่องชีวิตอนและพ่อจะทะเลาะกันตลอด พ่อชอบทำลายของสะสมที่เกี่ยวกับศิลปินของชีวิตอน ด้วยเหตุผลที่ว่า เพราะตามศิลปินแบบนี้ถึงทำ ให้เรียนไม่ดี แต่ชีวิตอนไม่เคยตอบโต้พ่อเลยสักครั้ง เธอได้แต่ร้องไห้เสียใจกับสิ่งที่พ่อทำ เมื่อชีวิตอน รับรู้ว่พ่อตัวเองป่วย เธอนั่งรถจากบ้านและร้องไห้อย่างหนักจนถึงโรงพยาบาล และเมื่อเห็นหน้า พ่อ เธอก็ร้องไห้และพูดแต่คำว่าขอโทษจนพ่อต้องดึงไปกอดปलอบใจ

คู่เพื่อนกับเพื่อน

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงไฟจากไฟถนนและแสงไฟนีออนบนรถเมล์ขณะที่ฮัก ซานเดินตามมาดูแลของ

ภาพที่ 4.7 อธิบายแสง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1997 ย้อนรอยรัก

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงกีตาร์เล่นเพลงเศร้าๆแล้วค่อยเป็นเพลง ซารัง ฮานิน นอเอเก ของ Sechskies ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่งที่พร้อมจะยอมเสี่ยงและปกป้องผู้หญิงคนนึง ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นจะอยู่เคียงข้างเสมอ

เสียงประกอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงเครื่องดนตรี Chimes เล่นขึ้นมาเพียงสั้นๆ ตอนยูจองหอมแก้มฮักซาน

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายตอนยูจองขึ้นรถเมล์ และฮักซานขึ้นรถเมล์ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายไปที่หน้าของยูจองตอนร้องไห้ เพื่อให้เห็นหยดน้ำตา และถ่ายไปที่หน้าฮักซานตอนพุดกับยูจอง ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายให้เห็นภาพโดยรวมของทั้งคู่ในกรอบเดียวกัน

ภาพที่ 4.8 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบ และมุมกล้อง คู่เพื่อนกับเพื่อน

อวัจนภาษา สิ่งที่ถูกวิจัยพบคือ ท่าทางที่อักษานตอนหิบบชวอนอะเบาที่มาเลียบหู ยูจอง น้ำเสียงจริงจังของอักษานตอนชวอนยูจองไปห้างเหมือนชวอนเธอไปเคท และขณะที่ยูจองมอง ท่าทางของอักษานที่กำลังชวอนไปห้าง ก่อนจะหอมแก้มอักษาน เป็นการตอบรับว่าเธอเองก็รู้สึกดี และขอบคุณอักษาน

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ถูกวิจัยพบคือ อักษานชอบยูจองมาตั้งแต่แรกเห็น เขาเฝ้า มองยูจองมาตลอด เขารับรู้ว่ายูจองชอบขุนแจ(พระเอก)มากๆ และชอบมาขอความช่วยเหลือกับเขา เสมอ จนกระทั่งขุนแจทำร้ายจิตใจยูจองอย่างหนัก อักษานที่เฝ้ามองยูจองอยู่จึงเห็นว่าเธอเสียใจ เขา จึงตามขึ้นเมล์ไป และปลอบเธอ โดยการชวอนไปเดินห้างด้วยกัน ยูจองรู้สึกได้ว่าอักษานชอบเธอ จึง ผลอหอมแก้มเขาไป

4.2 วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร องค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครในซีรีส์ Reply 1994 คิดถึงเธอ

คู่พระเอกกับนางเอก

แสง สิ่งที่ถูกวิจัยพบคือ แสงสีส้มจากโคมไฟในห้องผู้ป่วยที่นางอนนอนอยู่

ภาพที่ 4.9 อธิบายแสง คู่พระเอกนางเอก Reply 1994 คิดถึงเธอ

เสียงดนตรี สิ่งที่ถูกวิจัยพบคือ เสียงเปียโนบรรเลงเพลงเศร้าๆก่อนจะเป็นเพลง นอเอเก ของวงซอแทจี้ เกี่ยวกับความรักของผู้ชายคนหนึ่งที่มื่อต่อเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่มื่อจิตใจบริสุทธิ์ และหวังว่า ความมื่อจิตใจบริสุทธิ์ของเด็กผู้หญิงคนนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงไป แม้กาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าไรก็ตาม

เสียงประกอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เสียงเครื่องดนตรี Chimes เล่นขึ้นมาก่อนจะเป็นเสียงดนตรีเล่นเพลงนอเอเก ของวงซอแทจิ

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายใบหน้าของนางองสลับกับจองอู และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot เพื่อถ่ายให้เห็นทั้งนางองและจองอูตอนคุยกัน

ภาพที่ 4.10 อธิบาย เสียงดนตรี และมุมกล้อง คู่พระเอกนางเอก Reply 1994 คิดถึงเธอ

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ขณะที่จองอูเดินไปวางแก้วนมและปิดผ้าม่านให้นางอง เพราะจองอูจำที่นางองเคยบอกไว้ได้ว่าถ้าไม่ปิดม่าน ไม่ดื่มนม เธอจะนอนไม่หลับ จองอูมองไปที่นางองด้วยสายตาเป็นห่วงก่อนจะพูดกับนางองด้วยน้ำเสียงอบอุ่นว่า “ปวดมากไหม อาการนอนไม่หลับล่ะ เป็นยังไง” และตอนที่จองอูเดินไปที่เตียงคนไข้ช้าๆก่อนจะล้มตัวนอนกอดนางอง พร้อมกับลูบผมนางองอย่างอ่อนโยนเพื่อให้นางองหลับอยู่ในอ้อมอกตัวเอง

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ จองอูเป็นเพื่อนพี่ชายของนางองที่เหมือนจะไม่สนใจน้องสาวตัวเอง แต่จริงๆแล้วก็แอบเป็นห่วงเสมอ ตอนนางองป่วย เขาใส่ใจและจดจำรายละเอียดทุกอย่างที่นางองบอกได้หมด ทั้งเรื่องนมอุ่น หรือปิดผ้าม่าน เขาทำครบทุกอย่างแต่ไม่มีทีท่าว่านางองจะนอนหลับ จึงลงไปนอนกอดนางองบนเตียงคนไข้ ทำให้นางองตกหลุมรักพี่ชายตัวเองอีกรอบ

คู่พ่อแม่กับลูก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ แสงแดดจากพระอาทิตย์ในตอนบ่ายแก่ๆที่ลอดผ่านเข้ามาทางหน้าต่างห้องนอนของเขา

ภาพที่ 4.11 อธิบายแสง พ่อแม่กับลูก Reply Reply 1994 คิดถึงเธอ

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เสียงดนตรีบรรเลงเพลงเศร้า ก่อนจะเป็นเพลง Seoul Here ของรอยคิม ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ชายคนนึงต้องออกจากบ้านเกิดมาอยู่ที่อื่น และคิดว่าการอยู่ในกรุงโซลตัวคนเดียวมันช่างโดดเดี่ยวและยากเย็นเหลือเกิน

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot เพื่อถ่ายให้เห็นภายในห้องนอนของแฮแท และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายใบหน้าของแทแฮตอนโทรหาแม่อย่างกระวนกระวายใจ

ภาพที่ 4.12 อธิบายเสียงดนตรีและมุมกล้อง พ่อแม่กับลูก Reply Reply 1994 คิดถึงเธอ

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ท่าทางกระวนกระวายของแฮแทตอนโทรหาแม่ก่อนที่แม่จะรับโทรศัพท์ น้ำเสียงเป็นห่วงของแฮแทที่ถามว่าแม่เป็นอะไรหรือเปล่า ท่าทางการเคลื่อนไหวซ้ำๆภายในห้องของแฮแท เมื่อรู้ว่าแม่ไม่เป็นอะไร และแม่ถามถึงของกินว่าอยากได้ขนมเพิ่มอีกไหม

แม่จะเก็บผลไม้มาทำให้ ทำให้แสบทฐ์สึกสำนึกผิดที่ชอบรำคาญเวลาแม่ส่งของมาให้ หรือโทรมาหาบ่อยๆ

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ วัยรุ่นทุกคนมักจะคิดว่าตัวเองโตแล้ว ดูแลตัวเองได้ ไม่ว่าจะทำอะไร ไปที่ไหนไม่จำเป็นต้องบอกพ่อแม่ แสบตนเองก็เป็นแบบนี้เช่นกัน การที่แม่โทรหาเขาบ่อยๆ ชอบส่งของอาหารและของกินมาให้ ไม่ได้ทำให้แสบทฐ์สึกดีหรือชอบ ออกจะรำคาญใจด้วยซ้ำ แต่เมื่อได้รับข่าวเรื่องแถวบ้านถูกไฟไหม้จากนาจอง แสบทฐ์จึงรู้สึกเป็นห่วงแม่ เขาร้อนใจ จึงรีบโทรหา เขารอสายอยู่นาน และเมื่อแม่ของเขารับสาย พูดคุยกันสักพัก แม่จึงถามถึงเขมที่เข้าไปให้ ทำให้แสบทฐ์ได้ไตร่ตรอง ใช้ความคิดกับตัวเอง และรับรู้ถึงความรักความห่วงใยของแม่ที่มีต่อเขา และตัวเขาก็รู้สึกรักแม่มากขึ้นด้วย

คู่ศิลปินกับแฟนคลับ

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงไฟนีออนจากห้องแต่งตัวของศิลปิน

ภาพที่ 4.13 อธิบายแสง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1994 คิดถึงเธอ

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ อินโทรเพลง Duck Cacciatore – Aaron Zigman ต่อด้วยเพลง Our Own Memories ของวงซอแทจี ที่แต่งให้แฟนคลับ เป็นการขอบคุณที่แฟนคลับรักและสนับสนุนซอแทจีตลอดมา

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ตอนยุนจินเดินเข้าไปในห้องแต่งตัวของซอแทจี และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ตอนที่ซอแทจีเทขนมใส่มือของยุนจิน

ภาพที่ 4.14 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบและมุกตลก คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1997 ย้อนรอยรัก

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ น้ำเสียงนุ่มนวลของซอแทจิดอนตามประวัติของยุนจิน ให้ความรู้สึกอบอุ่นกับแฟนคลับอย่างยุนจินเป็นอย่างมาก เสียงตอบอย่างกล้าๆกลัวๆของยุนจิน ทำให้ซอแทจิดถึงกับหัวเราะออกมาด้วยความเอ็นดูที่เธอมีท่าทีประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเขา

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เกาหลีถือเรื่องความเป็นส่วนตัวของศิลปิน และระยะห่างระหว่างศิลปินกับแฟนคลับมากๆ แม้ว่ายุนจินจะแอบเข้ามาในห้องแต่งตัวของวงซอแทจิด และถูกตำหนิไม่ให้เข้าพบ แต่วงซอแทจิดกลับเรียกยุนจินให้เขาไปหาเขาและพูดคุยกันเล็กน้อย ก่อนจะแบ่งขนมที่เขากินให้เธอเพื่อตอบแทนที่ยุนจินสนับสนุนและชื่นชอบเขา เมื่อยุนจินได้รับขนมจากซอแทจิดมาแล้ว เธอรู้สึกดีใจ ปลื้มใจอย่างมาก และเก็บขนมในมือกลับบ้านอย่างระมัดระวัง พอกลับมาถึงบ้านเธอก็ทำกล่องใส่ขนมเพื่อเก็บขนมที่ได้มาจากซอแทจิดไว้เป็นของสะสมของเธอ

คู่เพื่อนกับเพื่อน

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงจากหลอดไฟในห้องนั่งเล่นของบ้านนาจองขณะกำลังนั่งเล่นกัน สีส้มอ่อนๆนวลตา

ภาพที่ 4.15 อธิบายแสง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1994 คิดถึงเธอ

เสียงดนตรี เป็นเพลง Perhaps That ของชเว ยงจุน ที่มีความหมายเกี่ยวกับความรักของคนสองคนที่มีเวลาไม่ตรงกัน ความรักที่ไม่ได้พูดออกไปก็คือความรัก ความคิดถึงที่ไม่พูดออกไปก็คือความคิดถึง

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายตอนที่ชิลงดิ่งนาจองเข้ามาจูบ และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายไปที่จองอุขณะมองชิลงจูบนางจอง

ภาพที่ 4.16 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบ และมุมเพื่อนกับเพื่อน Reply 1994 คิดถึงเธอ

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ชิลงดิ่งนาจองเข้าไปประกบจูบขณะทีนาจองกำลังเมา และเล่นเกมอยู่กับเพื่อนๆที่ห้องนั่งเล่น โดยมีจองอุแอบมองอยู่

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เวลาชิลงอยู่กับนาจองจะรู้สึกตัวเองขี้มง่าย หัวเราะง่าย ด้วยความทีนาจองเป็นผู้หญิงซึ้งๆ คิดอะไร พูดอะไรออกมาตรงๆ ทำให้ชิลงตกหลุมรัก ประกอบกับนาจองเองก็ยังไม่มีการ ทำให้ชิลงคิดไปไกลเกินกว่าเพื่อนกัน และเมื่อถึง

ตอนเล่นเกมซิลบงฉวยโอกาสนี้ในการจูบนาจอตนเองเพื่อแสดงความรักโดยที่ไม่ให้นางงู้ตัว แต่คนที่รู้คือจองอู พี่ชายของนางงูเอง

4.3 วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร องค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครในซีรีส์ Reply 1988 วันวาน

คู่ศิลปินกับแฟนคลับ

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงไฟสีส้มบนเวทีที่พวกของดงรยง ซอนอูและจองฮวัน เต็ม และมีแสงไฟที่เป็นสีๆ 4 สีเปิดๆปิดๆ อยู่ด้วย

ภาพที่ 4.17 อธิบายแสง คู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1988 วันวาน

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเพลง เมื่อคืนนั้น ของ โชบังซา เป็นเพลงจังหวะ สนุกสนาน มีความหมายว่าเหล่าเพื่อนๆของฉันเจียบเหงา และเมื่อฉันปรากฏตัวขึ้น พวกเราก็มาร่วมกัน มีบางช่วงที่แอบจิกกัดผู้ชายคนหนึ่งที่คืนนี้เคยทำให้เกลียด

เสียงประกอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เสียงตะ โจนร้องเพลงตามของแฟนคลับจากด้านล่างของเวที

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Long Shot ถ่ายให้เห็นภาพบนเวทีและด้านล่างเวที ใช้มุมกล้องแบบ Medium Long Shot ถ่ายเพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวของดงรยงและเพื่อนๆ และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายใบหน้าของจองฮวันขณะเต้น

ภาพที่ 4.18 อธิบายเสียงดนตรี เสียงประกอบ และมุกกล้องคู่ศิลปินกับแฟนคลับ Reply 1988
วันวาน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ การส่งเสียงร้องตามของแฟนคลับด้านล่างเวทีอย่างเสียงดังฟังชัด แสดงถึงความรักที่แฟนคลับมีให้ศิลปิน ยิ่งดังยิ่งเป็นกำลังใจให้ศิลปินมากๆ ทำทางการเคลื่อนไหวไปตามจังหวะเพลงของแฟนคลับด้านล่างเวทีแสดงให้เห็นถึงความชื่นชม และชื่นชอบศิลปินวงโซบังชามากๆ และการเคลื่อนไหวของดรงยกับเพื่อนๆ ในการเต้นเพลงเรื่องกินนั้นของโซบังชาที่เหมือนต้นฉบับ ไม่มีผิด แสดงออกถึงการที่ติดตามและใส่ใจที่จะเต้นเพลงของวงโซบังชาให้ได้ เรียกว่าเป็นการแสดงความรักอีกรูปแบบหนึ่งสำหรับแฟนคลับ

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเหตุการณ์ที่แฟนคลับกำลังเต้นเพลงของศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบ โดยมีแฟนคลับด้านล่างคอยร้องแฟนชานที่อยู่ ซึ่งการเต้น โคฟเวอร์และการร้องแฟนชานทำให้ศิลปินเป็นสิ่งที่แฟนคลับทำต่อๆกันมานาน เป็นสัญลักษณ์ของการแสดงออกซึ่งความรักที่แฟนคลับมีต่อศิลปิน แม้ว่าศิลปินจะอยู่ตรงนั้นหรือไม่ก็ตาม แต่แฟนคลับก็ยังคงส่งเสียงร้อง และเต้นกันอย่างสนุกสนาน

คู่เพื่อนกับเพื่อน

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงแดดตอนกลางวันที่สาดส่องเข้ามาทางหน้าต่างรถเมลล์ ขณะที่ถือจอและจองฮวันกำลังจะไปโรงเรียน

ภาพที่ 4.19 อธิบายแสง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1988 วันวาน

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือเพลง Falling in love with you ของ UB40 เป็นเพลงที่เกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่งที่ตกหลุมรักผู้หญิงคนนึงมาก และปล่อยให้ความรู้สึกไหลไปเหมือนสายน้ำ

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายให้เห็นภาพรวมของฉากว่านักเรียนเบียดเสียดกันบนรถเมล์ และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายหน้าของจองฮวันและหน้าของค็อกซอน

ภาพที่ 4.20 อธิบายเสียงดนตรี และมุมกล้อง คู่เพื่อนกับเพื่อน Reply 1988 วันวาน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ท่าทางเฉยๆของจองฮวันที่ค่อยๆขยับเข้ามาใกล้ค็อกซอนแล้วใช้มือของเขาทั้งสองข้างโอบค็อกซอนไว้ไม่ให้เป็นอันตราย และขณะที่ค็อกซอนหันไปมองแขนของจองฮวันที่ขึ้นเป็นเส้นเลือดจากการเกร็งแขนเพื่อไม่ให้ค็อกซอนล้มอย่างตกใจตาโต

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ จองฮวันมองเห็นค็อกซอนเซไปเซมา เลยค่อยๆเดินจากด้านหน้าไปหาค็อกซอน เขาใช้แขนทั้งสองข้างโอบค็อกซอนไว้เพื่อไม่ให้ค็อกซอนต้องเซไปโดนผู้ชายรอบข้าง เป็นสัญญาณบอกว่าเขาเป็นห่วงเธอ และเดินมาตรงนี้เพื่อจะปกป้องเธอ

คู่พ่อแม่กับลูก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงแดดที่ลอดเข้ามาในพักฟื้นของจงบง ขณะที่พ่อแม่และน้องชายกำลังรอให้เขาลืมตาตื่นขึ้นมาคุย

ภาพที่ 4.21 อธิบายแสง คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1988 วันวาน

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เพลง Don't Worry ของคิลกุกฮวา มีเนื้อหาให้กำลังใจ

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายตอนที่ย้ายจงบงมาที่ห้องพักฟื้น และตอนที่แม่ จองฮวัน และพ่อของจงบงหันไปร้องไห้ และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายหน้าของแม่ น้องชายอย่างจองฮวันและจงบงพี่ชาย

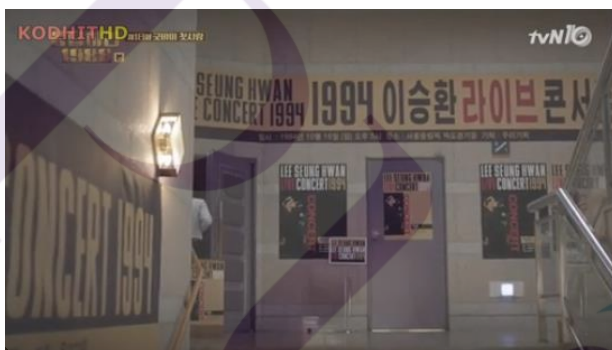
ภาพที่ 4.22 อธิบายเสียงดนตรีและมุมกล้อง คู่พ่อแม่กับลูก Reply 1988 วันวาน

อวัจนภาษา สิ่งที่คุณวิจัยพบคือ แม่สัมผัสมือ บีบแขน และลูบผมของบงที่เพิ่งฟื้นจากการผ่าตัด และกล่าวกับลูกด้วยน้ำเสียงสั้นกระชับว่า “ไม่เป็นอะไรแล้วนะลูก เก่งมาก เดียวก็หายแล้วนะ” พ่อพูดน้ำเสียงเข้มและหนักแน่นกับจงบงว่า “สู้ๆนะลูก!” และจงบงพูดซ้ำๆกับจงบงวัน น้องชายของตัวเองอย่างเป็นทางการว่า “จงบง เก่งมาก ไม่เป็นไรแล้วใช่ไหม” ทำให้จงบงถึงกับร้องไห้ เพราะแทนที่พี่จะห่วงตัวเองกลับห่วงเขาแทน

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่คุณวิจัยพบคือ จงบงต้องเข้ารับการผ่าตัดหัวใจ เขารู้สึกกังวลและกลัวจะไม่ตื่นขึ้นมาอีก ซึ่งแม่ของเขาเองก็ต้องเข้มแข็งต่อหน้าลูก แต่แอบไปร้องไห้เงียบๆ คนเดียว จนจงบงออกมาจากห้องผ่าตัด เมื่อเขาพูดกับทุกคนในครอบครัวจบแล้ว แม่ของเขาก็จับแขน ลูกหน้า แล้วพูดว่า เก่งมาก เดียวก็หายแล้วนะ เป็นสัญญาณบอกให้จงบงรับรู้ว่าคุณปลอดภัยแล้ว ไม่ต้องกังวลไป และแม่ พ่อ และน้องชายอยู่ข้างๆเสมอ

คู่พระเอกกับนางเอก

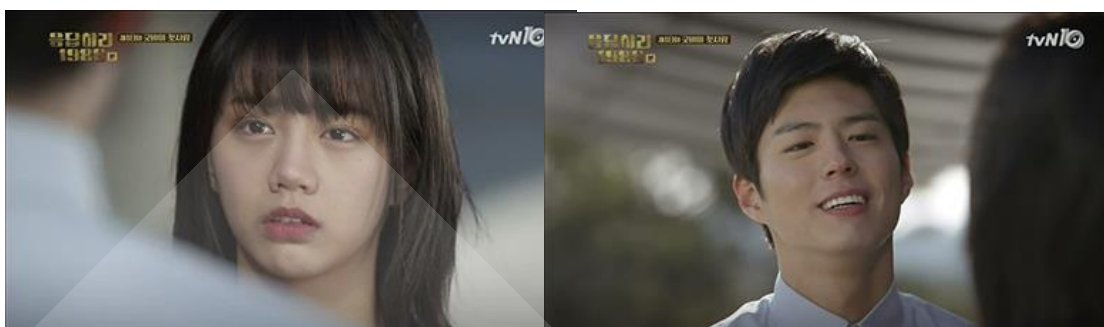
แสง สิ่งที่คุณวิจัยพบคือ ในตอนที่แท็กเจอกับค็อกซอน เป็นแสงจากพระอาทิตย์ตอนบ่ายแก่ๆ แต่เมื่อมาอยู่หน้าสถานที่จัดแสดงคอนเสิร์ต เป็นแสงที่มาจากโคมไฟติดผนังระหว่างทางเดินเข้าไปในฮอลล์จัดแสดง

ภาพที่ 4.23 อธิบายแสง คู่พระเอกกับนางเอก Reply 1988 วันวาน

เสียงดนตรี สิ่งที่คุณวิจัยพบคือ เป็นเพลง When Time Goes ร้องโดย กีฮยอน มอนส์ต้าเอ็กซ์ เนื้อเพลงมีความหมายว่า คุณและผมที่หายจากกันไปหลายปี ตลอดหลายปีผมมีแต่คิดถึงคุณ พอผมได้พบตาคุณอีกครั้งมันทำให้ผมรู้ว่าผมต้องการเพียงแค่คุณ

มุมกล้อง สิ่งที่คุณวิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายไปที่หน้าของค็อกซอนตอนมองแท็กและถ่ายไปที่หน้าแท็กตอนกำลังหอบและสบตากับค็อกซอน

ภาพที่ 4.24 อธิบายเสียงดนตรี และมุมกล้อง คู่พระเอกนางเอก Reply 1988 วันวาน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ แท็กกริบวิ่งมาหาคีอ็อกซอน แท็กสบตากับเธอและรู้สึกโล่งใจที่เธอไม่ได้เศร้า ก่อนจะเข้าไปข้างในคอนเสิร์ต แท็กได้ถอดเสื้อนอกของตัวเองและใส่ให้คีอ็อกซอนเพราะรู้ว่าคีอ็อกซอนหนาว เธอถามแท็กด้วยน้ำเสียงเป็นห่วงว่า “ไม่หนาวหรือ” แต่แท็กก็ส่ายหัวและบอกกับเธอว่า “แค่นี้ก็ร้อนจะแย่แล้ว” และคีอ็อกซอนก็ยิ้มให้ก่อนจะวิ่งนำหน้าแท็กเข้าฮอลล์ไป

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ แท็กเป็นเพื่อนบ้านระแวกเดียวกันกับคีอ็อกซอน แต่ด้วยเป็นนักกีฬาพาดูก(หมากล้อม) ทำให้ไม่ค่อยได้อยู่กับเพื่อนๆมากนัก แท็กมีนิสัยเรียบร้อย ไม่ค่อยพูด แต่เพื่อนๆก็ยังรักเขา แท็กกับคีอ็อกซอนสนิทกันมาก หมายครั้งที่แท็กเองแอบคิดว่าตัวเองชอบคีอ็อกซอน แต่ไม่แน่ใจเรื่องความรู้สึกมากนัก ประกอบกับเป็นคนไม่ค่อยพูดและแสดงความรู้สึก ทำให้เวลาผ่านไปนาน จนกระทั่งครั้งนี้ คีอ็อกซอนกำลังโดนหลอกจากแฟนคนปัจจุบัน และถูกปฏิเสธให้ไปคอนเสิร์ตคนเดียว เขาละทิ้งการแข่งขันพาดูกและรีบวิ่งมาหาคีอ็อกซอนหน้าคอนเสิร์ต เขารู้สึกดีใจเมื่อวิ่งมาถึงแล้วเจอคีอ็อกซอน แทนที่จะเสียใจที่ละทิ้งการแข่งขัน

จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นสรุปได้ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบด้านแสง

แสงส่วนใหญ่ที่พบในฉากแสดงความรัก เป็นแสงที่มาจากธรรมชาติ ซึ่งในที่นี้คือ แสงจากดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ เช่น คู่พ่อแม่กับลูกใน Reply 1994 ขณะที่แฮแท็กกำลังคุยโทรศัพท์และมองออกไปนอกหน้าต่าง แสงแดดก็สาดส่องไปบนตัวของแฮแท็ก รวมถึงแสงจากดวงอาทิตย์ในตอนกลางวันที่ลอดผ่านหน้าต่างหรือประตูเข้ามา ได้แก่ คู่เพื่อนกับเพื่อนใน Reply 1988 ในขณะที่จองฮวันกำลังทรงตัวเพื่อไม่ให้คีอ็อกซอนเป็นอันตราย แสงแดดจากดวงอาทิตย์ก็ลอดผ่านเข้ามาจากหน้าต่างรถเมล์ส่องไปที่หน้าของจองฮวันและคีอ็อกซอน นอกจากนี้ยังมีคู่พ่อแม่กับลูก ใน Reply 1988 หลังจากที่จองบงออกมาจากห้องผ่าตัด พ่อ แม่ จองบงและจองฮวัน ได้พูดคุยกันสั้นๆ ภาพมุม

กว้างแสดงให้เห็นแสงที่สาดส่องเข้ามาจากหน้าต่างห้องพยาบาลแม้จะไม่ได้กระทบกับตัวนักแสดง แต่แสงก็มากพอจะทำให้เห็นในหน้าของทั้ง 4 คนได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ยังมีแสงที่มาจากสถานที่ต่างๆที่ตัวละครอยู่อีกด้วย อย่างเช่นใน Reply 1997 คู่ของคิลปินกับแฟนคลับ เป็นแสงไฟจากไฟหน้าบ้านของคิลปินที่กำลังเซ็นเสื้อให้แฟนคลับ ใช้แสงน้อยๆแต่นุ่มนวลต่อสายตา และคู่ของพ่อแม่ลูกที่เป็นแสงไฟจากหลอดไฟในห้องโถงที่ลอดผ่านเข้ามาในห้องรับแขกของบ้านที่มีโทรศัพท์ตั้งอยู่ ส่วนใน Reply 1994 คู่คิลปินกับแฟนคลับ เป็นแสงไฟจากห้องแต่งตัวของคิลปินที่มีความสว่างมาก แต่ไม่จ้าเกินไปและคงความนุ่มนวลสายตา คู่เพื่อนกับเพื่อนก็เป็นแสงจากหลอดไฟในห้องนั่งเล่นของบ้านนางเอง และคู่ของพระเอกกับนางเอกที่เป็นแสงไฟจากโคมไฟหัวเตียงคนไข้ที่นางเองนอนรักษาตัวอยู่ รวมไปถึงใน Reply 1988 คู่พระเอกกับนางเอก ที่เป็นแสงจากโคมไฟข้างผนังก่อนจะเดินเข้าฮอลล์ เป็นสีส้มนวลตาและดูสว่าง คู่คิลปินกับแฟนคลับ ที่เป็นแสงไฟจากเวทีที่แฟนคลับได้แสดงการเดินอยู่ข้างบน นอกจากไฟจะสว่างแล้วยังมีสีอื่น ๆ แทรกอยู่ในฉากอีกด้วย

องค์ประกอบด้านมุมกล้อง

จากการเก็บข้อมูลเรื่องมุมกล้องที่ใช้ในฉากแสดงความรัก ของละคร Reply ทั้ง 3 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้มุมกล้องทั้งหมด 3 แบบ ดังต่อไปนี้

มุมกล้องแบบ Close up เป็นมุมกล้องที่พบมากที่สุด ที่ใช้สำหรับบอกรายละเอียดบนใบหน้าหรือส่วนอื่นๆ เน้นความสำคัญเล็กๆในรายละเอียดของเรื่องราวต่างๆ ขนาดของภาพเห็นประมาณศีรษะไปจนถึงคาง

มุมกล้องแบบ Medium Shot เป็นการถ่ายตั้งแต่ศีรษะถึงเอว หรือลงมาถึงเข่า

มุมกล้องแบบ Long Shot เป็นการถ่ายภาพระยะไกล เห็นรายละเอียดของสภาพแวดล้อม ว่าทำอะไรที่ไหน ส่วนใหญ่จะใช้เล่าเกี่ยวกับสถานที่ เวลา

องค์ประกอบด้านเสียงดนตรี

เสียงดนตรีที่ใช้ในฉากแสดงความรัก ของละคร Reply ทั้ง 3 เรื่อง แบ่งได้เป็น 2 แบบ ดังต่อไปนี้

เป็นเสียงที่เริ่มจากเครื่องดนตรีก่อนแล้วจึงตามด้วยเพลงที่มีเสียงคนร้อง อย่างเช่น ใน Reply 1997 พบ 2 คู่คือ คิลปินกับแฟนคลับ เป็นเสียงเปียโนบรรเลงเพลงเศร้าๆก่อนจึงจะตามด้วยเพลงที่มีเสียงคนร้อง และคู่ของเพื่อนกับเพื่อน ที่เป็นเสียงกีตาร์บรรเลงเพลงเศร้าๆ ก่อนจะตามด้วยเพลงที่มีเสียงคนร้อง และใน Reply 1994 พบถึง 3 คู่ คือคู่พระเอกกับนางเอก เป็นเสียงเปียโนขึ้นก่อนและตามด้วยเพลงที่มีเสียงคนร้อง คู่คิลปินกับแฟนคลับ เป็นอินโทรขึ้นก่อนตามด้วยเพลงที่มี

เสียงคนร้อง และคู่พ่อแม่กับลูก ที่เป็นดนตรีบรรเลงเพลงเศร้าๆ ก่อนจะตามด้วยเพลงที่มีเสียงคนร้อง

เป็นเสียงเพลงที่เริ่มจากกลางเพลง(ท่อนฮุค) เช่น ใน Reply 1997 พบ 2 คู่คือ คู่พระเอกกับนางเอกและคู่ของพ่อแม่กับลูก ใน Reply 1994 พบในคู่ของเพื่อนกับเพื่อน และใน Reply 1988 พบ 3 คู่ คือ คู่พ่อแม่กับลูก และคู่ศิลปินกับแฟนคลับ

อย่างไรก็ตามใน Reply 1988 คู่ของพระเอกกับนางเอก ยังพบเสียงดนตรีที่มีแต่ทำนองของเพลง ไม่มีเสียงคนร้อง และไม่ปรากฏชื่อเพลงอีกด้วย รวมถึง Reply 1994 คู่เพื่อนกับเพื่อนที่ใช้เพลง To You เป็นเสียงเปียโนบรรเลงแบบไม่มีเสียงคนร้องเช่นกัน

นอกจากนี้ เสียงดนตรีที่ใช้ในฉากแสดงความรักของตัวละครแต่ละคู่ มักจะใช้เพลงที่มีความหมายสอดคล้องกับความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ และตามสถานการณ์ของแต่ละคู่ อย่างในคู่ของพ่อแม่กับลูก จะใช้เพลงที่มีความหมายเกี่ยวกับครอบครัว ได้แก่เพลง Ode To My Family ของ The Cranberries ใน Reply 1997 หรือในคู่ของศิลปินกับแฟนคลับ ก็ใช้เพลงที่เกี่ยวข้องกับศิลปินวงนั้นๆ อย่างเช่นใน Reply 1994 ใช้เพลง Our Own Memories ของวงซอแทจี้ และใน Reply 1988 ใช้เพลงเรื่องคืนนั้น (โอนีนปาม) ของวงโซบิงซา ส่วนในคู่ของเพื่อนกับเพื่อนและคู่ของพระเอกกับนางเอก มักจะเป็นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรักของวัยรุ่น หรือเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแอบรักเพื่อน อย่างเช่นใน Reply 1997 ใช้เพลง The Confession ของ Deli Spice ที่มีความหมายเกี่ยวกับชายหญิงคู่หนึ่งที่เป็นเพื่อนกันตอนมัธยมต้น ผู้ชายแอบชอบผู้หญิงแต่เพราะคิดว่าเป็นเพื่อนกันแบบนี้ดีกว่า จึงเก็บไว้ในใจตลอดมา และคู่ของเพื่อนกับเพื่อนที่ใช้เพลง To You Whom I Love ของ Sechs Kies ที่มีความหมายเกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่งแอบมองผู้หญิงคนหนึ่งมาตลอด ไม่ว่าเธอจะทำอะไร แสดงออกแบบไหนเขาจะเป็นคนเห็นเสมอ เขาพยายามซ่อนความรู้สึกของตัวเองไว้ และตอนนี้เขาพร้อมที่จะบอกเธอแล้ว และอยากเริ่มต้นใหม่กับเธอโดยสัญญาว่าจะทำให้เธอมีความสุข ส่วนใน Reply 1994 คู่พระเอกกับนางเอก และคู่เพื่อนกับเพื่อนใช้เพลง To You ของวงซอแทจี้ ที่นำมาร้องใหม่โดยซองซิกยอง มีความหมายเกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่งที่พบเจอผู้หญิงคนหนึ่งในครั้งแรกและเริ่มตกหลุมรักเธอ เมื่อเขาคิดถึงเธอเขาทำได้แค่ถอนหายใจ การได้มองตาเธอทำให้จิตใจของเขาสงบ เวลาใครมองตาเธอ เขาจะรู้สึกเจ็บปวด และสักวัน โลกจะทำให้เธอโตขึ้น ในคู่ของเพื่อนกับเพื่อนก็ใช้เพลง To You เช่นกันแต่เป็นเสียงเปียโนบรรเลงไม่มีเสียงคนร้อง

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบ

จากการเก็บข้อมูลเรื่องเสียงประกอบที่ใช้ในฉากแสดงความรัก ของละคร Reply ทั้ง 3 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่าใน 12 ตอนที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล มีทั้งหมด 8 ตอนที่ไม่มีเสียงประกอบใดๆในฉากแสดงความรัก ส่วนอีก 4 ตอนที่เหลือ ผู้วิจัยพบว่าเสียงประกอบส่วนใหญ่เป็นเสียงที่สร้างจาก

เครื่องดนตรีที่เรียกว่า Chimes พบใน Reply 1997 คู่เพื่อนกับเพื่อน และ Reply 1994 ในคู่ของ พระเอกกับนางเอก และเสียงเปียโนบรรเลงทำนองระทึกใจใน Reply 1997 ในคู่ของพ่อแม่กับลูก

นอกจากนี้ยังพบเสียงแฟนซันท์ ของแฟนคลับที่ส่งเสียงร้องออกมาในขณะที่เพลง ของศิลปินกำลังเล่นอยู่ใน Reply 1988 คู่ของศิลปินกับแฟนคลับอีกด้วย

องค์ประกอบด้านอวัจนภาษา

อวัจนภาษาที่ใช้ในฉากแสดงความรัก ของละคร Reply ทั้ง 3 เรื่อง มีการใช้อวัจนภาษา 3 แบบ ดังต่อไปนี้

ปริภาษาเกี่ยวกับภาษาพูด ได้แก่ น้ำเสียง ความดัง ความเร็ว จังหวะการพูดสิ่งเหล่านี้ สามารถบอกอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูดได้ จากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยพบว่าปริภาษาที่พบมากที่สุด เป็นน้ำเสียงของตัวละครที่ถ่ายทอดออกมา ดังนี้

น้ำเสียงสั้นเครือ หดหู่ โศกเศร้าของตัวละคร คู่ของพ่อแม่กับลูก ทั้งใน Reply 1997 ที่ เกิดจากความเศร้าของชีวิตที่รู้ว่าพ่อตัวเองป่วย เมื่อเธอได้พบหน้าพ่อที่โรงพยาบาล เธอร้องไห้ และกล่าวคำขอโทษออกมาด้วยน้ำเสียงสั้นเครือ และใน Reply 1988 ที่เกิดจากความดีใจของแม่เมื่อ เห็นลูกชายฟื้นจากการผ่าตัด เหตุผลที่แม่ร้องไห้เพราะรู้สึกผิดกับลูกชายที่เธอคลอดเขาออกมาเป็น เด็กไม่แข็งแรงและป่วยง่าย แต่เธอก็รู้สึกดีใจที่ลูกฟื้นขึ้นมาพูดคุยกับเธอ

น้ำเสียงอ่อนโยนและนุ่มนวล ของคู่ศิลปินกับแฟนคลับที่ศิลปินใช้พูดกับแฟนคลับ ทั้ง ใน Reply 1997 ตอนที่ศิลปินและ Reply 1994 และพบน้ำเสียงอ่อน โยนปนความเป็นห่วงของคู่ พระเอกกับนางเอกใน Reply 1988 ด้วย

นอกจากนี้ยังพบ น้ำเสียงจริงจังและเคร่งขรึม ของพระเอก ในคู่พระเอกกับนางเอกของ Reply 1994 ที่จงอู่อ้อยถามนางเอกว่า “ปวดมากไหม อาการนอนไม่หลับละ เป็นยังไง” เมื่อเห็นนาง เอกที่นอนร้องไห้อยู่คนเดียวอย่างเป็นห่วง

ปริภาษาเกี่ยวกับภาษาเขียน ได้แก่ รูปแบบตัวอักษร ใหญ่ เล็ก หนา บาง เอียง สี ชิดเส้น ได้ เครื่องหมายวรรค เพื่อเน้นย้ำความ จากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยพบว่า รูปแบบตัวอักษร พบในคู่ของ ศิลปินกับแฟนคลับจาก Reply 1997 จากลายเซ็นที่ศิลปินเซ็นให้บนเสื้อของแฟนคลับ ในลายเซ็น ของเขาเป็นตัวหนังสือเอียงปกติแต่เน้นคำว่า “ปูซาน” เป็นตัวใหญ่ และเป็นอักษรธรรมดา เพื่อสื่อ ถึงว่าลายเซ็นนี้ให้แฟนคลับคนที่บ้านของเขาที่มาจากเมืองปูซาน แทนที่จะถามชื่อและและเซ็น ให้ปกติ จากเหตุการณ์นี้แฟนคลับแอบเข้ามาในบ้านของศิลปิน ศิลปินอาจจะใช้คำพูดใส่แฟนคลับ ไป หรือไม่สนใจเลยก็ได้ แต่โทนี่(ศิลปิน)ก็เลือกที่จะเรียกชิวอน(แฟนคลับ)ให้เข้ามาหาและให้ ลายเซ็นของตัวเองแก่เธอ ทำให้ระยะห่างของแฟนคลับกับศิลปินลดน้อยลงและทำให้ชิวอนรู้สึก สำนึกผิดด้วย

การสัมผัส เป็นอวัจนภาษาที่สื่อกับผู้รับสาร โดยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของผู้สัมผัส กับผู้ส่งสารเพื่อแสดงถึงความรู้สึก ความปรารถนา อารมณ์ของผู้ส่งสารที่ต้องการสื่อ ได้แก่ การ คล้องแขน โอบกอด จับมือ ลูบไล้ หอมแก้ม จากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยพบการสัมผัสทั้งหมด ดังนี้

การสัมผัสด้วยการลูบหัว ใน Reply 1997 คู่ของศิลปินกับแฟนคลับ ในตอนแรกโทนี่ (ศิลปิน) ไล่ชีวอน(แฟนคลับ)ไป แต่ก็เปิดประตูบ้านออกมาเรียกเพื่อเซ็นลายเซ็นบนเสื้อให้ พร้อม พูดยกับชีวอนว่า “ต่อไปอย่าทำแบบนี้อีกนะ” และเมื่อชีวอนสวมเสื้อนอกเสร็จก็หันไปหาโทนี่โดย ไม่กล้ามองหน้าและพูดยกับโทนี่ว่า “ฉันรักพี่นะคะ” จนทำให้โทนี่ลูบหัวเธออย่างรู้สึกเอ็นดูพรางยิ้ม เล็กๆให้ชีวอน

การสัมผัสโดยการหอมแก้มใน Reply 1997 คู่ของเพื่อนกันเพื่อน ในขณะที่ชักชวนพุด กับยูจองเพื่อชวนเธอไปทำอะไรที่อยากทำ ไม่ต้องทำอะไรที่เธอต้องฝืนอีกต่อไปกับเขา ทำให้ยูจอง ประทับใจและเปลอหอมแก้มชักชวนบนรถเมลล์ไป และหลังจากนั้นทั้งสองคนก็คบกันเป็นแฟน

การสัมผัสโดยการจูบใน Reply 1997 คู่ของพระเอกกับนางเอก เพื่อเป็นการยืนยัน ความรู้สึกของยูนแจที่มีต่อชีวอนว่ารู้สึกกับเธอแค่เพื่อนหรือเธอได้กลายเป็นรักแรกของเขาไปแล้ว และใน Reply 1994 ของคู่เพื่อนกับเพื่อน เป็นการลงโทษของเกมที่กำลังเล่นกัน แต่การที่ชิลบงยอม จูบนาจอง ไม่ได้เป็นการฝืนใจทำ เพราะเขาเต็มใจและตั้งใจจะจูบนาจองจริงๆ

การสัมผัสโดยการบีบแขนของกลุ่มพ่อแม่กับลูกใน Reply 1997 เมื่อพ่อเห็นลูกสาวของ ตัวเองร้องไห้อย่างหนักที่พ่อตัวเองป่วยเพราะกลัวพ่อจะไม่อยู่กับตัวเอง พ่อจึงบีบแขนของลูก ปลอดภัยและรับรู้ถึงความเป็นห่วงของลูกสาว

การสัมผัสโดยการจับมือ ลูบผมและบีบแขนของแม่ Reply 1988 คู่พ่อแม่กับลูก เมื่อ จองบงออกจากห้องผ่าตัดและถูกพามาพักในห้องผู้ป่วยรวม เขาสะลึมสะลือลืมนามองแม่และ ครอบครัวยของเขา แม่ได้ลูบขึ้นและจับมือลูบบีบๆ และบีบแขนเพื่อเป็นการปลอบประโลมและให้ กำลังใจลูกที่ฟื้นขึ้นมาหลังการผ่าตัด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การถ่ายทอดความหมายของความรัก ผ่านละครซีรีส์ชุด Reply” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง และเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ Reply 1997 ย้อนรอยรัก ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งหมด 16 ตอน Reply 1994 คิดถึงเธอ ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งหมด 21 ตอน และ Reply 1988 วันวาน ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งหมด 20 ตอน โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาทำการศึกษา 12 ตอน จาก 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คู่พระเอกกับนางเอก คู่พ่อแม่กับลูก คู่ศิลปินกับแฟนคลับ และคู่เพื่อนกับเพื่อน ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีในการวิเคราะห์ คือ องค์ประกอบของละคร โทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับความรัก ทฤษฎีสัญวิทยาและการสร้างความหมาย แนวคิดเรื่องการสื่อสาร และแนวคิดเรื่องการสื่อสารอวัจนภาษา ผู้วิจัยจะขอเสนอในบทที่ 5 ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การถ่ายทอดความหมายของความรัก ผ่านละครซีรีส์ชุด Reply” ผู้วิจัยขอเสนอผลวิจัยตามวัตถุประสงค์วิจัย ดังต่อไปนี้

วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง

อวัจนภาษา แบ่งตามคู่สัมพันธ์ของตัวละคร ได้ดังต่อไปนี้

คู่พ่อแม่กับลูก การแสดงออกซึ่งความรักส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงออกทางการสัมผัสทางร่างกาย เช่น การกอด ลูบแขน ลูบแก้ม และลูบหัว

คู่ศิลปินกับแฟนคลับมักเป็นการกระทำที่มาจากหัวใจของแฟนคลับ อย่างเช่น การเดินโคฟเวอร์และการร้องแฟนชานท์ตะโกนดังๆ ไปกับเพลงของศิลปิน มีการสัมผัสร่างกายบ้างตามสถานการณ์ที่ตัวละครอยู่

คู่พระเอกกับนางเอกและคู่เพื่อนกับเพื่อนเป็นการแสดงออกเชิงอวัจนภาษาที่ปรากฏออกมาในรูปแบบของน้ำเสียง เมื่อรู้สึกเป็นห่วง และเห็นใจ การกระทำที่แสดงออกมาและกิริยาท่าทางมากกว่าการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกัน

การเข้ารหัสและการถอดรหัส

การเข้ารหัสและการถอดรหัส ในฉากแสดงความรักของตัวละคร จาก Reply ทั้ง 3 เรื่อง ในที่นี้ผู้เข้ารหัสคือตัวละคร และผู้ถอดรหัสคือตัวผู้วิจัยเอง เป็นการถอดรหัสสารบางอย่างที่ตัวละครส่งมายังผู้ชม แบ่งออกได้ตามคู่สัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

คู่สัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกจาก Reply ทั้ง 3 เรื่อง เป็นการแสดงสถานการณ์ให้เห็นถึงช่องว่างระหว่างครอบครัว และเมื่อเกิดปัญหาต่างๆขึ้น ก็ทำให้ครอบครัวที่มีปัญหาหัน กลับเข้าใจกันมากขึ้น ซึ่งเป็นการลดช่องว่างระหว่างครอบครัวให้แคบลงอย่างเห็นได้ชัด

คู่สัมพันธ์ระหว่างศิลปินกับแฟนคลับ ในวัฒนธรรมและสังคมของเกาหลี บริษัทของศิลปินถือเรื่องความเป็นส่วนตัวของศิลปินเป็นอย่างมาก แต่ใน Reply ทั้ง 3 เรื่องนี้ แสดงให้เห็นถึงการลดช่องว่างระหว่างความเป็นส่วนตัวของศิลปินกับแฟนคลับให้แคบลง แฟนคลับได้ใกล้ชิดศิลปินมากขึ้น แม้ว่าจริงๆแล้ว แฟนคลับอาจจะก้าวก่ายความเป็นส่วนตัวของศิลปิน แต่ศิลปินก็ยังอ่อนโยนต่อแฟนคลับเสมอ

นอกจากนี้คู่สัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับนางเอกและคู่สัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน ยังถือเป็นเป็นการถ่ายทอดความรักแบบหนุ่มสาวที่แอบชอบพอกัน เพียงแต่ไม่ได้พูดออกไปให้อีกฝ่ายได้รับรู้ และเวลาที่เหมาะสมจึงจะเปิดเผยความรู้สึกและแสดงความรักออกมา แม้ว่าความรักนั้นจะสมหวังหรือไม่สมหวังก็ตาม

องค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ได้แก่ คู่พระเอกกับนางเอก คู่ศิลปินกับแฟนคลับ คู่พ่อแม่กับลูก และคู่ศิลปินกับแฟนคลับ ในละครชุด Reply ทั้ง 3 เรื่อง มีดังต่อไปนี้

ด้านองค์ประกอบของภาพ

ภาพเป็นองค์ประกอบสำคัญมากในการช่วยทำให้ฉากแสดงความรักมีความเด่นชัดขึ้น ทำให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมไปกับฉากแสดงความรัก ภาพคือสิ่งที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและความสัมพันธ์ของตัวละครในแต่ละคู่ได้เป็นอย่างดี ซึ่งองค์ประกอบของภาพประกอบไปด้วย แสงและมุมกล้อง

แสงที่พบมากที่สุดฉากแสดงความรักของ Reply ทั้ง 3 เรื่องคือ แสงที่มาจากธรรมชาติทั้งจากพระอาทิตย์โดยตรง สาดส่องไปที่ตัวละคร และแสงจากพระอาทิตย์ที่ลอดผ่านหน้าต่างเข้ามาในฉากต่างๆ สีของแสงส่วนใหญ่มักเป็นสีส้มนวลๆ สว่างบ้าง เข้มบ้างตามสถานที่ที่ตัวละครอยู่

มุมมองทำให้เห็นขอบเขตของเรื่องราวระหว่างความสัมพันธ์ของตัวละครในฉาก แสดงความรัก นอกจากนี้มุมมองยังแสดงให้เห็นถึง สีหน้า แววตา และท่าทางต่างๆของตัวละคร ในฉากแสดงความรักอีกด้วย

ด้านองค์ประกอบของเสียง

เพลงประกอบฉากเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่ช่วยทำให้ฉากแสดงความรักของตัวละคร แต่ละคู่เด่นชัดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยพบว่า เพลงที่เลือกมาของแต่ละคู่มีความสอดคล้องกับความสัมพันธ์ของ ตัวละคร เนื้อเพลงเป็นการบรรยาย ถ่ายทอดเรื่องราวความรัก ความรู้สึก และความสัมพันธ์ของตัว ละครแต่ละคู่ได้เป็นอย่างดี อย่างคู่พ่อแม่กับลูก เนื้อเพลงมักจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัว คู่ศิลปินกับ แฟนคลับมักจะเป็นเพลงของศิลปินนั้นๆที่มีความหมายเกี่ยวกับความรักและความรู้สึกของแฟน คลับ หรือความรักและความรู้สึกของศิลปิน คู่พระเอกกับนางเอก และคู่เพื่อนกับเพื่อน เนื้อเพลงมัก มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแอบรัก แอบชอบของหนุ่ม หรือบอกเล่าจุดเริ่มต้นของเรื่องราวและ ความสัมพันธ์ของคู่พระเอกกับนางเอกและคู่เพื่อนกับเพื่อน

5.2 การอภิปรายผล

เมื่อนำผลวิจัยที่ได้ มาเทียบกับแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาศึกษาแล้ว ผู้วิจัยพบว่า ความรัก มีหลายรูปแบบ แต่ละคู่สัมพันธ์มีการแสดงออกซึ่งความรักและถ่ายทอดความหมายของความรัก แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงจะขออภิปรายตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังต่อไปนี้

วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง

คู่พ่อแม่กับลูก การแสดงออกซึ่งความรักส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงออกทางการสัมผัส ทางร่างกาย เช่น การกอด ลูบแขน ลูบแก้ม และลูบหัว เป็นการแสดงความรักอย่างไม่มีเงื่อนไข หรือหวังผลตอบแทนใดๆ ใน Reply 1997 แสดงให้เห็นว่า ชีวอนกับพ่อมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนัก ทั้ง 2 คน มักจะเสียงดังใส่กันบ่อยครั้ง ในตอนที่ 2 จะเห็นได้ว่า เมื่อพ่อเห็นใบผลการเรียนของชีวอนที่แย่ ลงแล้ว ได้เข้าไปหาชีวอนในห้องเสียงดังใส่ชีวอน และทำลายโปสเตอร์ของศิลปินที่ชีวอนชื่นชอบ แต่ชีวอนกลับไม่ตอบโต้อะไรพ่อ ได้แต่ตะโกนร้องห้าม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง ความรักแบบ ครอบครัวของธนะชัย (2548) ที่กล่าวไว้ว่า การแก้ไขความขัดแย้งในครอบครัว ทำได้ 3 วิธี และวิธีที่ ชีวอนทำ ตรงกับข้อ 3 คือ การยอมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ยุติความขัดแย้ง ไม่ให้ปัญหาลุกลามออกไป

คู่ศิลปินกับแฟนคลับมักเป็นการกระทำที่มาจากหัวใจของแฟนคลับ เช่น การเดิน โศฟเวอร์ และการร้องแฟนชานท์ตะโกนดังๆไปกับเพลงของศิลปิน มีการสัมผัสร่างกายบ้างตามสถานการณ์ ที่ตัวละครอยู่ ซึ่งสำหรับแฟนคลับแล้ว การแสดงออกซึ่งความรักต่างๆมักมาจากหัวใจของแฟน

คลับ ไม่หวังผลตอบแทน หรือหวังให้ศิลปินมาขอบคุณ แต่ทำด้วยความอยากทำและมีความสุขที่จะทำมันให้ศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ

คู่พระเอกกับนางเอกและคู่เพื่อนกับเพื่อนเป็นการแสดงออกเชิงอวัจนภาษาโดยการกระทำ พระเอกมักจะเป็นที่พึงพาได้สำหรับนางเอกเสมอเมื่อเจอกับเหตุการณ์ร้ายๆ และพระเอกมักจะเป็นฝ่ายดูแลเอาใจใส่นางเอกในเรื่องต่างๆตลอด สอดคล้องกับวิธีการแสดงออกถึงความรักโดยไม่บอกรักในแนวคิดของ Mollacake (2558) ในข้อ 3 คือใส่ใจรายละเอียดเล็กๆน้อยๆของคนรัก จำเรื่องเล็กน้อยของเขาได้เสมอ และในข้อ 8 คือ เป็นที่พึ่งพาได้เสมอ ความรักไม่ใช่เพียงการจับมือกอด จูบ จ้องตาเท่านั้น แต่ต้องรู้จักสนับสนุนกันด้วย ฐึ้ไปด้วยกันไม่ว่าจะเจอเรื่องอะไรก็ตามสนับสนุนคนรักทุกครั้งเมื่อเขาต้องการ เป็นหลักให้พักพิงเมื่อเขาเจอปัญหา หากคนรักหงุดหงิด จงปลอบใจอารมณ์ดีขึ้น ถามความช่วยเหลือจากเขา และให้คำสัญญาว่าจะอยู่กับเขาตลอดไป ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ซึ่งในคู่เพื่อนกับเพื่อนมักเป็นการแสดงออกเชิงอวัจนภาษาที่ปรากฏออกมาในรูปแบบของน้ำเสียง เมื่อรู้สึกเป็นห่วง และเห็นใจ การกระทำที่แสดงออกมาและกิริยาท่าทางมากกว่าการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกัน มีการใช้การสัมผัส เช่น การหอมแก้มและจูบปาก และมีวิธีการแสดงออกซึ่งความรักโดยไม่บอกรักแบบเดียวกับคู่ของพระเอกกับนางเอก

ในงานวิจัยเรื่องกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย ของชโลธร (2552) ได้บอกไว้ว่า ความรักของวัยรุ่นมักเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในเรื่องการเรียน เพื่อน และครอบครัว ซึ่งความรักของวัยรุ่นมีทั้งรักที่สมหวังและรักที่ผิดหวัง และแม้ว่าความรักจะไม่สมหวังสิ่งที่สำคัญคือ ชีวิตต้องก้าวไปข้างหน้า ซึ่งใน Reply 1994 และ Reply 1988 คู่ของเพื่อนกับเพื่อนเป็นความรักที่ไม่สมหวัง แต่สุดท้ายแล้วชีวิตก็ยังดำเนินต่อไป และเมื่อถึงเวลาก็จะพบกับรักครั้งใหม่อีกครั้ง

นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่องกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย ของชโลธร ยังบอกไว้อีกว่าแม้บทสรุปของภาพยนตร์รักจะมีทั้งรักที่สมหวังและไม่สมหวัง แต่นำเสนอประเด็นสำคัญของความหมายของความรักในแง่มุมที่บวกและนำเสนอความรักในด้านดี ซึ่ง Reply เป็นละครโทรทัศน์เกาหลี แต่มีการนำเสนอแง่มุมของความรักในด้านบวกและด้านดี เช่นเดียวกับภาพยนตร์รักของไทยที่ ชโลธร (2552) ได้นำเสนอในงานวิจัยเรื่องกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย

องค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่

องค์ประกอบด้านแสง มีความสำคัญมากในฉากแสดงความรักของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Reply เพราะเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ฉากแสดงความรักอบอุ่นไปด้วยความโรแมนติก ความรักที่ยิ่งใหญ่แต่ไม่ร้อนแรง เนื่องจากสีของแสงประกอบฉาก เป็นสีส้มนวลๆไม่ได้เจิดจ้าจน

แสงตา และเน้นแสงที่มาจากธรรมชาติ อย่างแสงจากพระอาทิตย์ที่สาดส่องมายังตัวละครโดยตรง หรือลอดผ่านมาจากหน้าต่าง ซึ่งเป็นเสน่ห์ของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Reply

องค์ประกอบด้านมุมกล้อง มีความสำคัญในเรื่องของการสร้างจุดสนใจของถ่ายทอ เรื่องราวความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ให้เห็นภาพที่ชัดเจน ทั้งทางสีหน้า แววตา และท่าทางของตัวละครที่กำลังแสดงความรักต่อกัน มุมกล้องเป็นองค์ประกอบในการดึงให้ผู้ชมสนใจการถ่ายทอ ความหมายของความรักจากตัวละคร ไม่ให้ผู้ชมเบนจุดสนใจไปทางอื่น

สอดคล้องกับแนวคิดบทละครที่สดใสร (2524) กล่าวไว้ว่า ภาพหรือมุมกล้อง เป็นสิ่งที่ถ่ายทอบทละครจากตัวละครออกมาทาง สีหน้า แววตาและท่าทาง เป็นการเพิ่มอรรถรสให้กับผู้ชมละคร

องค์ประกอบด้านเสียงดนตรีและเสียงประกอบ

องค์ประกอบด้านเสียงดนตรี เป็นองค์ประกอบที่เสริมองค์ประกอบด้านภาพให้ฉากแสดงความรักมีความชัดเจนมากขึ้น โดยเพลงที่ผู้กำกับเลือกมามากเป็นเพลงเก่าตามแต่ละยุคของ Reply ทั้ง 3 เรื่อง โดยเนื้อเพลงแต่ละเพลงจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์นั้นๆของตัวละคร เช่น ในคู่ของพ่อแม่กับลูก เพลงประกอบฉากแสดงความรักจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัว คู่ของศิลปินกับแฟนคลับเนื้อเพลงจะมีความเกี่ยวพันกับศิลปิน หรือเป็นเพลงเกี่ยวกับเด็กสาวที่มีจิตใจบริสุทธิ์ในเรื่องราวความรักที่มอบให้ศิลปิน คู่ของพระเอกกับนางเอกและคู่ของเพื่อนกับเพื่อน เนื้อเพลงจะเกี่ยวกับความรักแบบวัยรุ่น นุ่มสาว และการแอบรัก ส่งเสริมองค์ประกอบบ้านฉากแสดงความรักให้ผู้ชมรู้สึกร่วมไปกับตัวละครและเข้าใจการกระทำที่ตัวละครแต่ละคู่ถ่ายทอออกมา

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบฉาก เป็นองค์ประกอบที่เสริมองค์ประกอบด้านเสียงดนตรีอีกที เป็นการชี้แนะให้ผู้ชมได้ทราบว่า เมื่อตัวละครสารภาพรักออกไปแล้ว หรือการกระทำของตัวละครที่แสดงออกว่ารักหรือชอบ จะมีเสียงเครื่องดนตรี Chimes ดังขึ้นและต่อด้วยเพลงประกอบฉาก ทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ว่านี่คือฉากแสดงความรักหรือผู้ชมรับรู้ถึงความรู้สึกของตัวละครใดตัวละครหนึ่ง แต่ในละครเรื่อง Reply พบเสียงประกอบในฉากแสดงความรักไม่มาก เพราะเน้นไปในองค์ประกอบด้านเสียงดนตรีมากกว่า

เมื่อนำแนวคิดของอริสโตเติลมาเทียบเคียงแล้ว องค์ประกอบด้านเสียงในละครชุด Reply มีความสอดคล้องกันตรงที่เพลงประกอบฉากจะต้องสอดคล้องกับองค์ประกอบต่างๆในฉาก ไม่สามารถตัดทิ้งไปได้ และต้องไม่กระทบกับคุณค่าของบทละคร ซึ่งในละครชุด Reply ผู้กำกับใส่ใจในการเลือกเพลงที่เหมาะสมกับคู่สัมพันธ์ทั้ง 4 มาประกอบในฉากแสดงความรัก ทำให้ละครมีคุณค่าและน่าติดตามชม และเมื่อละครจบไปแล้ว ผู้ชมก็ยังมีการพูดถึงอยู่เรื่อยๆ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยต่อไป

เนื่องด้วยผู้วิจัยเป็นผู้ที่ชื่นชอบและติดตามละครเกาหลีมาตลอดระยะเวลาที่มากกว่าสิบปี จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับละครรักโรแมนติกในอีกหลายแง่มุม ซึ่งในส่วนที่ผู้วิจัยทำไปแล้วนั้น เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่ง จึงอยากให้มีการศึกษาเรื่องอื่นเพิ่มเติม อย่างเช่น สื่อประกอบสร้างความจริงทางสังคมในประเด็นเรื่องของผู้ชาย ละครเกาหลีส่วนใหญ่มักนำเสนอไปในทิศทางที่ว่า มีความเป็นสุภาพบุรุษ รักเดียวใจเดียว และรวยมาก หรือเป็นสื่อประกอบสร้างความจริงทางสังคมประเด็นการเข้าถึงศิลปินเกาหลีที่แฟนคลับเข้าถึงได้ยาก แต่ในละครชุด Reply ทำให้เห็นภาพว่าการเข้าถึงศิลปินไม่ได้ยากนัก แต่ต้องดูความเหมาะสมด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กฤษกร. (17พฤษภาคม2550). *การแบ่งประเภทของละคร*. สืบค้น 20กันยายน2560, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/krisakorn/2007/05/17/entry-1>.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). *การวิเคราะห์สื่อแนวคิดและและเทคนิค*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ
- กาญจนา แก้วเทพ. (2557). *การศึกษาความหมายจากทฤษฎีสัญวิทยา*. ใน นพภากรณ์ จงรักภิญโญกุล(บ.ก.), *ปรัชญานิตยสารและทฤษฎีการสื่อสาร* (น.49-58). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ชโลทร โปษมยล.(2552). *ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต),จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, พัทณี เษจรรยา, และเมตตา วิวัฒนานุกุล. (2557ก.). *การถอดรหัสและการเข้ารหัส* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, พัทณี เษจรรยา, และเมตตา วิวัฒนานุกุล. (2557ข.). *การสื่อสารเชิงอวัจน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง
- เทวิกา ประดิษฐ์บาทุกา.(9กุมภาพันธ์2557). *เรื่องของความรัก*. สืบค้น 21กันยายน2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/561277>.
- ปรเมศวร์ กูมารบุญ. (15พฤศจิกายน2559). *ทฤษฎีความรัก*. สืบค้น 20กันยายน2560 , จาก <https://www.gotoknow.org/posts/618576>.
- รณชัย คงสกนธ์. (1พฤศจิกายน2548). *สร้างครอบครัวอบอุ่น...สร้างภูมิคุ้มกันให้ครอบครัว*. สืบค้น 22พฤศจิกายน2560 , จาก <https://www.doctor.or.th/article/detail/1771>.
- สไตส์ พันธุมโกมล.(2524). *ศิลปะการละครเบื้องต้น*. สืบค้น 20กันยายน2560 , จาก <http://www.deklakorn.com/shouldknow/drama/101/3>.
- อัญชลี นิลรัตน์. (30สิงหาคม2555). *ภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้*. สืบค้น 20กันยายน2560 , จาก <https://nongfai24.wordpress.com>

อภิสันันท์ สาวยศ. (28มกราคม2557). *กระแสเกาหลีในประเทศไทย*. สืบค้น 20กันยายน2560 , จาก

<http://lulululuoi.blogspot.com/>.

เอ็ดเวิร์ด เอ็ม.ฮัลโลเวลล์.(2546). *ความรักไม่มีเงื่อนไข*. กรุงเทพมหานคร : แพรว.

Nainapat,P. (20กันยายน2559). *อะไรทำให้เราติด 'ซีรีส์เกาหลี'*. สืบค้น 21กันยายน2560, จาก

<https://thematter.co/rave/why-korean-drama-is-so-addictive/9646>. (สืบค้นเมื่อ:)

ชื่อ-นามสกุล
ประวัติการศึกษา

ประวัติผู้เขียน
พรพิมล อายายุทธ
ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีที่สำเร็จการศึกษาพ.ศ. 2558

